

Библейски уроци

Съкровища от истина (1)

*Разискване с
нашия Създател*

Год. 100 Бр. 1

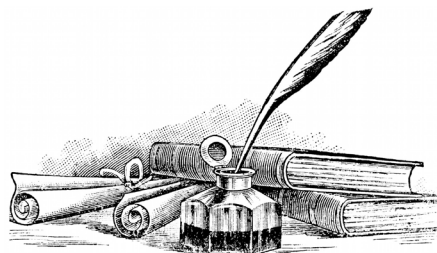
януари - март 2023

Съботни библейски уроци

януари - март 2023

Съкровища от истина (1)

*Разискване с
нашия Създател*

Съдържание

1. Божието слово към човечеството днес	5
2. Могъщото Божие слово	13
3. Огнени Змии.....	21
4. Дай ми масло за моя светилник	29
5. Евангелието в Стария завет.....	38
6. Вечният Божии закон.....	46
7. Тайната на благовестието	53
8. Прикован на Неговия кръст.....	61
9. Ако изповядаме.....	70
10. „Освети ги чрез Твоята истина“.....	79
11. Стария Завет.....	87
12. Дойдете сега, та да разискаме	95
Залез на слънцето.....	103
Програма за общообразователния час в събота след обяд	104
Програма за сутрешно и вечерно Богослужение	105

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр. София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Всемогъщият Бог е създал и поддържа вече над 6 000 години едно наистина изумително и величествено творение тук на земята. А коронният връх на Неговото грандиозно творение е човешката раса, създадена по Неговия образ и подобие! Това е расата от сътворени същества, предназначени да населят и управляват тази планета. Надарен с интелигентност и капацитет да разсъждава, на вида хомо сапиенс (homo sapiens) му е била поверена привилегията, не само това, но човешкият род е единственият на земята, на който е била дадена тази възможност – да живее завинаги в радостното присъствие на величествения Създател, през цялата вечност.

Както всяка привилегия и отговорност обаче, и тази има своите условия. Праведният и милостив Творец на вселената разкрива ясно тези условия пред нас и ни поканва да разсъдим с Него, за да схванем разпоредбите на Неговия завет.

Затова, през следващите три месеца, учениците на съботното училище по света ще изучават важната тема под заглавие „Разискване с нашия Създател.“ Това е първата част от целогодишна поредица наречена „Съкровища на истината“, която ни осигурява с особено важното разбиране на чудните съкровища на истината, които са от изключителна стойност за нашата подготовка за вечността. Всички, които искат да бъдат спасени, трябва да притежават дълбока, истинска вяра в Бог и опитност на Христови победители, която да издържи дори тежките изпитания в края на земната история.

„Религия, която е предназначена за интелигентни същества ще представи разумни доказателства за своята автентичност, защото ще се видят значителни резултати в сърцето и характера. Христовата благодат ще се прояви в тяхното ежедневни поведение. Спокойно можем да запитаме онези, които се изповядват за осветени: „Виждат ли се във Вашия живот плодовете на Светия Дух? Проявяват ли кротостта и скромността на Христа и разкрива ли се фактът, че се учите ежедневно в училището на Христос и така животът ви се променя по модела на Неговия себеотрицателен живот?“

Най-доброто доказателство, което всеки от нас може да има за нашата връзка с небесния Бог е спазването на Неговите заповеди. Най-доброто доказателство за вярата в Христа е недоверието към себе си и осланянето на Бога, нашата зависимост от Него. Единственото сигурно доказателство, че пребъдваме в Христа е отразяването на Неговия образ и доколкото то е видно в живота ни, се явява доказателство, че сме осветени чрез истината, защото истината ще бъде демонстрирана в ежедневието ни. *„Ще получите сила“, стр. 121 (англ. изд.)*

Мнозина се мъчат да спазват Божиите заповеди и въпреки това имат малко мир или радост. Тази липса в опитността им е резултат от неуспешно упражняване на вяра от тяхна страна. Те живеят, сякаш ходят през пустиня, през изнурена земя. Просят малко, когато биха могли да просят повече, защото няма ограничение в Божиите обещания. *„Деяния на апостолите“, стр. 563.*

Нашата молитва е всички да бъдем обогатени от Съботните библейски уроци през това тримесечие и вярата ни да бъде укрепена, докато наистина разискваме с Онзи, Който знае всичко!

Съботно-училищен отдел към Генералната конференция

Събота, 7 януари 2023 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично осветение и за успеха на Божието дело.

Събота, 7 януари 2023 г.

Дарби от първата събота – за образователен и здравен център в Адгея, Северен Кавказ, Русия

Територията на Русия е 17 125 191 кв. км. (6 612 073 кв. мили) с население около 146 780 000 жители, от които 111 милиона са руснаци. Всред оставащите 35 милиона има представители на над 180 националности. Основната изповядвана религия е православно християнство (42%), след това ислямът (30%). Други видове религии включват католицизъм (3%), староверие (клон на източното православие) и протестантизъм (2%), будизъм, юдаизъм и гръцки католицизъм (1%).

Вестта на Реформацията е прогласена тук от 1925 г. насам и то при изключително трудни обстоятелства. Много братя и сестри са лежали в затвора за Божието слово. Някои от тях са жертвали живота си за истината. През 90-те години нашата църква получи възможност свободно да проповядва и братята и сестрите активно се възползваха от нея. През юни 2018 г. бе организирана Руската уния. През последните години възможностите ни да проповядваме свободно бяха много ограничени, поради което започнахме да търсим парцел някъде сред природата за организирането на лагерни събрания, както и за здравна мисионска дейност. Господ ни позволи да купим около 5 хектара на един хълм в Кавказ с гледка към невероятните планински пейзажи. Тъй като е много трудно да се намери вода в планинския регион, цената на парцела беше относително ниска. Но Господ се погрижи за това и ни помогна да намерим извор с вода на парцела не само за пиене, но и за езерце. Благодарим Му за това огромно благословение на Неговото провидение! През лятото на 2019 г. проведохме първата лагерна среща на този терен, въпреки че можехме да построим само летни постройки за срещите, столова и малка, двустайна къща. Беше поканен и един лекар да проведе здравен семинар там. В съответствие със светлината от Духа на пророчеството и имайки предвид нашите обстоятелства, виждаме голям потенциал за медицинска мисионска работа, ако се изградят подходящите помещения за тази цел.

Вярваме, че с Божията милост и със съдействието на братята и сестрите от целия свят Господ ще ни помогне да изпълним този проект, който е невъзможно нашите местни братя и сестри да изплатят сами. Нека Господ благослови всеки, който иска да подкрепи този проект с молитви и средства.

Вашите братя и сестри от Руската уния

Божието слово към човечеството днес

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Така казва Господ: Проклет да бъде оня човек, Който уповава на човека, и прави плътта своя мишца, и чието сърце се отдалечава от Господа. (Еремия 17:5)

“В Своята милост и вярност Бог често позволява на онези, на които възлагаме доверие, да ни разочароват, за да се научим че е неразумно да се уповаваме на човека и да правим плътта своя опора.” *По стълките на великия лекар, стр. 486. (цитираните страници в уроците са съгласно английските издания)*

Препоръчано четиво: Съвети към родители, учители и ученици, стр.460–463; Основи на християнското възпитание, стр. 129-137. Патриарси и пророци, с. 202

Неделя

1 януари

1. КАК Е БИЛА СЪЗДАДЕНА БИБЛИЯТА?

а. По какъв начин са се появили Писанията? (Посочете детайли.)?
2 Тимотей 3: 16; 2 Петрово 1:21; Числа 12:6.

2 Тимотей 3:16: *Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, избличаване, изправяне и назидаване в правдата,*

2 Петрово 1:21: *Защото никога по човешка воля не е изречено пророчество, но от Дух Светии просветявани са говорили светите Божи човеци.*

Числа 12:6: *И рече: чуйте Моите думи: ако между вас има пророк Господен, аз му се откривам във видение, насън говоря с него;*

„Не самите думи на Библията, а хората са били вдъхновени. Вдъхновението въздейства не върху човешките думи или изрази, а върху самия човек, който под влиянието на Светия Дух бива пропит с мисли. Думите и мислите обаче получават отпечатъка на индивидуалния ум. Божественият ум се простира върху човека. Божественият ум и воля се съединяват с човешки ум и воля. Така човешките изказвания се превръщат в Божие слово.” *Избрани вестни, кн. 1, стр. 21.*

б. Какво трябва да имаме предвид по отношение на сънищата и виденията, когато търсим Божието ръководство? Второзако-

ние 13: 1-5; Еремия 29: 8.

Второзаконие 13:1-5: 1. Това са заповедите, наредбите и законите, на които заповяда Господ, Бог ваш, да ви науча, за да постъпвате (тъй) в оная земя, в която отивате да я завладеете; 2. та да се боиш от Господа, твоя Бог, и всичките Му наредби и заповедите Му, които (днес) ти заповядам, да пазиш ти и синовете ти и внуците ти през всички дни на живота ти, за да живееш дълго. 3. И тъй, слушай, Израилю, и залягай да изпълниш това, за да ти бъде добре, и да се размножите твърде много, както Господ, Бог на твоите отци, бе ти говорил (че ще ти даде) земя, дето тече мед и мляко. (Тия са наредбите и законите, които заповяда Господ Бог на синовете Израилеви в пустинята, след като излязоха из Египетската земя.) 4. Слушай, Израилю: Господ, Бог наш, е Господ един; 5. обичай Господа, твоя Бог, от всичкото си сърце, от всичк ата си душа и с всичките си сили.

Еремия 29:8: Защото тъй казва Господ Саваот, Бог Израилев: да ви не мамят вашите пророци, които са между вас, и вашите гадатели; и не вярвайте на сънищата, които сънувате.

в. Какви други причини има за сънищата? Еклисиаст 5: 3, 7.

Еклисиаст 5: 3, 7 (в синодалния превод: 5:3,6): 3. Кога даваш оброк Богу, не се бави да го изпълниш, защото Той не благоволи към глупави: каквото си обрекъл, изпълни. ... 7. Защото в многото сънища, както и в многото думи – много суета; но ти се бой от Бога

г. Как трябва да проверяваме пророците? 1 Коринтяни 14:32; Исаия 8: 19, 20.

1 Коринтяни 14:32: И пророчески духове се покоряват на пророци.

Исаия 8:19, 20: 19. И кога ви кажат: обърнете се към ония, които извикват мъртъвци, и към магьосници, към обайници и коремоговорници, – тогава отговаряйте: не трябва ли народът да се обръща към своя Бог? допитват ли се до мъртви за живи? 20. Допитвайте се до закона и откровението. Ако те не казват като това слово, няма в тях светлина.

Понеделник

2 януари

2. НЕПОГРЕШИМИ ЛИ СА ПИСАНИЯТА?

а. До каква степен можем да се доверим на чистотата на Божието Слово? Псалм 12: 6, 7.

Псалм 12: 6, 7 (в синодалното издание: 11:7, 8): 6. Думите на Господа са думи чисти, сребро, очистено от пръст в горнило, седем пъти претопено. 7. Ти, Господи, ще ги запазиш и ще ги завардиш от този род навеки.

„Разполагаме с Библия, изпълнена с най-скъпоценната истина. Тя съдържа алфата и омегата на познанието.“ - *Служители на евангелието стр. 309.*

„В Библията разполагаме с непогрешимото ръководство на Бога. Приложени на практика, нейните учения ще подготвят човека за всяка отговорна позиция в обществото. Това е Божият глас, който говори всеки ден на душата. Тогава, колко внимателно младите би трябвало да изучават Божието слово и да съхраняват в сърцето си неговите съждения, за да може наставленията му да ръководят цялото им поведение.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, стр. 441.*

„В Словото Си Бог е поверил на хората познанието, което е необходимо за спасението. Свещените писания трябва да бъдат приемани като достоверно, непогрешимо откровение на Неговата воля. Те са стандартът за характера, те разкриват ученията и изпитват нашите опитности.“ *Вярата, с която живеея, стр. 13.*

„[Младежите] се нуждаят от непогрешим съветник, от един сигурен водач. Такъв ще намерят в Божието слово. Ако не са прилежни ученици на това слово, те ще сторят сериозни грешки, които ще помрачат тяхното щастие и това на другите, както за настоящето, така и за бъдещето.“ *Вести към младите, стр. 443.*

б. Доколко са трайни принципите, намиращи се в Писанието? Матей 24: 35; Псалм 119:160; Исаия 40: 8.

Матей 24:35: *Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.*

Псалом 119:160: *Същността на Твоео слово е истина; И Твоите праведни съдби, до една траят до века. Шин.*

Исаия 40:8: *Тревата съхне, цветът вехне, но словото на нашия Бог ще остане до века.*

„[Христос] учеше, че Божието слово трябва да бъде разбрано от всички. Той посочи Писанията като безспорен авторитет и ние трябва да направим същото. Библията трябва да се представя като словото на безграничния Бог, като края на всички противоречия и като основата на вярата.“ *Притчи Христови, стр. 39, 40.*

„Библията, напълно приета и изучавана като Божия глас, посочва на човешкото семейство как да достигне обиталищата на вечното щастие и да

си осигури небесните съкровища.” *Основи на християнското възпитание, стр. 444.*

„Не трябва ли образованието, което се дава в нашите училища, да бъде от такъв характер, че да дава по-категорично познаване на Божието слово и да доведе душата до жизнена връзка с Бога, да държи Бога пред погледа на ума и да пробуди всяко по-благородно чувство на душата? Този вид образование е трайно като вечността.” *Дневен бюлетин на Генералната конференция, 6 март 1899 г.*

Вторник

3 януари

3. ПРИЕМАНЕ НА БОГОВДЪХНОВЕНИТЕ ПИСАНИЯ

а. Какво трябва да осъзнаем, когато Бог говори чрез Своите пророци? Еремия 1:4-9; 1 Солунци 2: 13.

Еремия1:4-9: 4 Прочее, Господното слово дойде към мене и рече: 5 Преди да ти дам образ в корема познах те, и преди да излезеш из утробата осветих те. Поставих те за пророк на народите. 6 Тогава рекох: О, Господи Иеова! ето, аз не зная да говоря, защото съм дете. 7 А Господ ми рече: Не думай - Дете съм; защото при всичките, при които ще те пратя, ще идеш, и всичко, що ти заповядвам, ще кажеш. 8 Да се не боиш от тях, защото Аз съм с тебе, за да те избавя, казва Господ. 9 Тогава Господ простря ръката Си та я допря до устата ми; и Господ ми рече: Ето, турих думите Си в устата ти.

1 Солунци2:13: *И за туй и ние непрестанно благодарим на Бога загдето, като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте го, не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действува между вас, вярващите.*

„Христос учеше учениците си, че те трябва да отворят умовете си за наставления и да бъдат готови да повярват. И Той ги благослови, защото видяха и чуха с очи и уши, които повярваха. . . .

Само онзи, който приема Писанията като Божия глас, който му говори лично, е истински ученик. Той трепери от словото, защото за него то е жива реалност.” — *Притчи Христови, стр. 59.*

„Библията посочва Бог като неин автор; и все пак тя е написана от човешки ръце; и в разнообразния стил на отделните си книги тя представя характеристиките на различните автори. Разкритите истини са „боговдъхновени“ (2 Тимотей 3:16), но са изразени с човешки думи. Безграничният Бог чрез Светия Си Дух е осветил умовете и сърцата на Своите служители. Той е дал сънища и видения, символи и фигури; и онези, на които истина-

та е била така разкрита, са облекли идеята в човешки език.” — *Избрани вестни, кн. 1, стр. 25.*

б. Какво Бог често разкрива чрез Своите пророци, за да ни помогне да разберем всезнаещата и вечна природа на божеството? Амос 3: 7; Исая 46: 9, 10.

Амос 3:7: Наистина Господ Иеова няма да направи нищо Без да открие Своето намерение на слугите Си пророците.

Исая 46:9, 10: Помнете предишните неща от древността; Защото аз съм Бог, и няма друг; аз съм Бог, и няма подобен на Мене, 10 Който от началото изявявам края, и от древните времена не станалите още неща, и казвам: Намерението Ми ще устои, и ще извърша всичко що Ми е угодно;

„Историята и пророчеството свидетелстват, че Богът на цялата земя разкрива тайни чрез Своите избрани носители на светлина на света. Един скептичен свят, който говори и пише за висшето образование, говори празни приказки за неща, които не разбира. Той не разбира, че истинското, висшето образование обхваща едно по-съвършено познание за Бога и за Исуса Христа, Когато Той е проводил. Малцина разбират, че всяка истинска човешка наука е от Бога на науката и че Бог засвидетелства на света, че Той е Цар над всичко.” — *Библейско Училище, 1 декември 1912 г.*

„В анализите на човешката история растежът на нациите, възходът и падението на империите изглеждат така, сякаш зависят от волята и уменията на човека; оформянето на събитията изглежда до голяма степен се определя от човешката сила, амбиция или каприз. Но в Божието слово завесата се отдръпва и ние виждаме как във всички взаимодействия на човешките интереси, сила и страсти, агентите на всемилостивия Бог тихо и търпеливо изработват замислите на Неговата воля.” — *Пророци и царе, стр. 499, 500.*

Сряда

4 януари

4. КАКВО Е НЕОБХОДИМО ОТ НАША СТРАНА?

а. Какво отношение трябва да имаме, когато изучаваме Библията? Исая 66:1, 2; Йоан 7:17; Деяния 17:10, 11.

Исая 66:1, 2: Така казва Господ: Небето Ми е престол, и земята е Мое подножие; Какъв дом искате да построите за Мене? И какво ще бъде мястото на Моя покой? 2 Защото Моята ръка е направила всичко това, и по тоя начин всичко това е станало, казва Господ; Но пак, на този ще

Дарби от първата събота – за образователен и здравен център в Адгея, Северен Кавказ, Русия

погледна, На оня, който е сиромаш и съкрушен духом, И който трепери от словото Ми.

Йоан 7:17: Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря.

Деяния 17:10, 11: А братята незабавно изпратиха Павла и Сила през нощта в Берия; и те като стигнаха там, отидоха в юдейската синагога. 11 И беряните бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък, и всеки ден изследваха писанията да видят дали това е вярно.

„Когато душата се предаде на Христос, една нова сила завладява обновеното сърце. Извършва се промяна, която човек никога не може да постигне сам. Това е свръхестествено дело, което внася един свръхестествен елемент в човешката природа. Душата, която се е предала на Христос, става Негова собствена крепост, която Той държи в един разбунтувал се свят, и Той възнамерява в нея да не се признава друг авторитет, освен Неговия. Една душа, която по този начин е пазена от небесните сили, е непревземаема за атаките на Сатана. Но ако не се предадем на контрола на Христа, ще бъдем завладени от Лукавия.“ — *Копнежът на вековете, стр. 324.*

„Да оспорват, да поставят под съмнение, да критикуват, да се присмиват - това е образованието, което мнозина са получили, и плодът, който дават. Те отказват да приемат доказателства. Естественото сърце воюва срещу светлината, истината и знанието. Исус Христос е бил във всяка спалня, където сте били забавлявани. Колко молитви са се издигнали до небето от тези стаи?“ — *Материали от 1888 г., стр. 140.*

„Ако ежедневно не извършваме Божията воля, няма никаква гаранция, че нашето учение е правилно и освободено от плява и грешки. Ако изпълняваме Неговата воля, ще узнаем дали учението е от Бога. Ще видим истината в нейната свещена красота. Ще я приемем с благоговение и благочестив страх, и тогава ще можем да представим на другите това, което знаем, че е истина. Не трябва да има никакво чувство за превъзходство или себеиздигане в тази тържествена работа. „ Пак там, стр. 46.

б. Коя част от Библията е по-важна от останалите? Римляни 15:4; Лука 24:27; Исая 28:10.

Римляни 15:4: Защото всичко, що е било от по-напред писано, писано е било за наша поука, та чрез твърдостта и утехата от писанията да имаме надежда.

Лука 24:27: И като почна от Моисея и от всичките пророци, тъл-

куваше им писаното за Него във всичките писания.

Исая 28:10: *Защото дава заповед след заповед, Заповед, след заповед, Правило след правило, правило след правило, Тук малко, там малко.*

„Всяка част от Библията е боговдъхновена и полезна. Старият завет трябва да получи внимание не по-малко от Новия. Докато изучаваме Стария завет, ще открием да бликат живи извори там, където безгрижният читател съзира само пустиня.

Старият Завет хвърля светлина върху Новия и Новият върху Стария. Всеки от тях е откровение на Божията слава в Христос.” *Съвети към родители, учители и ученици, стр. 462.*

Четвъртък

5 януари

5. НЕ Е ДОСТАТЪЧНО САМО ДА СЕ ЧЕТЕ И УЧИ

а. Какво да правим с нещата, които научаваме, докато изучаваме Свещеното Писание? Притчи 2:1-5; Псалм 119:11, 16.

Притчи 2:1-5: *Сине мой, ако приемеш думите ми, И запазиш заповедите ми при себе си, 2 Така щото да приклониш ухото си към мъдростта. И да предадеш сърцето си към разума, 3 Ако призовеш благоразумието, И издигнеш гласа си към разума, 4 Ако го потърсиш като сребро, И го подириш като скрити съкровища, 5 Тогава ще разбереш страха от Господа, И ще намериш познанието за Бога.*

Псалом 119:11, 16: *11 В сърцето си опазих Твоето слово За да не ти съгрешавам. 16 В повеленията Ти ще се наслаждавам; Не ще забравя Твоето слово. Гимел.*

„Светият Дух обича да се обръща към младите и да им открива съкровищата и красотите на Божието слово. Обещанията, изречени от великия Учител, ще пленят сетивата и ще съживят душата с духовна сила, която е божествена. В плодоносния ум ще се развие близост с божествените неща, което ще бъде като барикада срещу изкушението.

Думите на истината ще имат все по-голяма важност за нас и ще придобиват една широта и пълнота на смисъла, за които никога не сме и мечтали. Красотата и богатството на словото имат преобразяващо влияние върху ума и характера. Светлината на небесната любов ще дойде на сърцето като вдъхновение.” — *Притчи Христови, стр. 132.*

б. Ако вземем тези неща присърце, с какво ще бъдем сравнени? Лука 6:46-49.

Лука 6:46-49: И защо Ме зовете, Господи, Господи! и не вършите това, което казвам? 47 Всеки, който дохожда при Мене, и слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви покажа на кого прилича. 48 Прилича на човек, който като построи къща, изкопа и задълбочи, и положи основа на канара; и когато стана наводнение, реката се устреми върху оная къща, но не можа да я поклати, защото беше здраво построена. 49 А който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е построил къща на земята, без основа; върху която се устреми реката, и на часа рухна; и срутването на оная къща беше голямо.

„Сърцето, което е изпълнено със скъпоценните истини на Божието слово, е укрепено срещу изкушенията на Сатана, срещу нечисти мисли и невяти действия.“ *Моят живот днес, стр. 28.*

в. Какво трябва да молим Бог да прави за нас и защо? Псалм 119:133.

Псалом 119:133: *Оправяй стъпките ми в словото Си, и не оставяй да ме завладее никое беззаконие;*

„Божествената мъдрост ще оправя стъпките на ония, които уповават на Господа. Божествената любов ще ги обгърне и те ще осъзнаят присъствието на Утешителя, Светия Дух.“ *Нашето високо призвание, стр. 324.*

Петък

6 януари

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Как се дава божественото вдъхновение на човечеството?**
- 2. До каква степен можем да се доверим на Библията и защо?**
- 3. Каква е целта на даването на пророческите писания и какъв авторитет носят със себе си всички вдъхновени писания?**
- 4. Как отношението ни влияе върху изучаването на Библията?**
- 5. Как да изградим живота си на сигурна основа?**

Могъщото Божие слово

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: “Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене” (Псалм 51: 10).

“Искушенията често изглеждат неустойими, защото поради пренебрегване на молитвата и изучаването на Библията изкушаваният не може лесно да си спомни Божиите обещания и да посрещне Сатана с библейските оръжията” *Великата Борба, стр. 600.*

Препоръчано четиво: Основи на християнското възпитание, стр. 123-128.

Неделя

8 януари

1. ВОИНИ НА КРЪСТА

а. За какво трябва постоянно да сме нашрек по време на нашето пребиваване на земята? 1 Петрово 5: 8. С какво Павел сравнява живота на един християнин? 2 Тимотей 2: 3.

1 Петрово 5:8: *Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне.*

2 Тимотей 2:3: *Съучаствай в страданията като добър войник Исус Христов.*

“Нищо не може да бъде по-безпомощно, нищо не може да бъде по-зависимо от душата, която чувства своята нищожност и разчита изцяло на заслугите на кръвта на разпнатия и възкръснал Спасител. Християнският живот е живот на воюване, на непрестанен конфликт. Той се явява и битка, и поход. Но всяко действие на послушание на Христос, всяко действие на себеотрицание заради Него, всяко добре издържано изпитание, всяка спечелена победа над изкушението, е стъпка по пътя към славата на окончателната победа.” *За да Го позная, стр. 253.*

б. Само по какъв начин можем да бъдем победители накрая? Ефесяни 6:11-17.

Ефесяни 6:11-17: *Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. 12 Защото нашата борба не*

е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестията в небесните места. 13 Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете на всичко, да устоите. 14 Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, 15 и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира. 16 А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия; 17 вземете тоже за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово;

“Тези, които се облекат в Божието всеоръжие и посветят известно време всеки ден на размишление, молитва и изучаване на Писанията, ще бъдат свързани с небето и ще имат спасително, преобразяващо влияние върху околните. Те ще притежават възвишени помисли, благородни стремежи и ясно ще разбират истината и дълга си към Бога... Тази класа ще има осветена увереност да дойде в присъствието на Безграничния Бог. Те ще почувстват, че небесната светлина и слава са за тях и ще бъдат пречистени, възвишени, облагородени от това интимно познанство с Бога. Това е привилегията на истинските християни.” *Свидетелства към църквата, т. 5, стр. 112, 113.*

Понеделник

9 януари

2. Сила в словото

а. Колко проникващо е словото, когато наистина е прието в душата? Евреи 4:12.

***Евреи 4:12:** Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето.*

“Думите на вдъхновението, когато са размишлявани в сърцето, ще бъдат като потоци, изтичащи от реката на водата на живота. Нашият Спасител се молеше умовете на учениците да бъдат отворени, за да разберат Писанията. И всеки път, когато изучаваме Библията с молецо се сърце, Светият Дух е близо до нас, за да ни открие значението на думите, които четем.” *Нашето високо призвание, стр. 205.*

“Практическата истина трябва да бъде внесена в живота и Словото, като

наточен двуостър нож, трябва да отсече излишъка от “Аз-а”, който се намира в нашите характери.

“Словото прави горделивите смирени, извратените - кротки и разкаяни, непокорните - послушни. Естествените за човека греховни навици са вплетени в ежедневието му практика. Но Словото отстранява плътските страсти. То разпознава мислите и намеренията на ума. Разделя ставите и мозъка, премахва страстите на плътта и привежда хората в готовност да страдат за своя Господ.” *Библейски коментар на АСД (Коментари на Е. Уайт), том. 7, стр. 928.*

б. Колко бързо в началото Словото създаде небето и земята? Битие 1:1; Псалм 33:6, 9.

Битие 1:1: В начало Бог създаде небето и земята.

Псалом 33:6, 9: 6 Чрез словото на Господа станаха небесата, и чрез дишането на устата Му цялото им множество. 9 Защото Той каза, и стана; Той заповяда, и затвърди се.

в. От какъв материал Бог е създал световите, когато е използвал Своего слово? Евреи 11:3. След като създава световите, Бог оставя ли творението само да се грижи за себе си? Евреи 1:3.

Евреи 11:3: С вяра разбираме, че световите са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото не стана от видими неща.

Евреи 1:3: Който, бидейки сияние на Неговата слава, и отпечатък на Неговото същество, и държейки всичко чрез Своего могъщо слово, след като извърши [чрез Себе Си] очищение на греховете, седна отдясно на Величието на високо,

“Същата творческа енергия, която извика света към съществуване, продължава да поддържа Вселената и функционирането на природата. Божията ръка ръководи планетите в техния организиран поход през небесата. Не поради вродена сила Земята продължава година след година да се движи около Слънцето и да произвежда щедрите си дарове. Божието слово контролира елементите. Той покрива небето с облаци и приготвя дъжд за земята. Той прави долините плодородни, и “тревата да расте по планините”. (Псалм 147:8). Чрез Неговата сила растителността процъфтява, листата се появяват и цветята цъфтят.” *Съвети към родители, учители и ученици, стр.185, 186.*

3. Разпознаване на греха

а. Какво беше желанието на Давид, след като извърши греха срещу Бога и срещу Витсавее? Псалм 51:1-4.

Псалом 51:1-4: За първия певец, псалом на Давида, когато пророк Натан дойде при него, след като беше влязъл той при Витсавия {2 Цар. 11:2-4. 12:1-9.}. Смили се за мене, Боже, според милосърдието Си; Според множеството на благите Си милости изличи беззаконията ми. 2 Измий ме съвършено от беззаконието ми, И очисти ме от греха ми. 3 Защото престъплението си аз признавам, И грехът ми е винаги пред мене. 4 На Тебе, само на Тебе, съгреших, И пред Тебе сторих това зло; Признавам това, за да бъдеш оправдан, когато говориш, И да излезеш непорочен, когато съдиш.

б. Когато четем покаянието на Давид, съхранено в божествения запис, кои бяха най-дълбоките му опасения: последствията, пред които трябваше да се изправи или възстановяването на връзката му с Бога? Псалм 51:5-10.

Псалом 51:5-10: Ето родих се в нечестие, И в грях ме зачна майка ми. 6 Ето, понеже желаеш искреност вътре в човека, Научи ме мъдрост в скришното на сърцето ми. 7 Поръси ме с исоп, и ще бъда чист; Измий ме, и ще стана по-бял от сняг. 8 Дай ми да чуя радост и веселие, За да се зарадват костите, които си строшил. 9 Отвърни лицето Си от греховете ми. И всичките ми беззакония изличи. 10 Сърце чисто сътвори в мене, Боже, И дух постоянен обновявай вътре в мене,

“В продължение на цяла година след падението си Давид живя в привидна безопасност; нямаше никакви видими доказателства за Божието неодобрение. Но божествената присъда тегнеше над него. Бързо и сигурно приближаваше денят на съд и разплата, който никакво покаяние нямаше да може да отклони; мъка и срам, щяха да помрачат целия му земен живот. Онези, които, посочвайки примера на Давид, се опитват да омаловажат вината на греховете си, трябва да се поучат от библейския доклад, че пътят на прегрешенията е тежък. Макар като Давид те да се отвърнат от лошите си пътища, резултатите от греха, дори в този живот, ще бъдат горчиви и мъчни за понасяне.” *Патриарси и пророци, стр. 723, 724.*

“Покаянието на Давид бе искрено и дълбоко. Нямаше никакво усилие да

смекчи престъплението си. Никакво желание да избяга от заплашващата го съдба не вдъхновяваше молитвата му. Но той видя колко огромно бе престъплението му против Бога, видя, че бе осквернил душата си. Отврати се от греха си. Той се молеше не само за прощение, но и за чистота на сърцето. Давид не се отказа отчаяно от борбата. В Божиите обещания към каещите се грешници той видя доказателство за своето прощение и приемане. *Пак там, стр. 725.*

“На Давид беше простено прегрешението му, защото смири сърцето си пред Бога в покаяние и съкрушение на душата. Той вярваше, че Божието обещание да прости ще бъде изпълнено. Той изповяда греха си, покая се и отново се обърна. В прилив на възторг от уверението за прошка, той възкликна: “Блажен онзи, чието престъпление е простено, чийто грях е покрит! Блажен оня човек, комуто Господ не вменява беззаконие, и в чийто дух няма измама.” Псалм 32:1, 2. Благословието идва от прощението; прощението идва чрез вярата, че грехът, който сме изповядали и от който сме се покаяли, е понесен от великия Спасител от греха. Така от Христос произтичат всички наши благословения. Неговата смърт е изкупителна жертва за греховете ни. Той е Великият посредник, чрез Когото получаваме милостта и благоволенieto на Бога.” *Нашето високо призвание, стр. 83.*

Сряда

11 януари

4. Сила за промяна на човешкото сърце

а. Какво дава надежда, че е възможно оскверненият, греховен живот да бъде преобразен в един живот на чистота? Йов 14:4; Еремия 13:23; Езекиил 36:26, 27.

Йов 14:4: *Кой може да извади чисто от нечисто? Никой.*

Еремия 13:23: *Може ли етиопянин да промени кожата си, или леопард пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло.*

Езекиил 36:26, 27: *Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложи вътре във вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. 27 И ще вложи Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията Ми, да пазите съдбите Ми, и да ги извършвате.*

“Вярно е, че може да се постигне външно поправяне на поведението и без обновяващата сила на Христос. Стремещт към влияние над другите, както и желанието от наша страна те да ни ценят и уважават,

може да доведе до порядъчен живот.

Самоуважението също може да ни накара да избягваме външната изява на злото. И себелюбивото сърце може да извършва благородни постъпки. Тогава по какво ще определим на чия страна сме?" *Пътят към Христа, стр. 58.*

"Бог е предоставил изобилни средства за успешно воюване срещу злото в света. Библията е оръжейницата, от която можем да се екипираме за битката." *Деяния на апостолите, стр. 502.*

б. Кой е единственият начин за поквареното човешко сърце да бъде променено в едно, което се наслаждава на праведността? Йоан 3:3.

Йоан 3:3: Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре {Или: Изново.}, не може да види Божието царство.

"Те ще обичат тези неща, които някога са мразили и ще мразят нещата, които някога са обичали. Гордите и самоизтъкващите се ще стават смирени и кротки по сърце. Лекомислените и високомерните - сериозни и скромни. Пияниците трезвени, а развратните чисти." *Пътят към Христа, стр. 58.*

в. Какви са доказателствата за тази промяна? Галатяни 5:22, 23.

Галатяни 5:22, 23: А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяност, 23 кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон.

"Старото естество, родено от кръвта и волята на плътта, не може да наследи Божието царство. Старите обичаи, наследствените наклонности, старите навици трябва да се изоставят, защото благодатта не се наследява. Новородението се състои в нови мотиви, нови вкусове, нови склонности. Тези, които са родени за нов живот от Светия Дух, са станали участници в божественото естество и във всичките си навици и практики ще дадат доказателство за връзката си с Христос. Когато изповядващите се за християни запазват всичките си естествени недостатъци на характера и старите си наклонности, по какво тяхното положение се различава от това на светските хора? Те не ценят освещаващата и пречистваща сила на истината. Те не са били родени наново." *Библейски коментар на АСД (Коментари на Е. Уайт), том. 6, стр. 1101.*

5. Родени от Божието слово

а. Какво притежава силата да извърши такава радикална промяна в сърцето на една покварена, порочна личност? Римляни 1:16; Йоан 1:1; 15:3; 1 Петрово 1:23.

Римляни 1:16: Защото не се срамувам от благовестието [Христово]; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва, първо на юдеина, а после и на езичника.

Йоан 1:1: В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.

Йоан 15:3: Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.

1 Петрово 1:23: тъй като се възродихте, не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието слово, което живее и трае [до века].

“Библията е най-удивителната от всички исторически книги, защото тя е плод на Бога, а не на ограничения човешки ум. Тя ни пренася назад през вековете до самото начало на всичко. Представя ни историята на времена и сцени, които иначе никога не бихме узнали. Тя разкрива Божията слава в усилията на Неговото провидение да спаси един паднал свят.

Тя представя на най-обикновен език мощта на Евангелието, което, ако бъде прието, ще прекъсне веригите, които свързват хората за каляската на Сатана.” *Основи на християнското образование, стр. 377.*

б. Какво активира в нас Словото и защо това е толкова необходимо за един победоносен живот? Римляни 10:17; 1 Йоаново 5:4. Как можем да продължаваме да удържаме същата победа до края на живота си? Колосяни 2:6.

Римляни 10:17: И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово.

1 Йоаново 5:4: Защото всичко, що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е спечелила нашата вяра.

Колосяни 2:6: И тъй, както сте приели Христа Исуса, Господа, така и се обхождайте в Него,

“Когато вярата по този начин получава и възприема принципите на истината, те стават част от човека и стимул за живот. Божието слово, прието в душата, оформя мислите и развива характера.

Като гледаме постоянно към Исус с очите на вярата, ще бъдем укрепени. Бог ще даде най-ценни откровения на своите гладуващи и жадуващи люде. Те ще открият, че Христос е личен Спасител. Докато се хранят от словото Му, ще открият, че то е дух и живот. Словото унищожава плътското, земното естество и придава нов живот в Исус Христос. Светият Дух идва в душата като Утешител. Чрез преобразяващата сила на Неговата благодат в ученика се възпроизвежда Божият образ. Ученикът става ново творение. Любавта измества омразата и сърцето приема божественото подобие." *Копнежът на вековете, стр. 391.*

Петък

13 януари

Въпроси за личен преговор

- 1. Колко е сериозна борбата на християнина със злото?**
- 2. Какво важно място заема Божието слово в тази война?**
- 3. Как е възможно да се схване дълбочината на разрушителното естество на греха?**
- 4. Как се извършва преобразяването на душата?**
- 5. Как можем да поддържаме връзката си с Христос?**

Огнени Змии

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене, защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото игото ми е благо, и бремето ми леко." (Матей 11:28-30).

"Човешкото естество на Божия Син е всичко за нас. То е златната верига, която свързва душите ни с Христос и чрез Христос - с Бога. Това трябва да ни бъде тема за размисъл." *Избрани вести, кн. 1, стр. 244.*

Препоръчано четиво: "Копнежът на вековете", гл. 4 "Роди ви се Спасител" (от "Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците..." до края на главата; и цялата гл. 12 "Изкушението").

Неделя

15 януари

1. Потомството на Авраам

а. Опишете едно наистина опасно отношение, което засяга духовния живот. Йоан 8:33.

Йоан 8:33: Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били слуги; как казваш Ти: Ще станете свободни.

б. Какво ни прави роби на греха? Йоан 8:34, 39-44.

Йоан 8:34: Исус им отговори: Истина, истина ви казвам, всеки, който върши грях, слуга е на греха.

Йоан 8:39-44: Те в отговор Му казаха: Наш баща е Авраам. Исус им каза: Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите. 40 А сега искате да убиеете Мене, Човека, Който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е сторил. 41 Вие вършите делата на баща си. Те му рекоха: Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога. 42 Исус им рече: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати. 43 Защо не разбирате

Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. 44 Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща.

"Фарисеите се бяха обявили за деца на Авраам. Исус им каза, че това твърдение можеше да бъде вярно само ако вършеха делата Авраамови. Истинските негови чада биха живели, както той живя — живот на послушание към Бога. Те не биха се опитвали да убият Този, Който говори истината, дадена Му от Бога. Със заговора си срещу Христос, равините не вършеха делата Авраамови. Само родовият произход нямаше никаква стойност. Без духовна връзка с него, която би се проявила в притежаването на същия дух и вършенето на същите дела, те не бяха негови деца." *Копнежът на вековете, стр. 466, 467.*

в. Как е възможно да се избавим от тиранията на този жесток господар? Йоан 8:32, 36; Галатяни 3:29.

Йоан 8:32, 36: и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни. 36 Прочее, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.

Галатяни 3:29: И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

Понеделник

16 януари

2. КАКВО ОЗНАЧАВА "ДА ЗНАЕШ"?

а. Какъв изключително важен въпрос зададе Пилат в съдебната зала? Йоан 18:38 (първата част) Какъв отговор щеше да получи той, ако се беше спрял за момент, за да чуе думите на Спасителя? Йоан 14:6.

Йоан 18:38 (първа част): Пилат Му каза: Що е истина?

Йоан 14:6: Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.

"Пилат имаше желание да узнае що е истина. Умът му бе объркан. Той жадно се хвана за тези думи на Спасителя и сърцето му се развълнува от силния копнеж да разбере какво всъщност представляваше истината и как

би могъл да се сдобие с нея. “Що е истина?” — запита той, но не дочака отговор. Врявата отвън му напомни за неговите интереси и задължения в момента, защото свещениците крещяха за незабавно действие. Излизайки навън при евреите, той заяви категорично: “Аз не намирам никаква вина в Него.” *Копнежът на вековете*, стр. 727.

б. Обяснете какво може да се случи, когато човек изучава Словото, но не познава Бога. Марк 12:24; 2 Тимотей 3:7.

Марко 12:24: *Исус им рече: Не за това ли се заблуждавате, понеже не знаете писанията нито Божиата сила?*

2 Тимотей 3:7: *които всякога се учат, а никога не могат да дойдат в познание на истината.*

“Садукеите мислеха, че единствени те изпълняват най-строго Писанията. Но Исус показа, че не познават тяхното истинско значение.” *Копнежът на вековете*, стр. 605.

в. Как е възможно да бъдем привлечени от Някого, Когото нашата паднала природа не желае? Йоан 12:32; 8:28; Матей 11:28-30.

Йоан 12:32: *И когато бъде Аз издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си.*

Йоан 8:28: *Тогаваш рече Исус: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм това което казвам, и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил Отец, това говоря.*

Матей 11:28–30: *Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. 29 Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. 30 Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко.*

“Всеки път, когато законът бива представян пред хората, нека учителят на истината да посочва трона, обгърнат от дъгата на обещанието, Христовата правда. Славата на закона е Христос; Той дойде да възвеличи закона и да го направи почитаем. Подчертайте ясно, че милост и истина се срещнаха в Христос и правда и мир се прегърнаха. Когато гледате към Неговия трон, принасяйки своето покаяние, хвала и благодарност на Бога, тогава вие усъвършенствате християнския си характер и представлявате Христос пред света. Вие пребъдвате в Христа, и Христос пребъдва във вас и притежавате онзи мир, който надвишава всяко разбиране. Трябва постоянно да размишляваме върху Христос и Неговата прелест. Трябва

да насочваме умовете си към Исус, да ги концентрираме върху Него. Във всеки разговор се спирайте на божествените Му черти." 1888 *Материали на Е. Уайт, стр. 730.*

"Внимателно изучавайте божествено-човешкия характер и постоянно си задавайте въпроса: "Какво би сторил Исус, ако беше на моето място?" *По стъпките на Великия лекар, стр. 491.*

Вторник

17 януари

3. ЗМИИ В ПУСТИНЯТА

а. Какъв лек бе осигурил Бог за онези, които бяха ужилени от отровните змии в пустинята? Какво бе необходимо, за да се извърши лечението? Числа 21:6-9.

Числа 21: 6-9: За това Господ изпрати между хората горителни змии, които хапеха хората, та измряха много люде от Израиля. 7 Тогава людето дойдоха при Моисея и казаха: Съгрешихме за гдето говорихме против Господа и против тебе; помоли се Господу да махне змиите от нас. И Моисей се помоли за людето. 8 И Господ рече на Моисея: Направи си една горителна змия, и тури я на висока върлина; и всеки ухапан, като погледне на нея, ще остане жив. 9 И тъй, Моисей направи медна змия и я тури на най-високата върлина; и когато змия ухапеше някого, той, като погледнеше на медната змия, оставаше жив.

"Закриляни от Божествена сила, израилтяните не осъзнаваха безбройните опасности, които непрекъснато ги заобикаляха. В неблагодарността и неверието си бяха пожелали смъртта и сега Господ я допусна. Отровните змии, които населяваха пустинята, бяха наречени горителни змии поради страшното им ужилване, което предизвикваше силно възпаление и бърза смърт. Когато закрилящата ръка на Бога се оттегли от Израил, мнозина бяха нападнати от тези отровни твари...

Мойсей получи Божествена заповед да направи една медна змия, подобна на живите, и да я издигне сред народа. Всички ужилени трябваше да погледнат, за да се избавят. Той стори това и из целия лагер звънна радостната новина, че всеки засегнат може да погледне медната змия и да живее. Мнозина вече бяха умрели и когато Мойсей издигна змията на стълба, някои не вярваха, че само гледането на металния образ ще ги излекува; те загинаха в неверието си. Но имаше и много, които повярваха в Божия промисъл... Ако, макар и слаби и умиращи, те можеха да погледнат

само веднъж, биваха напълно излекувани.

Народът добре знаеше, че в медната змия нямаше сила, която да предизвика такава промяна в погледналите към нея хора. Лекуващата благодат идваше само от Бога. В мъдростта Си Той избра този начин, за да разкрие Своята сила. С това просто средство народът бе накаран да осъзнае, че бедствието бе причинено от собствените му грехове. Също така люде-те бяха уверени, че докато се подчиняват на Бога, нямаха причина да се страхуват, защото Той ще ги опази." *Патриарси и пророци, стр. 429, 430.*

б. Как този опит може да се сравни с опита на ухапаните от онази старовременна змия от Откровение 12:9 и които желаят изцеление? Йоан 3:14,15; 1:29.

Йоан 3:14,15: И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, 15 та всеки, който вярва в Него [да не погине, но] да има вечен живот.

Йоан 1:29: На следния ден Иоан вижда Исуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!

Нека каещият се грешник погледне към "Божия Агнец, който взема върху Си греха на света" (Йоан 1:29); и като Го погледне, той бива променен. Страхът му е обърнат в радост, съмненията му - в надежда. Благодарност бликва отвътре. Каменното сърце е разбито. Вълна от любов се влива в душата. Христос е в него извор на вода, която извира за вечен живот." *Колнежът на вековете, стр. 439.*

Сряда

18 януари

4. КОЙ Е ИСУС?

а. Христос живя съвършен живот на земята (1 Петрово 2:21, 22), при все това, вместо да бъдат привлечен към Него и Неговите верни последователи, какъв е отговорът на повечето хора? 2 Тимотей 3:12; Йоан 3:19, 20.

2 Тимотей 3:12: Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени.

Йоан 3:19,20: И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и хората обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли. 20 Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не

отива към светлината, да не би да се открият делата му;

"Първите християни бяха наистина особен народ. Изрядното им поведение и непоклатимата им вяра бяха постоянен упрек, смущаващ мира на грешниците. Макар и малко на брой, без богатство, без обществено положение или почетни титли, те бяха ужас за престъпниците навсякъде, където бяха познати ученията и характерът им. Затова несправедните ги мразеха така, както безбожникът Каин мразеше Авел. Стремящите се да отхвърлят обуздаващото влияние на Светия Дух, убиваха Божиите чада поради същата причина, поради която Каин закла Авел. Поради същата причина и евреите отхвърлиха и разпънаха Спасителя - защото чистотата и светостта на Неговия характер бяха израз на неодобрението Му срещу себелюбието и покварата. От дните на Христос досега верните ученици винаги са възбуждали омразата и съпротивата на онези, които обичат и следват пътищата на греха." *Великата борба, стр. 46.*

б. Каква върховна сила, която има способността да привлича човечеството, се проявява в Спасителя на света? 1 Тимотей 3:16; Йоан 1:1-3; Евреи 1:8.

1 Тимотей 3:16: И без противоречие, велика е тайната на благочестие: - Тоя, "Който биде явен в плът, Доказан чрез Духа, Виден от ангели, Проповядан между народите, Повярван в света, Възнесен в слава".

Йоан 1:1-3: В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. 2 То в начало беше у Бога. 3 Всичко това чрез Него стана; и без Него не е ставало нищо от това, което е станало.

Еврей 1:8: А за Сина казва: - "Твоят престол, о Боже, е до вечни векове; И скиптьрът на Твоето царство е скиптьр на правота.

"Ако Христос е създал всичко, Той е съществувал преди всичко. Думите, казани във връзка с това, са толкова ясни и категорични, че никой да не остане в съмнение. Христос бе Бог по Своята същност и в най-висшия смисъл. Той бе с Бога от вечността, Бог над всички, благословен до века." *Избрани вести, кн. 1, стр. 247.*

"Бог прикри в гъстия мрак последната човешка агония на Своя Син. Всички, които видяха Христос в страданието Му, се увериха в Неговата Божественост. Това лице, зърнато от човешко същество, никога вече нямаше да бъде забравено. Както лицето на Каин изразяваше вината му на убиец, така и лицето на Христос разкриваше невинност, спокойствие, доброжелателство — образа на Бога. Но обвинителите Му не искаха да обърнат внимание на небесния отпечатък. В продължение на дългите часове на агония Христос бе наблюдаван от подигравачното Го множество. Сега бе

милостиво скрит с Божията мантия.” Копнежът на вековете, стр. 754.

”Помислете за Христовото унижение. Той пое върху Себе си падналото, страдащо човешко естество, деградирало и осквернено от греха. Той пое печалта ни и понесе нашата скръб и срам. Той устоя на всички изкушения, които заобикалят човека. Той съедини човешкото с божественото; в храма на плътта обитаваше божествен дух.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Уайт], т. 4, стр. 1147.*

Четвъртък

19 януари

5. БОГ СТАНА ПЛЪТ

а. В какво се превърна това божествено същество, за да спаси човечеството от ужасното му мизерно и безнадеждно състояние? Йоан 1:14; Евреи 2:9.

Йоан 1:14: И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.

Еврей 2:9: Но виждаме Исуса, Който е бил направен малко по-долен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат, за всеки човек.

б. Опиши какво прие Исус върху своята неопетнена божествена природа. Евреи 2:10, 11, 14, 17.

Еврей 2: 10, 11, 14, 17: Защото беше уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенствува чрез страдания начинателя на тяхното спасение. 11 Понеже и Оня, Който освещава, и ония, които се освещават, всички са от Едного; за която причина Той не се срамува да ги нарича братя. И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч, дявола, 17 Затова трябваше да се оприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да извърши умилостивение за греховете на хората.

в. До каква степен трябваше Исус да се смири, за да има привличаща сила в кръста на Голгота? Евреи 2:14; Филипяни 2:6-8; 2 Тимотей 2:8.

Евреи 2:14: И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч, дявола,

Филипяни 2:6-8: Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, 7 но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; 8 и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.

2 Тимотей 2:8: Помни Исуса Христа, от Давидовото потомство, Който възкръсна от мъртвите според моето благовестие;

"Имайки предвид това, могат ли хората да проявяват и една частичка превъзнесяне? Проследявайки живота, страданията и унижението на Христос, могат ли да вдигнат гордата си глава, сякаш няма да понесат никакви изпитания, никакъв срам, никакво унижение? Заявявам на Христовите последователи: погледнете към Голгота и се изчервете от срам поради вашите самомнителни идеи. Цялото това унижение на Величието на небесата се случи заради виновния и подлежащ на осъждане човек. За да го издигне над моралното му оскверняване, Той слезе до най-големите дълбини на унижението." *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Уайт], т. 5, с. 1127, 1128.*

"Всъщност обаче от какво се отказваме, когато Му отдадем всичко? От едно опетнено от грях сърце, което даваме на Исус, за да го очисти чрез собствената Си кръв и да го спаси чрез Своята несравнима любов. И въпреки това хората считат за трудно нещо да Му отдадат всичко! Срам ме е да чувам това да се говори, срам ме е да го пиша.

Бог не изисква от нас да се откажем от нещо, което е в наш интерес да задържим. Във всичко, което прави, Той има предвид благополучието на Своите деца. О, дано всички, които не са избрали Христос, да могат да разберат, че Той има да им предложи нещо много по-добро от онова, което те търсят за себе си!" *Пътят към Христа, стр. 46.*

Петък

20 януари

Въпроси за личен преговор:

1. Какви уроци можем да научим от евреите, като деца на Авраам?
2. Как е възможно въобще да не схванем същността на Библията, когато я изучаваме?
3. Какви уроци мога да науча от случая със смъртоносните змии в пустинята?
4. Кое спомага да бъдем привлечени към Човека на Голгота?
5. Защо Исус взе върху Себе Си греховното човешко естество?

Дай ми масло за моя светилник

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: "Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ на силите" (Захария 4:6).

"Нашето осветление е дело на Отца, Сина и Светия Дух. То е изпълнение на завета, който Бог е направил с онези, които се прилепват към Него, за да се свържат с Него, с Неговия Син и с Неговия Дух в свято общение. Ти новороден ли си? Станал ли си ново творение в Христос Исус? Тогава съдействай на трите велики сили на небето, които работят за теб. Вършейки това, ти ще разкриеш на света принципите на праведността." *Знамения на времето, 19 юни 1901 г.*

Препоръчано четиво: *Деяния на апостолите, гл. 5-та "Дарът на Духа" (стр. 47-56 англ.)*

Неделя

22 януари

1. КОЙ Е СВЕТИЯТ ДУХ?

а. Откога съществува Светият Дух? Битие 1:2; Псалм 51:11; Евреи 9:14.

Битие 1:2: *А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.*

Псалом 51:11: *Да не ме отхвърлиш от присъствието Си, Нито да отнемеш от мене Светия Си Дух.*

Евреи 9:14: *то колко повече кръвта на Христа, Който чрез вечния Дух принесе Себе Си без недостатък на Бога, ще очисти съвестта ви от мъртвите дела, за да служите на живия Бог!*

б. Опишете и обяснете пространната природа на Божия Дух. Псалм 139:7-12; 1 Коринтяни 2:9-12; 2 Петрово 1:21.

Псалом 139:7-12: *Къде да отида от твоя Дух? Или от присъствието Ти къде да побягна? 8 Ако възляза на небето, Ти си там; Ако си постеля в преизподнята, и там си Ти. 9 Ако взема крилата на зората И се заселя в най-далечните краища на морето, 10 И там ще ме води ръката Ти, И Твоята десница ще ме държи. 11 Ако река: Поне тъмнината ще ме покрие, И светлината около мене ще стане на нощ, 12 То и самата*

тъмнина не укрива нищо от Тебе, А нощта свети като деня; За Тебе тъмнината и светлината са безразлични.

1 Коринтяни 2:9-12: *А според както е писано: - „Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, И на човешко сърце не е дохождало, Всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят“. 10 А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. 11 Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух. 12 А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари;*

2 Петрово 1:21: *защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но [светите] човеци са говорили от Бога; движими от Светия Дух.*

"При еврейската икономика влиянието на Божия Дух е било наблюдавано по забележителен начин, но не в пълната Му сила. В продължение на векове са се отправяли молитви за изпълнение на Божието обещание да дари Своя Дух и нито една от тези сериозни смирени молби не е била забравена." *Моят живот днес, стр. 36.*

"Преди грехопадението Адам се е радвал на открито общение със своя Създател; но откакто човекът се е отделил от Бога чрез престъпването на Божия закон, човешката раса е била изолирана от тази висша привилегия. Чрез изкупителния план обаче е открит път, чрез който жителите на Земята все още могат да имат връзка с небето. Бог е общувал с хората чрез Своя Дух и божествената светлина е била предавана на света чрез откровения към Неговите избрани служители." *Божията удивителна благодат, стр. 190.*

Понеделник

23 януари

2. ЛИЧНОСТ ЛИ Е СВЕТИЯТ ДУХ?

а. Назовете някои черти на характера, които показват личността на Светия Дух:

(1) Духът знае. 1 Коринтяни 2:9-12.

А според както е писано: - „Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, И на човешко сърце не е дохождало, Всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят“. 10 А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. 11 Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух. 12 А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари;

(2) Той е способен да обича. Римляни 15:30.

А моля ви се, братя, заради нашия Господ Исус Христос, и заради любовта, която е плод на Духа, да ме придружавате в усърдна молитва към Бога за мене,

(3) Способен е на лично общуване. 2 Коринтяни 13:14.

Благодатта на Господа Исуса Христа, и любовта на Бога и общението на Светия Дух да бъде с всички вас. [Амин].

(4) И понеже може да общува лично, Той трябва да говори. 1 Тимотей 4:1.

А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамнителни духове и бесовски учения,

5) Така Той е в състояние да обучава. 1 Коринтяни 2:13.

което и възвестяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.

(6) Той може да бъде и свидетел. Римляни 8:16.

Така самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божи чада.

"Христос даде на своите последователи сигурното обещание, че след възнесението Си ще им изпрати Своя Дух. "И тъй, идете - каза Той - и научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца [един личен Бог] и Сина [един личен Княз и Спасител] и Светия Дух [изпратен от небето, за да представлява Христос], като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал; и, ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света." *Ревю енд Херълд, 26 октомври 1897 г.*

"Трябва да осъзнаем, че Светият Дух, Който е личност, колкото и Бог е личност, ходи по тези земи.

Светият Дух е личност, защото Той свидетелства заедно с нашите духове, че сме Божи чада. Когато се дава това свидетелство, то само представя своите доказателства. В такива моменти ние вярваме и сме сигурни, че сме Божи чада...

"Светият Дух притежава Своя индивидуалност, иначе не би могъл да свидетелства на нашите духове и със нашите духове, че ние сме Божи деца. Той също трябва да бъде Божествена личност, иначе не би могъл да издирва тайните, които лежат скрити в ума на Бога. „Защото кой човек знае какво има в човека, освен духът на човека, който е в него? Така и никога не знае какво има в Бога, освен Духът на Бога.“ (1 Коринтяни 2:11)" *Евангелизъм, стр. 616, 617.*

"Обременен с човешкото естество, Христос не можеше да бъде лично на всяко място; затова беше изцяло в тяхна полза Той да ги остави, да отиде при Своя Отец и да изпрати Светия Дух, Който да бъде Негов заместник на земята. Самият Свети Дух не притежава човешко естество, поради което е независим от него. Той (Христос) ще представи Себе Си като присъстващ

навсякъде чрез Своя Свят Дух, като Вездесъщият." *Ръкописи, т. 14, стр. 23.* "Небесното трио се състои от три личности и в името на тези три велики сили — Отец, Син и Свети Дух — онези, които приемат Христос чрез жива вяра, се кръщават и тези сили ще сътрудничат на послушните поданици на небето в усилията им да живеят новия живот в Христос." *Евангелизъм, стр. 615.*

Вторник

24 януари

3. ЛИЧНОСТ ЛИ Е СВЕТИЯТ ДУХ? (продължение)

а. Какви други черти, разкриват индивидуалността на Светия Дух?

(1) Той се застъпва за нас, когато се молим. Римляни 8:26, 27.

Така също и Духът ни помага в нашата немощ; понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайствува в нашите неизговориими стенания; 27 а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайствува за светиите по Божията воля.

(2) Той раздава особени дарове. 1 Коринтяни 12:7-11.

А на всеки се дава проявяването на Духа за обща полза. 8 Защото на един се дава чрез Духа да говори с мъдрост, а на друг да говори със знание, чрез същия Дух; 9 на друг вяра чрез същия Дух, а пък на друг изцелителни дарби чрез единия дух; 10 на друг да върши велики дела, а на друг да пророкува; на друг да разпознава духовете; на друг да говори разни езици; а пък на друг да тълкува езици. 11 А всичко това се върши от един и същи Дух, който разделя на всеки по особено, както му е угодно.

(3) Той също така призовава грешника към покаяние. Откровение 22:17.

И Духът и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.

(4) Той не само приканва грешника да се покае, но и го запечатва или утвърждава във вярата. Ефесяни 1:13.

в Когото и вие, като чухте словото на истината, сиреч, благовестията на нашето спасение, - в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух,

(5) И понеже Той ни запечатва или утвърждава, срещу какво сме предупредени? Ефесяни 4: 30.

и не оскърбявайте Светия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението,

(6) Тъй като Той е личност, Исус използва личното местоимение "Той" и "Него" за Светия Дух 24 пъти. Един такъв пример имаме в

Йоан 14:16, 17.

И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. 7 Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде.

"Христос, нашият Посредник, и Светият Дух постоянно се застъпват за човека, но Духът не моли за нас, както Христос, Който представя Своята кръв, пролята от основаването на света; Духът работи върху нашите сърца, извиквайки от нас молитви и покаяние, хвала и благодарност. Благодарността, която струи от устните ни, е резултат от това, че Духът докосва струните на душата чрез свети спомени и пробужда музиката на сърцето." *Библейския коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], том. 6, с. 1077, 1078.*

"Щастието се състои и от малки, и от големи неща... Ако искаме да станем като Христос и да придобием Неговия характер, трябва в малките неща да обучаваме душата си да напредва в освещението всеки ден. Нямаме никакво време за губене. Ако искате да получите ясен отпечатък върху восъка, вие не го удряте с голяма сила, а поставяте печата внимателно и стабилно, и го натискате надолу, докато восъкът получи желаната форма. По същия начин и Господ работи с душите ни... Не от време на време, но постоянно новият живот бива насаждан от Светия Дух по образа на Христос." *В небесни места, стр. 66.*

"Светият Дух вдъхновява всяка истинска молитва. Научих се да разбирам, че във всяко мое ходатайство Духът ходатайства за мен и за всички светии; но Неговите ходатайства са според Божията воля и никога противно на нея. Духът също ни помага и в нашите немощи; "а Духът, бидейки Бог, познава Божия ум"; затова във всяка наша молитва за болни или за други нужди трябва да се зачита Божията воля." *Знамения на времето, 3 октомври 1892 г.*

Сряда

25 януари

4. В КАКВО СЕ СЪСТОИ НЕГОВОТО ДЕЛО?

а. След като Исус замина на небето, за да ходатайства за нас отдясно на Божия престол, какво разкрива, че Светият Дух е личният представител на Спасителя на земята? Йоан 15:26; 16:13, 14.

Йоан 15:26: А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който изхожда от Отца, той ще свиде-

телствува за Мене.

Йоан 16:13, 14: *А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. 14 Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.*

б. С какво Светият Дух изпълва нашето самотно сърце в отсъствието на нашия възлюбен Приятел? Йоан 16:7.

Йоан 16:7: *Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя.*

в. Как ни води Той към духовно обръщане? Йоан 16:8; Захария 4: 6.

Йоан 16:8: *И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба;*

Захария 4:6: *Тогавата отговаряйки говори ми, като каза: Ето Господното слово към Зоровавела, което каза: Не чрез сила, нито чрез мощ, Но чрез Духа ми, казва Господ на Силите;*

"Светият Дух бе даден като животворящо средство, без което жертвата на Христос би била напразна. Силата на злото се бе укрепявала и засилвала през вековете и покорството на човечеството на това пленничество на Сатана бе просто изумително. Грехът можеше да бъде отблъснат и победен само чрез мощното посредничество на третото лице на Божеството, което щеше да дойде не с умерена сила, а в пълнотата на Божията мощ. Духът осъществява извършеното от световния Изкупител. Чрез Духа се очиства сърцето. Чрез Духа вярващият става участник в Божието естество. Христос е дал Духа Си като Божествена сила за побеждаване на унаследените и придобитите склонности към зло, както и за отпечатване на Неговия характер върху църквата Му." *Копнежът на вековете, стр. 671.*

"Образът на Христос, отпечатан върху сърцето, се отразява в характера, в практическия живот, ден след ден, защото ние сме представители на един личен Спасител. Светият Дух е обещан на всички, които Го потърсят. Когато изследвате Писанията, Светият Дух е до вас, олицетворявайки Исус Христос." *Дневен бюлетин на Генералната конференция, 15 февруари 1895 г.*

"Проповядването на словото е безполезно без присъствието и помощта на Светия Дух, защото този Дух е единственият ефективен учител на божествената истина. Само когато истината е придружена от Духа в сърцето, тя ще съживи съвестта и ще преобрази живота. Един проповедник може да бъде в състояние да представи буквата на Божието слово; той може да

е запознат с всички негови заповеди и обещания; но посяването на евангелското семе от него няма да има успех, ако това семе не бъде съживено от небесната роса. Без съдействието на Божия Дух никакво образование, никакви предимства, колкото и големи да са те, не могат да направят човека канал на светлината." *Служители на евангелието, стр. 284.*

Четвъртък

26 януари

5. ВРЪЗКАТА НА СВЕТИЯ ДУХ С ЦЪРКВАТА

а. Как човек достига до пълно познание на истината? Йоан 16:13.

Йоан 16:13: А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.

б. След като това е дело на Светия Дух, по какъв начин Той ни помага да намерим истинската църква? 1 Тимотей 3:15.

1 Тимотей 3:15: в случай, че закъснея, за да знаеш, как трябва да се обхождат хората в Божия дом, който е църква на живия Бог, стълб и подпорка на истината.

в. След като Святият Дух играе такава важна роля в живота ни, какво трябва да правим, за да се сдобием с Неговата пълна сила? Лука 11:9-13.

Лука 11:9-13: И Аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. 10 Защото всеки, който иска получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори. 11 И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? или ако му поиска риба, наместо риба, ще му даде змия? 12 или ако поиска яйце, ще му даде скорпия? 13 И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него!

"Князът на силите на злото може да бъде държан под контрол само от Божията сила в третото лице на божеството, Светият Дух." *Евангелизъм, стр. 617.*

"Докогато църковните членове се задоволяват с малките неща, те ще бъдат неспособни да приемат великите Божии неща. Но защо не

гладуваме и не жадуваме за дара на Светия Дух, след като Той е средството, чрез което сърцето може да бъде запазено чисто? Господ възнамерява божествената сила да сътрудничи с човешките усилия. За християнина е изключително важно да разбере значението на обещанието за дара на Светия Дух точно преди Второто пришествие на нашия Господ Исус. Говорете за Него, молете се за Него, проповядвайте за Него, защото Господ е по-склонен да даде Светия Дух, отколкото родителите да дадат добри подаръци на децата си." *Ревю енд Херълд, 15 ноември 1892 г.*

Петък

27 януари

Въпроси за личен преговор:

- 1. Откъде знаем, че Светият Дух е бил активен фактор в старозаветните времена?**
- 2. Какви са доказателствата за това, че Светият Дух е личност?**
- 3. Каква е разликата между застъпническото дело на Христос и това на Светия Дух?**
- 4. Кои са едни от най-важните функции на Светия Дух в плана на спасението?**
- 5. Какво е участието на Светия Дух в подпомагането на хората да разберат коя е истинската църква?**

Събота, 4 февруари 2023 г.

Дарения от първата събота за отдела “Подпомагане на бедстващите по света”

Природните бедствия стават все по-чести и по-тежки в световен мащаб. Те включват, но не се ограничават до земетресения, цунамита, циклони, торнадота, урагани, наводнения и вулканични изригвания. „От юг иде буря, от север – студ. От духването Божие става лед... и об- лаците сипят светлината Му, и те тръгват според намеренията Му, за да изпълнят, което им заповядва, по лицето на обитаваната земя. Той ги прави да дойде, било за изобличение, или за земята Си, или за милост“ (Иов 37:9-13).

Всемогъщият винаги има предвид най-добрите интереси на тази красива планета и на творенията, които е създал. И все пак днес се случват множество странни и екстремни метеорологични явления, които определено произлизат от арсенала на древния враг на човешките души:

„Докато (Сатана) се явява пред човешките чедра като велик лекар, способен да излекува всичките им болести, в същото време ще предизвиква болести и бедствия дотогава, докато гъсто населени градове бъдат превърнати в развалини и пустини. Дори и сега той работи. В нещастни случаи и бедствия по море и суша, в големи пожари, в страхотни урагани и ужасни градушки, в бури, наводнения, циклони, цунамита и земетресения, на всяко място, под различна форма и по хиляди начини той прилага своята мощ. Покосява зреещото зърно и следват глад и страдание. Заразява смъртоносно въздуха и хиляди загиват от епидемии. Тези действия на Сатана ще стават все по-чести и по-губелни. Унищожавани ще бъдат както хора, така и животни. “Земята жалее и повяхва... високопоставените... са изнемощели. Земята също е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха повелението, нарушиха вечния завет” (Исаия 24:4,5)” Великата борба, стр. 589, 590.

Каквото и да се случи, как са призовани Божиите деца да отговорят на огромното човешко страдание, резултат от природните бедствия?

Господ повелява да следваме Неговия собствен пример на Земята, като се стремим да облекчим страданието, където и да го открием. Нещата от първа необходимост рязко се губят, когато се случи природно бедствие, така че е наш християнски дълг да помогнем както и където можем. Вашето щедро дарение за отдела за помощ при бедствия по света помага това да стане възможно. Благодарим ви предварително!

Вашите братя от Генералната конференция

Евангелието в Стария завет

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А всичко, що бе писано по-преди, за наша поука бе писано, та чрез търпението и чрез утехата от Писанията да имаме надежда.“ (Римляни 15:4).

„Исус дойде на този свят, за да спаси Своя народ от греховете му. Той няма да ни спаси в греховете ни, защото Той не е служител на греха. Трябва да откликнем на божественото привличане на Христос, да се покаем за греховете си и да се съединим с Христос, както пръчката се съединява с лозата.“ *Знаменията на времето, 15 февруари 1892 г.*

Препоръчано четиво: Патриарси и пророци, гл. 4 „Планът на спасението“ (стр. 63-70 англ. изд.)

Неделя

29 януари

1. УРОЦИ ОТ ИСТОРИЯТА

а. Коя е основната причина, поради която трябва да изучаваме историята, особено свещената история? Еклисиаст 3:15.

Еклисиаст 3:15: Каквото съществува е станало вече; И каквото ще стане е станало вече; И Бог издирва наново онова, което е било отгласнато.

„Век след век всяка голяма реформация или религиозно движение удивително повтарят Божието дело на земята. Принципите на Божието отношение към хората винаги са едни и същи. Важните движения днес намират своите паралели в миналото. Духовната практика на църквата в предишните векове е урок с изключителна стойност за нашето време.“ *Великата борба, стр. 343.*

б. След като изучаването на историята довежда до нас надеждата на Евангелието (Римляни 15:4), какво предлага тази надежда на болната от греха душа? Римляни 1:16; Лука 19:10.

Римляни 1:16: Защото не се срамувам от благовестието [Христово]; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва, първо на юде-

ина, а после и на езичника.

Лука 19:10: *Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси по-гиналото.*

„Всяка част от Библията е боговдъхновена и полезна. Старият Завет трябва да получава не по-малко внимание от Новия. Докато изучаваме Стария Завет, ще открием, че бликат живи извори там, където безгрижният читател съзира само пустиня.” *Възпитание, стр. 191.*

Понеделник

30 януари

2. СЪВЪРШЕНСТВОТО НА ТВОРЕНИЕТО

а. Какъв характер са притежавали първите мъж и жена, когато са излезли от ръцете на своя Създател? Битие 1:31; Еклисиаст 7:29.

Битие 1:31: *И Бог видя всичко, което създаде; и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден шести.*

Еклисиаст 7:29: *Ето, това само намерих, Че Бог направи човека праведен, Но те изнамериха много измишления.*

„Човек трябваше да носи Божия образ както външно, така и в характера си. Христос единствен е “отпечатък” (Евр. 1:3) на Отца; но човекът бе създаден по подобие на Бога. Неговото естество беше в хармония с Божията воля. Умът му бе способен да схваща Божествените неща. Чувствата му бяха чисти; апетитът и страстите му се контролираха от разума. Той бе свят и щастлив да носи Божия образ и да бъде съвършено послушен на Неговата воля.” *Патриарси и пророци, стр. 45.*

б. Какво е било изискването към човешката раса, за да остане в това съвършено състояние и да живее вечно? Битие 2:16,17.

Битие 2:16, 17: *И Господ Бог заповяда на човека, казвайки: От всяко дърво в градината свободно да ядеш; 17 но от дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.*

„Христос не занижава изискванията на закона. С непогрешими думи Той поставя послушанието спрямо него като условие за вечен живот - същото условие, което се изискваше от Адам преди грехопадението му. Сега Господ очаква от човека не по-малко, отколкото от хората в Рая - съвършено

послушание, неопетнена правда. Изискването под завета на благодатта е точно с такъв обхват, с какъвто е и създаденото в Едем изискване - хармония с Божия закон, който е свят, праведен и добър." *Притчи Христови, стр. 391.*

в. След като човекът падна/съгреши (Битие 3), какви бяха последствията не само за нашите първи родители, но и за цялата раса? Римляни 5:12; 6:23.

Римляни 5:12: Затова, както чрез един човек грехът влезе в света, и чрез греха смъртта, и по тоя начин смъртта мина във всичките човеци, понеже всички съгрешиха,

Римляни 6:23: Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христа Исуса, нашия Господ.

„Чрез послушание към Божиите заповеди човек е заобиколен като с преграда и е запазен от злото. Който обаче пробие макар и на едно място тази издигната от Бога ограда, той е унищожил запазващата го сила и врагът може да проникне през пробитото място, за да опустошава и да съсипва.

Като си позволиха да пренебрегнат Божията воля в една само точка, нашите първи родители разтвориха вратата, през която нещастията заля целия свят, и всеки, който следва техния пример, ще пожъне подобен резултат. В основата на всяка заповед лежи Божията любов и, който се отклонява от заповедите, сам изработва нещастията и гибелта си." *Мисли от планината на блаженствата, стр. 52.*

Вторник

31 януари

3. ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ГРЕХА

а. Откъде знаем, че нарушението на Адам всъщност е било престъпване на Божия закон? Римляни 7:7, сравни с Изход 20:17; 1 Йоаново 3:4.

Римляни 7:7: Тогава що? Да речем ли, че законът е грях? Да не бъде! Но напротив, не бих познал греха освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казал: „Не пожелавай“.

Изход 20:17: Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито какво да е нещо, което е на ближния ти.

1 Йоаново 3:4: *Всеки, който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е беззаконие;*

„Мнозина, които учат, че Божият закон не е задължителен за човека, твърдят, че е невъзможно човек да спазва неговите предписания. Но, ако това е истина, защо Адам понесе наказанието за престъплението си? Грехът на нашите първи родители донесе вина и скръб на света и ако не бе благодтта и милостта на Бога, той би тласнал човешкия род в безнадеждно отчаяние. Нека никой не се лъже. “Заплатата на греха е смърт.” (Римляни 6:23). И днес, както и тогава, когато бе произнесена присъдата над бащата на човечеството, Божият закон не може да бъде престъпван безнаказано.“ *Патриарси и пророци, стр. 61.*

„Без закона хората нямат точна представа за Божията чистота и святост или за собствената си вина и порочност. Не чувстват своята греховност и нуждата от покаяние. Тъй като не виждат жалкото си състояние на нарушители на Божия закон, не осъзнават, че се нуждаят от изкупителната Христова кръв. Надеждата за спасение се приема без коренна промяна на сърцето и преобразяване на живота. Така преобладават случаите на повърхностно покаяние и към църквата се прибавят тълпи от хора, никога не общували с Христос.“ *Великата борба, стр. 468.*

б. Когато четем тези текстове, как Библията разкрива, че Исус всъщност дойде да ни спаси от престъпването на закона? Матей 1:21.

Матей 1:21: *Тя ще роди син, когото ще наречеш Исус {Спасител.}; защото Той е Който ще спаси людеите Си от греховете им.*

„Исус умря, за да спаси Своите люде от греховете им. Изкуплението в Христос означава човек да прекрати престъпването на Божия закон и да бъде свободен от всеки грях; никое сърце, което е възбудено от враждебност срещу Божия закон, не е в хармония с Христос, който пострада на Голгота, за да защити и издигне закона пред Вселената.“ *Вяра и дела, стр. 95.*

„Имаме чудесен приятел в лицето на Исус, Който дойде да спаси Своя народ от престъпването на закона. Що е грях? Единственото определение за греха е, че това е престъпване на закона. Тогава, ето Го Исус Христос, Който идва и ни предава своята праведност; ние със собствени сили не можем да победим, единствено чрез вяра в Него. Ако вярвате в Исус Христос, ще Го имате още днес. Трябва да вярвате, че Той е Вашият Спасител сега и че Той ви вменява Своята праведност, защото е умрял и защото е бил покорен на всяко изискване на Божия закон, който сте престъпили. Ако сторите това, ще имате спасително познание за Исус Христос. Адам и Ева загубиха Едем, защото нарушиха този закон, но вие ще загубите небето,

ако го нарушите.” 1888 *Материали на Елън Уайт*, стр. 128.

Сряда

Февруари 1

4. ОТЕЦЪТ НА ВЯРВАЩИТЕ

а. Защо старозаветният патриарх Авраам е известен като отец на вяраващите? Галатяни 3:6-9.

Галатяни 3:6-9: както с Авраама, който повярва в Бога, и му се вмени за правда? 7 Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чада; 8 и писанието, като предвидя, че Бог чрез вяра щеше да оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраама, казвайки: „В тебе ще се благославят всичките народи“. 9 Така щото тия, които имат вяра се благославят заедно с вяраващия Авраам.

„Изпитанието на Авраам беше най-тежкото, което може да се случи на човек. Ако не бе успял да го издържи, той никога нямаше да бъде записан като отец на вяраващите. Ако се бе отклонил от Божията заповед, светът щеше да изгуби един вдъхновяващ пример за безрезервна вяра и послушание. Урокът беше даден, с цел да пролее светлина през вековете, за да се научим, че нищо не е толкова ценно, че да откажем да го предадем на Бога. Когато гледаме на всеки дар като идващ от Господа и който ни е даден, за да бъде използван в Негова служба, ние си осигуряваме небесното благословение. Върнете на Бога онова, което ви е поверил и повече ще ви бъде поверено. Ако задържите онова, което имате, за себе си, няма да получите награда в този живот, а освен това ще изгубите наградата и на бъдещия.” *Библейския коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 1, стр. 1094.*

„Мястото, където храмът бе построен, отдавна се смяташе за свята земя. Тук Авраам, бащата на всички верни, бе показал готовността си да пожертва своя единствен син, за да се подчини на заповедта на Йехова. Тук Бог бе подновил с Авраам завета на благословието, което включваше славното месианско обещание за избавление на човечеството чрез жертвата на Сина на Всемогъщия (виж Бит. 22:9,16-18).” *Пророци и царе, стр. 37.*

б. Как обещанието за Потомъка разкрива, че Евангелието е било проповядвано дори по времето на Авраам? Битие 22:15-18; Галатяни 3:16.

Битие 22:15-18: Тогава втори път ангел Господен викна на Авраама

от небето и рече: 16 В Себе Си се заклевам, казва Господ, че понеже си сторил това нещо и не пожали сина си, единствения си син, 17 ще те благословя премного и ще умножа и преумножа потомството ти като небесните звезди и като пясъка на морския бряг; и потомството ти ще завладее портата на неприятелите си; 18 в твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми.

Галатяни 3:16: А обещанията се изрекоха на Авраама и на неговия потомък. Не казва: „и на потомците“, като на мнозина, но като за един: „и на твоя потомък“, Който е Христос.

„Същият този завет бе подновен с Авраам в обещанието: “В твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята...” (Бит. 22:18). Обещанието сочеше към Христос. Така го разбираше и Авраам (виж Галатяни 3:8,16) и се уповаваше на Христос за прощението на греховете. Точно тази вяра му се счете за праведност. Заветът с Авраам също поддържаше и защитаваше авторитета на Божия закон.” *Патриарси и пророци, стр. 370.*

в. Защо именно Авраам е бил избран за получател на Евангелието, а не много други хора по негово време? Битие 26:5; Яков 2:19-24.

Битие 26:5: понеже Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми.

Яков 2:19-24: Ти вярваш, че има само един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и треперят. 20 Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вяра без дела е безплодна? 21 Авраам, нашият отец, не оправда ли се чрез дела като принесе сина си Исаака на жертвеника? 22 Ти виждаш, че вярата действуваше заедно с делата му, и че от делата се усъвършенствува вярата; 23 и изпълни се писанието, което казва: „Авраам повярва в Бога; и това му се вмени за правда“; и се нарече Божий приятел. 24 Виждате, че чрез дела се оправдава човек, а не само чрез вяра.

„Авраам повярва в Бога. Откъде знаем, че е повярвал? Делата му свидетелстваха за характера на вярата му, и вярата му му се приписа за правда.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Елън Г. Уайт], т. 7, стр. 936.*

Четвъртък

2 февруари

5. ЗАКОНЪТ В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ ОТ СТАРИЯ ЗАВЕТ

а. Какви други примери имаме, че законът е съществувал преди Бог

да го изговори на планината Синай (Второзаконие 5:22-26)? Изход 15:26; 16:28.

Изход 15:26: *Ако прилежно слушаш гласа на Господа своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, то не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото Аз съм Господ, Който те изцелявам.*

Изход 16:28: *Тогава рече Господ на Моисея: До кога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми?*

„Всяка седмица по време на дългия си път през пустинята израилтяните ставаха свидетели на едно тройно чудо, предназначено да отпечата в умовете им светостта на съботата: двойно количество манна падаше на шестия ден, никакво не падаше на седмия, а частта, необходима за съботата, оставаше вкусна и чиста, докато в каквото и да е друго време се разваляше и ставаше негодна за ядене.

„Обстоятелствата, свързани с даването на манната, решително доказват, че съботата не бе установена при даването на закона на Синай, както смятат мнозина. Преди да стигнат Синай, израилтяните разбираха, че съботата бе задължителна за тях. Всеки петък събирането на двойно количество манна в подготовка за съботата, в която не падаше манна, им внушаваше постоянно свято естество на почивния ден. И когато някои от народа излязоха за манна в събота, Господ попита: “Докога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми?” *Патриарси и пророци, стр. 296, 297.*

б. Какво е възнамерявал Бог за Израилтяните да сторят с изговорения и написан морален закон на Десетте заповеди? Второзаконие 6:1-9.

Второзаконие 6:1-9: *А ето заповедите, повеленията и съдбите, които Господ вашият Бог заповяда да ви науча, за да ги вършите в земята, към която преминавате, за да я притежавате, 2 за да се боиш от Господа твоя Бог, да пазиш всичките Му повеления и заповедите Му, които ти заповядвам, ти, синът ти, и внукът ти през всичките дни на живота си, за да ти се продължат дните. 3 Чуи, прочее, Израилю, и внимавай да ги вършиш, за да ти бъде добре, и да се размножите много в земята, едето текат мляко и мед, според както Господ, Бог на бащите ти, ти е обещал. 4 Слушай, Израилю; Иеова нашият Бог е един Господ; 5 и с възлюбихи Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила. 6 Тия думи, които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето ти; 7 и на тях да учиш прилежно чадата си, и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаши. 8 Да ги връзваш за знак на ръката си, и да бъдат като надчелия между очите ти. 9 И да ги написваш на стълбовете на вратите на къщата си*

и на портите си.

в. Откъде знаем, че Господ е поддържал тази позиция през цялото време до края на Стария Завет? Малахия 4:4; 3:6.

***Малахия 4:4:** Помнете закона на слугата ми Моисея, който му заповяда в Хорив за целия Израил, Сиреч, повеленията и съдбите.*

***Малахия 3:6:** Защото, понеже Аз Господ не се изменявам, затова вие, Яковови чада, не загинахте.*

Петък

3 февруари

Въпроси за личен преговор

- 1. Как принципите на библейската история са приложими в нашето време?**
- 2. Какво е изискването още от времето на Едем, което показва, че Бог не се променя?**
- 3. Каква е целта на идването на Исус в този свят по отношение на проблема с греха?**
- 4. Как вярата на Авраам се доказва чрез делата му?**
- 5. Какво трябва да бъде отношението ни към Божия закон?**

Вечният Божи закон

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТАВАНЕ: „Защото любовта към Бога се състои в това: да пазим заповедите Му. И Неговите заповеди не са тежки.“ (1 Йоан 5:3).

„[Христос] ни е заръчал да се обичаме един друг, както и Той ни възлюби. Религията се основава на любовта към Бога, която ни кара да се обичаме също един друг. Тя е изпълнена с благодарност, смирение, дълготърпение. Тя е себеотрицателна, съдържана, милостива и простителна. Тя осветява целия живот и разпространява влиянието си върху другите.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, стр. 223.*

Препоръчано четиво: Патриарси и пророци, гл. 27 „Даване закона на Израил“ (стр. 303-314 англ. изд.)

Неделя

5 февруари

1. НЕПРОМЕНИМИЯТ СЪЗДАТЕЛ

а. Какво трябва да осъзнаем за отношението на Христос към Божия морален закон, когато живя тук на земята като Човешкия син? Матей 5:17,18.

Матей 5:17, 18: *Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня. 18 Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.*

б. До колко бяха придирчиви юдейските водачи по отношение на външното спазване на закона? Матей 23:23; Филипяни 3:4.

Матей 23:23: *Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от гйозума, копъра и кимиона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона - правосъдието, милостта и верността, но тия трябва да правите, а ония да не пренебрегвате.*

Филипяни 3:4: *При все че аз мога и на плътта да уповавам. Ако някой друг мисли, че може да уповава на плътта, то аз повече.*

„[Юдейските водачи] бяха ревностни да поддържат външна святост, но пренебрегнаха светостта на сърцето. Докато здраво държаха за буквата на

закона, непрекъснато нарушаваха неговия дух. Голямата нужда на сърцето им беше точно тази промяна, която Христос обясни на Никодим — ново морално рождение, очистване от греха и обновяване в знание и святост.”
Копнежът на вековете, стр. 173.

в. Какво можем да наблюдаваме в съдебния процес срещу Исус, което разкрива, че Той не беше нарушител на закона? Матей 26:59, 60.

Матей 26:59, 60: *А главните свещеници и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят; 60 обаче не намериха, при все че дойдоха много лъжесвидетели. Но сетне дойдоха двама и рекоха:*

„Нито Спасителят, нито Неговите последователи някога са нарушавали закона на съботата. Христос бе жив представител на закона. Никакво нарушение на неговите святи заповеди не се намери в живота Му. Обръщайки се към цяла нация от свидетели, които търсеха случай да Го осъдят, Той можа неоспоримо да заяви: “Кой от вас Ме обвинява в грях?” (Йоан 8:46).“
Пак там, стр. 287.

Понеделник

6 февруари

2. ЗАКОНЪТ В СЪРЦЕТО НА ИСУС

а. Какво бе приготвено за Исус, когато дойде на земята? Евреи 10:5-10.

Евреи 10:5-10: *Затова Христос, като влиза в света, казва: - „Жертва и принос не си поискал, Но приготвил си Ми тяло; 6 Всеизгаряния и приноси за грях не Ти са угодни. 7 Тогава рекох: Ето, дойдох, (В свитъка на книгата е писано за Мене), Да изпълня Твоята воля, о Боже“ - 8 Като казва първо: „Жертви и приноси и всеизгаряния и приноси за грях не си поискал, нито Ти са угодни“, (които впрочем се принасят според закона), 9 после казва: „Ето, дойдох да изпълня волята Ти“. Ще каже: Той отмахва първото, за да постанови второто. 10 С тая воля ние сме осветени чрез принасянето на Исус Христовото тяло веднъж за винаги.*

„Не беше случайност, а замисъл това Изкупителят на света да свали короната Си, да остави царската Си мантия и да дойде в нашия свят като човек. Той облече Своята божественост в човешки одежди, за да застане начело на човешкото семейство, като съедини Своето човешко естество с естеството на расата, паднала поради непослушанието на Адам.” *Южното дело, стр. 85.*

**б. Когато четем същия пасаж в Стария Завет за Христос, какво бе про-
рокувано да бъде в сърцето Му? Псалм 40:6-8.**

Псалом 40:6-8: В жертва и приноси Ти нямаш благоволение; Отворил си уши в мене; Всеизгаряне и принос за грях Ти не си поискал. 7 Тогава рекох: Ето, дойдох; (В свитъка на книгата е предписано на мене); 8 Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам Твоята воля; Да! законът Ти е дълбоко в сърцето ми.

„Престъпването на закона беше това, което доведе до грях, скръб и смърт. Сатана заяви, че ще докаже на световите, които Бог е създал, и на небесните разумни същества, че е невъзможно да се спазва Божия закон. Когато Адам се поддаде на изкушението на врага и падна от високото си и свято положение, Сатана и неговите ангели ликуваха. Но от Божия престол се чу глас, който говореше думи с тайнствено значение. (Псалм 40:6-8 цитиран) Когато човекът падна, Христос обяви целта си да стане заместник и гарант на човека.” *Ревю енд Хералд, 3 септември 1901 г.*

в. Когато приемем Христос в сърцето си, какво приемаме неразделно с Него? Псалм 119:70, 72, 77, 174.

Псалом 119:70: Тяхното сърце надебеля като лой; Но аз се наслаждавам в закона Ти.

72 Законът на Твоите уста е за мене по-желателен От хиляди злато и сребро. Иод.

77 Нека дойдат върху мене Твоите благи милости, за да живея; Защото Твоят закон е моя наслада.

174 Копнях за Твоето спасение, Господи; И законът Ти е моя наслада.

„Игото, което ни обвързва със службата за Бога, е Божият закон. Великият закон на любовта, разкрит в Едем, провъзгласен на Синай, а в Новия завет изписан в сърцата, е законът, който свързва човека с Божията воля. Ако бяхме оставени да следваме собствените си наклонности, да ходим там, накъдето ни насочват нашите желания, бихме попаднали в редиците на Сатана и бихме приели качествата му. Затова Бог иска да се придържахме към Неговата воля, която е възвишена, величава и облагородяваща. Желаете да поемем задължението да служим с търпение и мъдрост. Самият Той, когато бе сред човечеството, понесе хомота на делото.” *Копнежът на вековете, стр. 329.*

Праведността е святост, подобие на Бога, а „Бог е любов.“ (1 Йоан 4:16). Това е в съгласие с Божия закон, защото: „всички Твои заповеди са праведни“ (Пс. 119:172) и „любовта е изпълнението на закона“ (Римл. 13:10). Правдата е любов, а любовта е светлина и живот Божий. Божията правда е

въплътена в Христа и ние я получаваме, когато приемем Него.” *Мисли от планината на блаженствата, стр. 18.*

Вторник

7 февруари

3. СПОРЕД ЗАКОНА И ПРОРОЦИТЕ

а. Когато Исус обясняваше на учениците Си, че Неговият живот е живото доказателство, че той е Месията, кои текстове от Писанието използва? Лука 24:27, 44.

Лука 24:27, 44: И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания. 44 И рече им: Тия са думите, които ви говорих, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за Мене в Моисеевия закон, в пророците и в псалмите.

„Неговата цел бе да просветли разсъдъка им и да закрепи вярата им в сигурното пророческо слово. Той желаше истината да хване здраво корен в умовете им, не просто защото бе потвърдена от Неговото лично свидетелство, но поради неоспоримите доказателства, представени в символите и сенките на церемониалния закон, както и в пророчествата на Стария завет. Необходимо бе Христовите последователи да имат интелигентна вяра не само заради самите тях, но и за да могат да проповядват на света познанието за Христос. И като първа стъпка в разпространяването на това познание Исус насочи учениците към “Мойсей и пророците”. Такова беше свидетелството на възкръсналия Спасител за стойността и важността на старозаветните писания.” *Великата Борба, стр. 349.*

б. Как учениците доказваха, че Исус бе обещаният Спасител, когато проповядваха евангелието? Деяния 28:23

Деяния 28:23: И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там где то живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Исуса и от Моисеевия закон и от пророците.

„Божият Дух придружаваше изговорените думи и сърцата бяха трогнати. Това, че апостолът се позова на старозаветните пророчества и неговото заявление, че те са били изпълнени в служенето на Исус от Назарет убеди много души, копнеещи за идването на обещания Месия. Думи на

говорителя, уверяващи, че “добрите вести” на спасението бяха както за евреи, така и за езичници, дадоха надежда и радост на онези, които не бяха Авраамови чада по плът.“ *Деяния на апостолите, стр.172, 173.*

„Като проповядваше на солунците, Павел се обърна към старозаветните пророчества относно Месията. Христос в Своята служба бе отворил умовете на учениците за тези пророчества. “И като почна от Мойсея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания” (Лука 24:27). Петър, проповядвайки Христос, вземаше доказателствата си от Стария завет. Стефан постъпваше по същия начин. И Павел в своята служба привлече вниманието към писанията, предсказващи рождението, страданията, смъртта, възкресението и възнесението на Христос. Чрез вдъхновеното свидетелство на Мойсей и на пророците той доказва ясно единството на Исус от Назарет с Месия и посочи, че от дните на Адам Христовият глас е говорил чрез патриарсите и пророците.“ *Пак там, стр. 221, 222.*

Сряда

8 февруари

4. ЗАКОНЪТ И ВЯРАТА

а. Поставянето на нашата вяра в Исус като наш личен Спасител премахва ли закона? Ако да - защо? Или ако не - защо не? Римляни 3:31.

Римляни 3:31: Тогава, чрез вяра разваляме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона.

б. Какво благословение е произнесено върху спазващите Божиите заповеди? Откровение 22:14.

Откровение 22:14: Блажени които изпълняват неговите заповеди, за да имат власт над дървото на живота, и да влезат през портите в града.

„Поради нарушаването на Божиите заповеди върху Адам и Ева падна проклятие и те бяха лишени от всяко право на дървото на живота. Христос умря, за да спаси човека и в същото време да запази честта на Божия закон. Той заявява: „Блажени са, които изпълняват заповедите Му, за да имат право да ядат от дървото на живота и да влязат в Града през портите.“ Божият Син представя тук изпълнението на Божиите заповеди като условието за получаване на право на дървото на живота. Престъпването на Божиите заповеди лиши човека от всяко право да яде от дървото на живота. Христос умря, за да може чрез заслугите

на Своята кръв, покоряването на Божия закон да направи човека достоен за небесното благословение и да му даде отново право на дървото на живота.”
Духовни дарове, т. 3, стр. 88.

„Ангели ни обкръжаваха, когато минахме по стъкленото море към портата на града. Исус повдигна своята мощна, славна ръка, хвана бисерната порта, отвори я навътре на блестящите ѝ панти и ни каза: “Вие изпрахте дрехите си в Моята кръв, стояхте твърдо за Моята истина, влезте!” Всички влязохме вътре и чувствахме, че имаме съвършено право на града.” *Християнската опитност и виденията, стр. 16.*

в. Как това показва, че Бог никога не се променя? Евреи 13:8.

Евреи 13:8: Исус Христос е същият вчера днес и до века.

„Исус ще извърши велики неща за нас, ако вярно изпълняваме дълга си. Ние трябва да предадем волята си на Божията воля. Трябва да почитаме Господа, като се покоряваме на всички Негови заповеди, дори и в нещата, които ни се струват маловажни. Истината, подобно на своя божествен Автор, е неизменима в своите изисквания; тя е същата вчера, днес и завинаги. Тя не е в хармония с традициите на хората, не се съобразява с техните мнения. Истината винаги е разделяла Божия народ от света. Но ако положението ни в предишните години, като особен народ, е била одобрена от Бога, как ли гледа Той на сегашното ни положение? Пораснали ли сме духовно, откакто сме се отдалечили от първоначалната си простота?” *Знаменията на времето, 25 май 1882 г.*

Четвъртък

9 февруари

5. ЗАПИСАН В СЪРЦЕТО

а. Как можем да имаме Божия закон в живота си така, както Исус го имаше? Евреи 10:16; 8:10.

Евреи 10:16: Ето заветът, който ще направя с тях След ония дни, казва Господ: Ще положи законите Си в сърцата им, И ще ги напиша в умовете им“; прибавя:

8:10: Защото, ето заветът, който ще направя с Израилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще положи законите Си в ума им И ще ги напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат мои люде;

„Бог ни е дал Своите святи заповеди, защото обича човечеството. Той разкрива принципите на правдата, за да ни предпази от последствията на беззакон-

нието. Законът е израз на Божия начин на мислене; когато го приемем с вярата в Христос, превръща се в наш начин на мислене. Законът ни издига над силата на естествените желания и наклонности, над изкушенията, които водят до грях.” *Копнежът на вековете*, стр. 308.

б. Какво ни показва Бог, преди дори да можем да поемем по този път към небето? 1 Йоан 4: 19, 8.

1 Йоаново 4:19, 8: Ние любим [Него], защото първо Той възлюби нас. 8 Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов.

„Земята беше потънала в тъмнина от фалшиво разбиране за Бога. Лукавата власт на Сатана трябваше да бъде съкрушена, за да се разсее тъмнината и светът отново да се върне при Бога. Това не можеше да се извърши чрез сила. Насилието противоречи на принципите на Божието управление. Бог желае служба само от любов; а любовта не се налага със заповед; тя не се печели със сила или власт. Само любовта пробужда любов. Да познаваш Бога, означава да Го обичаш; Неговият характер трябваше да бъде разкрит в контраст с характера на Сатана. Това дело можеше да извърши само едно Същество в цялата вселена. Само Този, Който познаваше висотата и дълбочината на Божията любов, можеше да я изяви.“ *Копнежът на вековете*, стр. 22.

в. Какво е възможно да се случи само, след като приемем Божията любов в сърцата ни? Йоан 14:15-17.

Йоан 14:15-17: Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди. 16 И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. 17 Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде.

Петък

10 февруари

Въпроси за личен преговор

1. Как Исус съумя да поддържа божествен характер, докато живееше сред човешкия род?
2. Как същият Христов характер се проявява в истинските вярващи хора?
3. С кои пророчества трябва старателно да се запознаем, за да повярваме наистина, че Исус е Месията?
4. Как е възможно грешните човешки същества да придобият правото на дървото на живота, от което са били лишени поради греха?
5. Кой е единственият начин, по който можем да преживеем истинско послушание?

Тайната на благовестието

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „На които Бог пожела да изяви какви са богатствата на славата на тази тайна между езичниците, която е Христос във вас, надеждата на славата.“ (Колосяни 1:27).

„Ние сме в състояние дотам да схванем начина, по който Бог работи с нас и мотивите, от които се ръководи, че да можем да забележим безграничната любов и мъдрост, обединени с безкрайната сила. Можем само толкова да разберем от Неговите цели, колкото е за наше добро да знаем; а отвъд това ние трябва да продължим да се доверяваме на мощта на Всемогъщия, на любовта и мъдростта на Отца и Владетеля на всички.“
Свидетелства към църквата, т. 5, стр. 699.

Препоръчано четиво: Възпитание, гл. 18 „Тайните на Библията“ (стр. 169-172 англ. изд.)

Неделя

12 февруари

1. ТРУДНИ ЗА РАЗБИРАНЕ ПИСАНИЯ

а. Какво казва Петър за някои от писанията на Павел? 2 Петър 3:14-17. Какво трябва да осъзнаем за някои неща в Писанието? Второзаконие 29:29.

2 Петрово 3:14-17: *Затова, възлюбени, като очаквате тия неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си. 15 И считайте дълготърпението на нашия Господ като средство за спасение; както любезният ни брат Павел ви е писал, според дадената му мъдрост. 16 както пише и във всичките си послания, когато говори в тях за тия работи; в които послания има някои неща мъчни за разбиране, които неучените и неутвърдените изолачават, както правят и с другите писания, за своята погибел. 17 И тъй, вие, възлюбени, като сте предизвестени за това, пазете се да не би да се завлечете от заблудението на беззаконните и да отпаднете от утвърдението си.*

Второзаконие 29:29: *и отидоха та служиха на други богове и им се поклониха, богове, които не знаеха, и които Той не бе им дал*

„Способни мъже са посвещавали живота си чрез изучаване и молитва да анализират щателно Писанията и при все това има много части от Библи-

ята, които не са напълно изследвани. Някои пасажии от Писанието никога няма да бъдат разбрани напълно, докато Христос не ги обясни в бъдещия живот. Има мистерии за разгадаване, твърдения, които човешките умове не могат да съгласуват. И врагът ще се стреми да предизвика спорове по тези въпроси, които е по-добре да останат неразкрити.” *Служители на евангелието, стр. 312.*

б. С какво отношение трябва да подходим към Писанията? Йоан 7:17.

Йоан 7:17: Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или аз от Себе си говоря.

„Духът, с който подходите да изследвате Писанията, ще определи характера на помощника до вас. Ангелите от света на светлината ще бъдат с онези, които със смирено сърце търсят божествено ръководство. Но ако Библията се отваря без уважение, с чувство за самонадеяност, ако сърцето е изпълнено с предразсъдъци, Сатана е до вас и той ще представи ясните твърдения на Божието слово в изкривена светлина.” *Свидетелства към проповедници, стр. 108.*

Понеделник

13 февруари

2. ПРОНИКВАНЕ В ТАЙНИТЕ

а. Какви конкретни неща разкри Бог на Павел, за да ги сподели той с останалия свят? Римляни 16:25, 26; Колосяни 1:27.

Римляни 16:25, 26: А на Този, Който може да ви утвърди според моето благовестие и проповедта за Исуса Христа, според откриването на тайната, която е била замълчана от вечни времена, 26 а сега се е явила, и чрез пророческите писания по заповедта на вечния Бог е станала позната на всичките народи за тяхно покоряване на вярата

Колосяни 1:27: на които Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата.

„Но за Павел кръстът бе единственият предмет на върховен интерес. Откакто бе възпрян да преследва последователите на разпнатия Назарянин, той не бе преставал да прославя кръста. По това време му бе дадено и откровение за безкрайната Божия любов, разкрита чрез смъртта на Христос и в живота му настъпи чудно преобразяване, довело всичките му планове

и намерения в хармония с небето. От онзи час той стана нов човек в Христос. Знаеше от личен опит, че когато един грешник веднъж види любовта на Отца, разкрита в пожертването на Сина Му, и се отдаде на Божественото влияние, в сърцето му настъпва промяна и от този момент нататък за него Христос е всичко във всичко.” *Деяния на апостолите, стр. 245.*

б. Ако нещо в Писанието е трудно да се разбере, защо трябва въобще да се опитваме да изследваме въпроса? 2 Тимотей 3:16, 17.

2 Тимотей 3:16, 17: Всичкото писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата; 17 за да бъде Божият човек усъвършенствуван, съвършено приготвен за всяко добро дело.

„Христовият кръст е покрит със срам и клеймо на позор и все пак той е надеждата за живот и възвисяване на човека. Никой не може да разбере тайната на благочестието, докато се срамува да носи Христовия кръст. Никой няма да бъде в състояние да различи и оцени благословенията, които Христос е изкупил за човека на безкрайна цена за Себе Си, ако не е готов да пожертва с радост земните съкровища, за да стане Негов последовател. Всяко себеотрицание и жертва, направени за Христос, обогатяват дарителя и всяко страдание и укор, претърпени за скъпото Му име, увеличават радостта и безсмъртната награда, които ще получи накрая в царството на славата.” *Конфликтът, стр. 93.*

в. Обяснете какво е необходимо, за да достигнем до правилните изводи, докато изучаваме Библията. Йоан 16:13.

Йоан 16:13: А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.

„Без ръководството на Светия Дух ние ще бъдем постоянно изложени на риск да изопачаваме Писанията или да ги тълкуваме погрешно. Библията твърде много се чете без полза, а в много случаи дори четенето ѝ определено нанася вреда. Когато Божието слово се отваря без страхопочитание и без молитва; когато мислите и чувствата не са насочени към Бога или в хармония с Неговата воля, умът бива замъглен от съмнение и тогава самото изучаване на Библията довежда до укрепване на скептицизма. Врагът поема контрола над мислите и предлага неправилни тълкувания.” *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 704, 705.*

3. ЦАРСКИЯТ МОРАЛЕН ЗАКОН

а. Противно на общоприетото вярване, откъде знаем, че законът на Десетте заповеди не е бил отменен на кръста? Яков 2:8, 9.

Яков 2:8, 9: Обаче, ако изпълнявате царския закон, според писанието: „Да обичаш ближния си като себе си“, добре правите. 9 Но ако гледате на лице, грях правите, и от закона се осъждате като престъпници.

„Много религиозни учители твърдят, че чрез смъртта Си Христос е отменил закона и оттогава насам хората са освободени от неговите изисквания. Някои представят закона като тежко иго и в противовес на това робство на закона издигат свободата, дадена ни чрез евангелието.

Не така обаче са се отнасяли към святия Божи закон пророците и апостолите. Давид казва: „Ще ходя нашироко, защото потърсих Твоите правила“ (Пс. 119:45). Апостол Яков, писал след смъртта на Христос, нарича Декалога “царски закон” и “съвършен закон на свободата” (Яков 2:8, 1:25). А половин век след разпятието, авторът на “Откровение” произнася благословение за тези, “които изпълняват заповедите Му, за да имат право да ядат от дървото на живота и да влязат в града през портите” (Откр. 22:14 - Син.изд.) *Великата борба, стр. 466.*

„Когато някой се предаде на Христос, умът му е доведен под властта на Божия закон. Но това е царският закон, възвестяващ свобода на пленените. Когато човек стане едно с Христос, той става свободен. Подчинение на Христовата воля означава възстановяване на човешкото съвършенство.” *По стъпките на Великия лекар, стр. 131.*

б. Кой закон определя, че трябва да обичаме ближния си, както себе си? Римляни 13:9; сравни с Изход 20:1-17.

Римляни 13:9: Понеже заповедите: „Не прелюбодействувай“; „Не убивай“; „Не кради“; „Не пожелавай“; и коя да било друга заповед се заключават в тия думи: „Да обичаш ближния си както себе си“.

Изход 20:1-17: Тогаваш Бог изговори всички тия думи, като каза: 2 Аз съм Иеова твоят Бог, Който те изведох из Египетската земя, из дома на робството. 3 Да нямаш други богове освен Мене.

4 Не си прави кумир, или какво да било подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; 5 да не им се кланяш нито да им служиш, защото Аз

Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят, а показвам милости към хиляда поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди.

7 Не изговаряй напразно Името на Господа твоя Бог; защото Господ няма да счита безгрешен онзи, който изговаря напразно Името Му.

8 Помни съботния ден, за да го освещаваши. 9 Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; 10 а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отвътре вратите ти; 11 защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети.

12 Почитай баща си и майка си, за да се продължават дните ти на земята, която ти дава Господ твоя Бог.

13 Не убивай.

14 Не прелюбодействувай.

15 Не кради.

16 Не свидетелствувай лъжливо против ближния си.

17 Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито какво да е нещо, което е на ближния ти.

Първите четири от десетте заповеди се сумират в едната голяма заповед: “Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.” Последните шест са включени в другата: “Да възлюбиш ближния си като себе си.” И двете заповеди са израз на принципа на любовта. Не може да се пази първата, а втората да се нарушава, нито може да се пази втората, а да се нарушава първата. Когато в сърцето си отдаваме на Бога Неговото законно място, ние ще отдаваме и на ближния си подобаващото му място. Ще го обичаме, както обичаме себе си. А ще ни е възможно да обичаме ближния си безпристрастно само, когато над всичко обичаме Бога...

Така Христос учеше слушателите Си, че Божият закон не се състои от много отделни заповеди, някои от които са по-важни, а други — по-незначителни, и могат да бъдат пренебрегвани безнаказано. Нашият Господ представя първите четири и последните шест заповеди като божествено цяло и учи, че любовта към Бога се изразява чрез послушание към всички Негови заповеди.” *Копнежът на вековете, стр. 607.*

4. СЪДЕН СПОРЕД ЗАКОНА

а. Обяснете какъв ще бъде обхватът на присъдата над човека. Еклисиаст 11:9; Римляни 14:10; 2 Коринтяни 5:10; Евреи 9: 27.

***Еклисиаст 11:9:** Весели се младежо, в младостта си и нека те радва сърцето ти в дните на младостта ти, И ходи по пътищата на сърцето си, и според каквото гледат очите ти! Но знай, че за всичко това Бог ще те доведе на съд.*

***Римляни 14:10:** И тъй, ти защо съдиш брата си? а пък ти защо презираш брата си? Понеже ние всички ще застанем пред Божието съдилище.*

***2 Коринтяни 5:10:** Защото всички трябва да застанем открити пред Христовото съдилище, за да получи всеки според каквото е правил в тялото, било добро или зло.*

***Евреи 9:27:** И тъй като е определено на човеците веднъж да умрат, а след това настава съд*

„Всички ще бъдат съдени според светлината, която им е била дадена. Господ изпраща своите посланици с вест на спасение и ще държи отговорни всички, които чуят за начина, по който са се отнесли към думите на служителите Му. Искрено търсещите истината ще изследват внимателно ученията, които им се представят в светлината на Божието слово.“ *Деяния на апостолиите, стр. 232.*

б. Какъв стандарт ще бъде използван при решаването на присъдата? Яков 2:12.

***Яков 2:12:** Ти вярваш, че има само един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и треперят.*

в. Кой е този закон? Яков 2:11, сравнете с Изход 20.

***Яков 2:11:** Понеже Оня, Който е рекъл: „Не прелюбодействувай“, рекъл е и: „Не убивай“, тъй че, ако не прелюбодействуващ, а пък убиваш, станал си престъпник на закона.*

„В своите поучения Христос показва колко дълбоки са принципите на Закона, изговорен от Синай. Той демонстрира на практика този закон, чиито принципи завинаги остават великият стандарт на праведност - стандартът, по който всички ще бъдат съдени във великия ден, когато съдът ще засе-

дава и книгите ще бъдат отворени.” *Избрани вестии*, кн. 1, стр. 211.

„Божият закон е образецът, според който се сравняват характеристиките и животът на хората в съда. Мъдрецът казва: “Бой се от Бога и пази заповедите Му. Понеже това е всичко за човека. Защото относно всяко скрито нещо Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или зло” (Еклисиаст 12:13, 14). Апостол Яков увещава братята си: “Така говорете и така постъпвайте като човеци, които ще бъдат съдени по закона на свободата” (Яков 2:12).” *Великата борба*, стр. 482.

„Когато съдът ще заседава и книгите се отворят, и всеки човек бъде съден според написаното в книгите, тогава каменните плочи, скрити до оня ден от Бога, ще бъдат представени пред света като стандартът за правда. Тогава мъжете и жените ще видят, че условието необходимо за тяхното спасение е покоряването на съвършения Божии закон. Никой не ще намери извинение за греха. Хората ще получат своята присъда за живот или смърт според праведните принципи на този закон.” *Избрани вестии*, кн. 1, стр. 225.

Четвъртък

16 февруари

5. ЗАКОНЪТ КАТО УЧИТЕЛ

а. Каква е целта на разбирането на закона или познаването на истината? Йоан 3:18-21; Римляни 7:7.

Йоан 3:18-21: *Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син. 19 И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и човешките обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли. 20 Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му; 21 но който постъпва според истината отива към светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени по Бога.*

Римляни 7:7: *Тогава що? Да речем ли, че законът е грях? Да не бъде! Но напротив, не бих познал греха освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казал: „Не пожелавай“.*

„Първата стъпка към примирението с Бога е да се убедим, че сме грешни. “...грехът е беззаконие” (1 Йоаново 3:4). “...чрез закона става само познаването на греха” (Римл. 3:20). За да разбере вината си, грешникът трябва да изпита своя характер чрез великия Божии стандарт за правда. Той е огледало, което показва съвършенството на праведния характер и му дава възможност да види недостатъците в

собствения си характер." *Великата борба*, стр. 467.

б. Разкривайки нашето истинско състояние, какво прави законът с това откровение? Галатяни 3:24

Галатяни 3:24: *Така, законът стана за нас детеводител, да ни доведе при Христа, за да се оправдаем чрез вяра.*

„Питат ме за закона, упоменат в писмото на ап. Павел до Галатяните. Кой закон се явява учителят, който трябва да ни доведе при Христос? Отговарям: и церемониалният закон, и моралният закон на Десетте заповеди.

Христос беше основата на цялата еврейска икономика. Смъртта на Авел беше следствие от отказа на Каин да приеме Божия план в училището на послушанието, от отказа му да бъде спасен чрез кръвта на Исус Христос, символизирана от жертвоприношенията, сочещи към Христос. Каин отказа проливането на кръв, което символизира кръвта на Христос, която трябва да бъде пролята за света. Цялата тази церемония беше изготвена от Бога и Христос стана основата на цялата система. Това е началото на работата на закона, който като учител да доведе грешните човешки същества до това да се замислят и да обърнат внимание на Христос.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], том. 6, стр. 1109.*

Петък

17 февруари

Въпроси за личен преговор

- 1. Колко важна е личната подготовка на сърцето в изучаването на Библията?**
- 2. Как е възможно правилно да схванем нещо толкова тайнствено като евангелието на спасението?**
- 3. Какви са причините за разбирането, че Божият закон е все още в сила след разпъването на Христос на кръста?**
- 4. Какъв е великият стандарт за характер, който е задължително условие за вечен живот?**
- 5. Защо е необходимо законът, нашият надзорник, да ни доведе при Христос?**

Прикован на Неговия кръст

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А това стана, като Христос заличи с учението съществуването за нас ръкописание, което беше против нас и което Той взе от средата и го прикова на кръста.“ (Колосяни 2:14).

„Законът на Десетте заповеди живее и ще живее през вечността. Нуждата от службата чрез жертви и приноси престана, когато символът срещна своя първообраз в смъртта на Христос. В Него сянката достигна своята същност. Божият Агнец беше пълната и съвършена жертва.“ *Библейския коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, стр. 1116.*

Препоръчано четиво: „Избрани вести“, кн. 1, гл. 30 „Законът и Евангелието“ и гл. 31 „Законът в посланието до Галатяните“ (стр. 229-235, англ. изд.)

Неделя

19 февруари

1. ДРУГ ЗАКОН

а. Как Библията описва един закон, който е бил против нас и е бил прикован на кръста? Колосяни 2:14; Ефесяни 2:15. Щом като принципите на Десетте заповеди са съществували в съвършенството на Едем как да разберем, че това описание не може да се отнася за моралния закон? Битие 1:31.

Колосяни 2:14: и като изличи противния нам в постановленията Му закон, който беше враждебен нам, махна го отсред и го прикова на кръста;

Ефесяни 2:15: като в плътта Си унищожил враждата, сиреч, закона със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе Си двата в един нов човек, и тъй да направи мир,

Битие 1:31: И Бог видя всичко, което създаде; и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден шести.

б. Кои са някои от специфичните неща, съдържащи се в закона на постановленията? Колосяни 2:16, 21. Тези съботи и други подобни закони свързани ли са с първоначалния морален закон, даден при сътворението, или са сянка на събитие, което е трябвало да дойде в бъдещето, след като са били дадени? Колосяни 2:17.

Колосяни 2:16, 21: *И тъй, никой да ви не осъжда за това, което ядете, или което пиете, или за нещо относно някой празник, или новомесечие, или събота. 21 „Не похващай“, „Не вкусвай“, „Не пипай“*

„В Едем Бог постави паметник на Своето дело на сътворението, като благослови седмия ден. Съботата бе поверена на Адам, бащата и представителят на цялото човешко семейство. Съблюдаването ѝ трябваше да бъде акт на признателност от страна на всички, които щяха да живеят на земята, че Бог е техен създател и законен Господар; че те са дело на ръцете Му и поданици на Неговия авторитет. Така тази наредба бе дадена на цялото човечество и бе изцяло възпоменателна. В нея нямаше нищо символично или ограничено само до един народ, тя се отнасяше за всички хора.“ *Патриарси и пророци, стр. 48.*

Понеделник

20 февруари

2. ЗАКОНЪТ НА ПОСТАНОВЛЕНИЯТА

а. Нещата, които бяха символ на по-късно събитие, бяха ли на практика определени като закон, и ако да - като какъв закон? Евреи 10:1.

Евреи 10:1: *Защото законът, като съдържа в себе си само сянка на бъдещите добрини, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят свършени в чистота ония, които пристъпват да жертвуват.*

„Божият народ, когото Той нарича Свое специално съкровище, беше привилегирован с двойна система от закони: морален и церемониален. Единият, сочещ назад към сътворението, за да помни човекът живия Бог, Който е създал света и чиито изисквания са задължителни за всички хора във всяко изповедание, и който ще съществува през цялото време, през вечността. Другият - даден поради нарушаването на моралния закон от страна на човека, подчинението на който се състоеше в жертви и приноси, сочещи към бъдещото изкупление. Всеки от тези два закона е ясен и различен от другия.“ *Библейския коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, стр. 1094.*

б. Докато древните евреи са били научени, че жертвоприношението на животни илюстрира (предвещава) жертвата на Божия Агнец, Който

трябваше да дойде, какво трябваше те да схванат? Евреи 10:2-4, 6.

Евреи 10:2-4, 6: *Другояче те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, еднаж очистени, не биха имали вече никакво изобличение на съвестта за грехове. 3 Но в тия жертви всяка година става спомен за греховете. 4 Защото не е възможно кръв от юнци и от козли да отмачне грехове. 6 Всеизгаряния и приноси за грях не Ти са удобни.*

„Самият Христос беше създателят на Юдейската система на поклонение, в която чрез образи и символи бяха предвестени духовните и небесните неща. Мнозина забравиха истинското значение на тези приноси; И великата истина, че само чрез Христос има прошка на греха, беше изгубена за тях. Умножаването на жертвените приноси, кръвта на бикове и кози, не можеше да премахне греха.“ *Пак там, т. 7, стр. 933.*

в. Кое единствено има силата да ни очисти от вината на греха? 1 Йоан 1:7.

1 Йоаново 1:7: *Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса [Христа] ни очиства от всеки грях.*

„Един урок беше въплътен във всяка жертва и запечатан във всяка церемония... Единствено чрез кръвта на Христос има прощение на греховете.“
- *Пак там.*

„Смъртта на Исус Христос за изкупването на човека повдига завесата и отразява поток от светлина върху цялата институция на еврейската религиозна система, която е била преди стотици години. Без смъртта на Христос цялата тази система беше безсмислена. Евреите отхвърлят Христос и затова цялата им религиозна система става за тях неопределена, необяснима и несигурна. Те придават толкова голямо значение на символичните церемонии от образи, които са срещнали вече своя първообраз, колкото и на закона на Десетте заповеди, който не е символ, а реалност, устойчива като трона на Йехова.“ *Пак там, т. 6, стр. 1097.*

Вторник

21 февруари

3. ЦЕРЕМОНИАЛНАТА СИСТЕМА

а. Кой е бил първият, който е принесъл в жертва животни по този начин? Битие 3:21, 24; 4:2-4; Евреи 11: 4.

Битие 3:21, 24: *И Господ Бог направи кожени дрехи на Адама и на жена му и ги облече. 24 Така Той изпъди Адама; и постави на изток от Едемската градина херувимите и пламенния меч, който се въртеше, за да пазят пътя към дървото на живота.*

Битие 4:2-4: *Роди още и брата му Авела. Авел пасеше стадо, а Каин беше земледелец. 3 И след време Каин принесе от земните плодове принос на Господа. 4 Тъй също и Авел принесе от първородните на стадото си и от тлъстината му. И Господ погледна благосклонно на Авела и на приноса му;*

Евреи 11:4: *С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелствува, че е праведен, понеже Бог свидетелствува за даровете му; и чрез тая вяра той и след смъртта си още говори.*

„Бог установи жертвоприношенията да напомнят постоянно на човека за неговия грях, като знак на разкаяние и изповядване на вярата му в обещаения Спасител. Те бяха предназначени да отпечатат в ума на падналите хора тържествената истина, че грехът причинява смърт. За Адам принасянето на първата жертва беше изключително мъчителна церемония. Ръката му трябваше да се вдигне, за да отнеме живот, който само Бог можеше да даде. Той за първи път видя смърт и разбра, че ако бе останал послушен на Бога, нямаше да има смърт нито за човек, нито за животно. Когато закла невинната жертва, Адам потрепери при мисълта, че неговият грях ще пролее кръвта на невинния Божи Агнец. Тази сцена му даде по-дълбока и по-жива представа за величината на престъплението му, което не можеше да се изкупи с нищо друго, освен със смъртта на Божия Син. Удивляваше се на Безкрайната Доброта, която щеше да даде такъв откуп, за да спаси виновния. Звезда на надежда блесна в мрака, освети мрачното и страшно бъдеще и утеши Адам в горчивото му нещастие.“ *Патриарси и пророци, стр. 68.*

б. Каква система бе допълнително развита, когато хората не разбраха спасителния план даден при Синайската планина? Изход 25:8.

Изход 25:8: И да Ми направят светилище, за да обитавам между тях.

в. Защо бе необходимо проливането на кръв? Евреи 9:22. Какво символизираше жертвеното агне? 1 Коринтяни 5:7; 1 Петрово 1:19; Йоан 1:29.

Евреи 9:22: И почти мога да кажа, че по закона всичко с кръв се очисти; и без проливането на кръв няма прощение.

1 Коринтяни 5:7: *Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, - тъй като сте безквасни; защото и нашата пасха, Христос, биде заклан [за нас].*

1 Петрово 1:19: *но със скъпоценната кръв на Христа, като на агнец без недостатък и пречист,*

Йоан 1:29: *На следния ден Йоан вижда Исуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!*

„Той (ап. Павел) преведе слушателите си през образите и сенките на церемониалния закон до Христос — до Неговото разпятие, Неговото свещенство и до светилището на Неговото служение — великата цел, която бе хвърлила сянката си назад в Юдейската епоха. Той (Христос), като Месия, бе първообразът на всички жертвоприношения. Апостолът показва, че според пророчествата и всеобщото очакване на евреите, Месията ще бъде от потомството на Авраам и Давид. След това проследи произхода Му от великия патриарх Авраам чрез царския псалмопевец Давид. Той доказа от Писанието какви трябваше да бъдат характерът и делата на обещания Месия, а също и как щяха да го приемат и да се отнесат към Него на земята, както свидетелстваха светите пророци. След това ап. Павел показва, че тези предсказания също са се изпълнили в живота, служението и смъртта на Исус и следователно, Той наистина е Изкупителят на света.” *Щрихи от живота на ап. Павел, стр. 103, 104.*

Сряда

22 февруари

4. ЗАЩО БЕШЕ ПРЕМАХНАТ ЦЕРЕМОНИАЛНИЯТ ЗАКОН?

а. Докато церемониите продължаваха да се провеждат в храма, в какво вярвах израилтяните като тяхната надежда за спасение? Исая 1:10-15.

Исая 1:10-15: *Чуйте словото Господно, князе содомски; Слушайте поуката на нашия Бог, люде гоморски. 11 Защо Ми е множеството на жертвите ви? Казва Господ; Сит съм от всеизгаряне на овни И от тлъстина на угоени; И не Ми е угодна кръв от юнци, Или от агнета, или от едри козли. 12 Когато дохождате да се явявате пред Мене, Кой е поискал от вас {Еврейски: Ръцете ви.} това, да тълпчете дворовете Ми? 13 Не принасяйте вече суетни приноси; Темянът е мерзост за Мене, Тоже и новолунията, и съботите, и свикването на събранията; Не мога да търпя беззаконието заедно с {Еврейски: И.} тържественото събрание. 14 Душата Ми мрази новолунията ви и празниците ви; Досада са на*

Мене; дотегна Ми да ги търпя. 15 И когато простирате ръцете си, Ще крия очите Си от вас; Даже когато принасяте много молитви не ща да слушам; Ръцете ви са пълни с кръв.

„Божият Син е центърът на великия план за изкупление, който обхваща всички епохи. Той е „Агнето, заклано от създанието на света“. Той е Изкупителят на падналите синове и дъщери на Адам през всички векове на благодатното време за човешката раса... Христос е тялото, което хвърля сянката си назад към предишните епохи. Когато Той умря на кръста, сянката прекрати функцията си. При смъртта на Христос символичната система бе преустановена, но Божият закон, чието нарушение направи плана за спасение необходим, бе възвеличен и направен почитаем. Благовестието беше добри новини, радостна вест за Адам, Ной, Авраам и Мойсей, защото им представи един бъдещ Спасител.”

Знаменията на времето, 20 февруари 1893 г.

„Ерусалим бе еврейската столица, място на най-пищен разкош и гордост. Еврейските християни имаха пред очите си храма, който естествено отправяше мислите им към особените им привилегии като нация. Като гледаха как християнската църква се отдалечава от церемониите и традициите на юдаизма и схванаха, че особената святост, придадена на еврейските обичаи, ще се изгуби в светлината на новата вяра, мнозина започнаха да протестират срещу Павел, който до голяма степен спомогна за тази промяна.... Някои държаха за церемониалния закон.”

Щрихи от живота на ап. Павел, стр. 71.

б. Какво очакваше Бог, вместо всички тези жертвоприношения? Исая 1:16-18; Псалм 51:17-19.

Исая 1:16-18: Измийте се, очистете се, Отмахнете от очите Ми злото на делата си, Престанете да вършите зло, 17 Научете се да струвате добро, Настоявайте за правосъдие, поправяйте угнетителя, Отсъждайте право на сирачето, застъпвайте се за вдовицата. 18 Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; Ако са греховете ви като мораво, Ще станат бели като сняг; Ако са румени като червено, Ще станат като бяла вълна.

Псалом 51:17-19: Жертви на Бога са дух съкрушен; Сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма да презреш. 18 Стори добро на Сион според благоволението Си; Съгради стените на Ерусалим. 19 Тогава благоволението Ти ще бъде в жертви на правда, В приноси и всеизгаряния; Тогава ще принасят юнци на олтара Ти

в. Какво осигурява планът за спасение чрез кръвта на Исус Христос, което жертвената система не бе в състояние да стори? Деяния 4:12; Евреи 7: 28, 19.

Деяния 4:12: И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между {Или: Открито на.} човеците, чрез което

трябва да се спасим.

Евреи 7:28, 19: *Защото законът поставя за първосвещеници немощни човечи; а думите на клетвата, която беше подир закона, поставят Сина, Който е усъвършенствуван за винаги. 19 (понеже законът не е усъвършенствувал нищо), и се въвежда една по-добра надежда, чрез която се приближаваме при Бога.*

„Над християнина сега блести една по-ясна и славна светлина. Живеещите преди идването на Христос са гледали напред с вяра в Неговото първо идване; но това, което е трябвало да бъде прието чрез вяра от тях, се явява сигурност за нас, защото ние знаем, че Христос дойде, както бе предсказано от пророците. За нас е също толкова важно да имаме вяра в нашия Изкупител, Който дойде на земята и умря в жертва за нас, както е било за древните хора да вярват в един бъдещ Изкупител, представен чрез техните приноси и жертви.” *Знаменията на времето, 20 февруари 1893 г.*

Четвъртък

23 февруари

5. НУЖДАЕМ ЛИ СЕ ОТ ЦЕРЕМОНИАЛНИЯ ЗАКОН ДНЕС?

а. Защо церемониалният закон е документиран за нас в Библията? 2 Тимотей 3: 16.

2 Тимотей 3:16: *Всичкото писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата;*

б. Какво прави Исус днес на небето? Евреи 8:1-5; 3:1.

Евреи 8:1-5: *А от това, което казваме, ето що е смисълът: Ние имаме такъв първосвещеник, Който седна отдясно на престола на Величието в небесата, 2 служител на светилището и на истинската скиния, която Господ е поставил, а не човек. 3 Защото всеки първосвещеник се поставя да принася и дарове и жертви; затова, нужно е и Тоя първосвещеник да има нещо да принася. 4 А ако беше на земята, Той не щеше нито да бъде свещеник, защото има такива, които принасят даровете според закона; 5 (които служат на онова, което е само образ и сянка на небесните неща, както бе заповядано на Моисея, когато щеше да направи скинията; защото: „Внимавай“, му каза Бог, „да направиш всичко по образа, който ти бе показан на планината“),*

Евреи 3:1: *Затова, свети братя, участници на небесното звание,*

размислете за апостола и първосвещеника, Когото ние изповядаваме, Исуса;

в. Какво трябва ние да правим, при положение, че тази нова система е активно действаща на небето? Евреи 4:14-16.

Евреи 4:14-16: *И тъй, като имаме велик Първосвещеник Исуса, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали. 15 Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях. 16 Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно.*

„Желанието на Христос беше да остави на учениците си наредба, която да направи за тях точно това, от което те се нуждаеха — да ги отдели от обредите и церемониите, които дотогава бяха изпълнявали като нещо главно, но които приемането на Евангелието обезсили. Да се продължава с тези обреди би било оскърбление за Йехова.” *Библейски коментар на АСД [Коментар на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1139, 1140.*

„Вестителите на кръста трябва да се укрепят с бдение и молитва и да напредват с вяра и кураж, работейки винаги в името на Исус. Те трябва да издигат Христос като посредник на човека в небесното светилище, като такъв, в Когото са съсредоточени всички жертви на старозаветното богослужение и чрез Чиято изкупителна жертва престъпниците на Божия закон могат да намерят мир и прощение.” *Деяния на апостолите, стр. 230.*

Петък

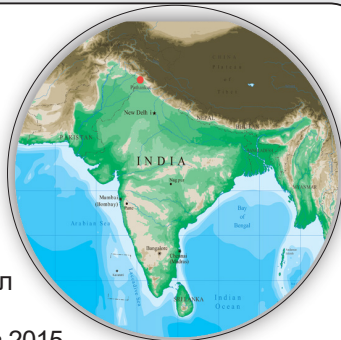
24 февруари

Въпроси за личен преговор

- 1. Откъде знаем, че седмият ден събота не е включен като част от символите в Стария Завет?**
- 2. Кои са отличителните черти на двата закона — моралният и церемониалният?**
- 3. Кое отношение сме изгубили, когато едно животно умира, вследствие на толкова много смърт поради жертвоприношенията?**
- 4. Какво затрудни евреите, живеещи в близост до храма да разберат, че церемониалната система е приключила?**
- 5. Каква полза получаваме днес от изучаването на службата в светилището?**

Събота, 4 март 2023 г.

Дарения от първата събота за църква в Патанкот, Северноиндийски Съюз

Патанкот е град в индийския щат Пенджаб. Той граничи с Пакистан на запад и е туристически център за щатите Пенджаб, Химачал Прадеш, Джаму и Кашмир.

Вестта на реформацията пристигна тук през 2015 г. и броят на членовете ни нарасна през годините. Чрез разпространението на нашите Съботни библейски уроци много нови скъпоценни души започнаха жадно да търсят настоящата истина.

Към 2011 г. градският район на Патанкот има население от 159 909 души с ниво на грамотност от 88,71%. Той е заобиколен от планинската верига Шивалик (част от подножието на Хималаите), както и от река Чакки. Известни места в близост до Патанкот включват Шахпур Канди с висяща къща за почивка за туристите и язовир Ранджит Сагар, който е най-големият гравитационен язовир в Азия. Индустриите в околността включват производство на мляко, пшеница, ориз, текстил, шевни машини, спортни стоки, захар, нишесте, торове, велосипеди, научни инструменти, електрически стоки, машини и борово масло.

Религиите в Патанкот са индуизъм с 88.89%, сикхизъм 8.01% и християнство 1.73%, следвани от исляма и други религии.

Разположен в живописното подножие на Кангра и Далхуси, с река Чакки, течаща наблизо, този град често се използва от туристите като спирка за почивка, преди да се отправят към планините Джаму и Кашмир, Далхуси, Чамба, Кангра, Джхарамшала, Маклаудгандж, Джваладжи, Чинтпурни и понататък в Хималаите. Много студенти от селските райони на съседните щати идват да учат в Патанкот.

Патанкот има добре развита железопътна и шосейна мрежа, които го свързват с останалата част на Индия; разполага и с широка мрежа от частни и обществени автобусни линии до други градове в Пенджаб, Химачал Прадеш, Делхи, Хариана, Джаму и Кашмир. Важни дестинации са Делхи, Манали Чандигарх, Джаму, Дарамшала, Далхаузи и Амритсар.

Така че, подобно на Капернаум по времето на Исус, Патанкот служи като кръстопът за пътешествениците — и по този начин има добър потенциал за евангелизиране! Ние не разполагаме със собствени ресурси за закупуване на земя и изграждане на църква, затова се нуждаем от подкрепата на нашите братя и сестри по целия свят, които биха били така любезни да изпратят своите щедри дарения за изграждане на паметник на Господа в Патанкот, Индия. „Бог обича онзи, който дава на драго сърце.“ (2 Коринтяни 9:7) - ето с тази надежда се молим на нашия Господ Исус щедро да благослови всеки един от вас.

Вашите братя и сестри от църквата в Патанкот

Ако изповядаме

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТАВАНЕ: „Ако изповядаме греховете си, той е верен и праведен, за да ни прости греховете и ни очисти от всяка неправда.“ (1 Йоаново 1:9)

„Изповядайте греховете си на Бога, Който единствен може да ги прости, и грешките си един на друг.“ *Пътят към Христа, стр. 37.*

Препоръчано четиво: „Пътят към Христа“, гл. 3 „Покаяние“ и гл. 4 „Изповед“ (с. 23-35, 37-41 англ. изд.); „Свидетелства към църквата“, т. 5, гл. 78 „Приемлива изповед“ и гл. 79 „Погрешни представи за изповедта“ (с. 635-650 англ. изд.)

Неделя

26 февруари

1. ЕДИН И СЪЩ МЕТОД В НОВИЯ И В СТАРИЯ ЗАВЕТ

а. Като имаме предвид, че Бог не се променя (Малахия 3:6, Евреи 13:8), какво трябва да разберем за желанието Му за спасението на всяка душа, която е сътворил? Псалм 78:38; Езекиил 18:32; 2 Петрово 3:9.

Псалом 78:38: Но Той, като многомилостив, прощаваше беззаконие-то им и не ги погубваше; Да! много пъти въздържаше гнева Си, И не подигааше всичкото Си негодувание;

Езекиил 18:32: Понеже Аз не благоволя в смъртта на оня, който умира, казва Господ Иеова; затова върнете се и живеете.

2 Петрово 3:9: Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние.

„[Бог] не желае никой да загине, но копнее да види всички да се покаят... Мечът на правдата падна върху [Христос], за да може те да бъдат освободени. Той умря, за да могат те да живеят.“ *Божията удивителна благодат, стр. 326.*

б. При освещаването на храма, построен от Соломон, кой забележителен старозаветен пасаж заявява Божията готовност да прощава? 2 Летописи 7:12-14. Как е отразено това в Новия Завет? 1 Йоаново 1:9; 2:1.

2 Летописи 7:12-14: Тогава Господ се яви на Соломона през нощта и му каза: Чух молитвата ти и избрах това място да Ми бъде дом за жертви. 13 Ако заключа небето да не вали дъжд, или ако заповядам на скакалците да изпоядат земята, или ако изпратя мор между хората Си, 14 и хората Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си та се помолят, и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им.

1 Йоаново 1:9: Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.

1 Йоаново 2:1: Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреша някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния.

„Грех от личен характер трябва да се изповядва пред Христос, единственият посредник между Бога и човека... Всеки грех е престъпление срещу Бога и трябва да бъде изповядан пред Него чрез Христос. Всеки грех, извършен открито, трябва да бъде също така открито изповядан. Злото, сторено на ближния, трябва да бъде поправено спрямо онзи, който е бил засегнат. Ако някой, който иска да бъде здрав, е виновен за зло говорене, ако е посял вражда в дома, квартала или църквата и е предизвикал отчуждение и раздор, ако с някаква погрешна практика е въвел други в грех, всичките тези неща трябва да бъдат изповядани пред Бога и пред засегнатите лица.“ *Служители на евангелието, стр.216, 217.*

Понеделник

27 февруари

2. ПЪРВАТА СЪТЪПКА КЪМ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРОШКА

а. Ако работата на Светия Дух е да убеди сърцето (Йоан 16:8), то какъв трябва да бъде непосредственият ни отговор? Псалм 86:5.

Псалом 86:5: *Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш, И многомилостив към всички, които Те призовават*

„Убеждението завладява ума и сърцето. У грешника се появява чувство за праведността на Йехова и той се изпълва с ужас да се появи със своята вина и сквернота пред Изпитателя на сърцата. Вижда Божията любов, красотата на светостта, радостта от чистотата; копнее да бъде очистен и връзката му с Небето да бъде възстановена.“ Пътят към Христа, стр. 24.

„Покаянието, което се извършва в сърцето под влияние на Божествената благодат, води към признаване и оставяне на греха. Апостолът заявява,

че такива са били плодовете в живота на коринтските вярващи.” *Деяния на апостолите*, стр. 324.

б. Разглеждайки примера в деня на Петдесетница, какво се е случило в резултат на пробуждането на съвестта по отношение осъждането на греха? Деяния 2:36, 37.

Деяния 2:36, 37: И тъй, нека знае добре целият Израилев дом, че Тогова Исуса, Когото вие разпнахте, Него Бог е направил и Господ и Помазаник. 37 Като чува това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апостоли: Какво да сторим, братя?

„Чрез изповед и изоставяне на греха, чрез ревностна молитва и посвещаване себе си на Бога, ранните ученици се подготвиха за изливането на Светия Дух в деня на Петдесетницата. Същото дело, но в по-голяма степен, трябва да се извърши днес.” *Свидетелства към проповедници*, стр. 507.

в. Как можем да опишем резултата от убеждението, което води до промяна в живота? Деяния 2:38

Деяния 2:38: А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух.

„Преди (израилтяните) да можеха да намерят истински мир, те трябваше да бъдат доведени да видят и изповядат греха, за който бяха виновни.” *Патриарси и пророци*, стр. 614.

„Истинската изповед винаги има специфичен характер и признава конкретни грехове. Те могат да бъдат от такова естество, че да се представят само пред Бога; могат да бъдат грехове, които трябва да се изповядат пред хората, засегнати от тях, или могат да бъдат от общ характер и да трябва да бъдат изявени пред цялото събрание. Всяка изповед обаче трябва да бъде ясна и точна, признавайки конкретните грехове, за които сте виновни.” *Свидетелства към църквата*, т. 5, стр. 639.

Вторник

28 февруари

3. ПРИМЕР ЗА ФАЛШИВО ПОКАЯНИЕ

а. Покая ли се Юда затова, че предаде Христос на първосвещениците (Матей 26:14-16, 47-49)? Ако да - защо? Или ако не - защо не? Матей 27:3, 4.

Матей 26:14-16: Тогава един от дванадесетте, наречен Юда Искариотски отиде при първосвещениците и рече: 15 Какво обичате да ми дадете и аз ще ви Го предам? И те му претеглиха тридесет сребърника. 16 И от тогава той търсеше удобен случай да им Го предаде.

Матей 26:47-49: И когато Той говореше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде, и с него голямо множество, с ножове и сопи, изпратени от главните свещеници и народните старейшини. 48 А оня, който Го предаваше, беше им дал знак, казвайки: Когато целуна, Той е; хванете Го. 49 И веднага се приближи до Исуса и рече: Здравей, Учителю! и Го целува.

Матей 27:3, 4: Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Исус бе осъден, разкая се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините и каза: 4 Съгреших, че предадох невинна кръв. А те рекоха: Нам що ни е? Ти гледай.

„Тогава Юда се хвърли в нозете на Исус, признавайки Го за Божии Син и молейки Го да избави Себе Си. Спасителят не укори Своя предател. Той знаеше, че Юда не се кае. Неговата изповед бе наложена от чувството за вина в душата му, породено от ужасната мисъл за наказание и за бъдещия съд. Юда не изпитваше дълбока, съкрушителна скръб, че е предал неопетнения Божии Син и се е отрекъл от Светия Израилев. И въпреки това Исус не произнесе нито една осъдителна дума. Той го погледна състрадателно и каза: “За този час Аз дойдох на света.” *Копнежът на вековете, стр. 722.*

„Когато грехът е умъртвил способността за морална преценка, човекът, вършещ зло, не може да различи недостатъците в характера си, нито пък може да схване ужасния характер на злото, което е направил; и ако не се поддаде на убеждаващата сила на Светия Дух, остава до голяма степен сляп за своя грях. Неговата изповед не е искрена и сериозна. Към всяко признание за своята вина той прибавя и извинение за поведението си, за да се защити, като се оправдава, че ако не са съществували дадени обстоятелства, той нямало да извърши това или онова, за което е укоряван..” *Пътят към Христа, стр. 40.*

„Чрез вяра и молитва всички могат да изпълнят изискванията на Евангелието. Никой не може да бъде принуден да съгреша. Душата първо трябва да се съгласи, да се реши на греховната постъпка преди страстта да надделее над разума или беззаконието да възтържествува над съвестта. Изкушението, колкото и да е силно, никога не е извинение за греха.” *Свидетелства към църквата, т. 5, стр. 177.*

б. Обяснете дали това (на Юда) бе вид покаяние, което води до вечен живот. Матей 27:5; 2 Коринтяни 7:8-11.

Матей 27:5: *И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде и се обеси.*

2 Коринтяни 7:8-11: *Защото, при все че ви наскърбих с посланието си, не се разкайвам; ако и да бях се поразкайл, когато видях, че онова писмо ви наскърби, макар за малко време. 9 Сега се радвам не за наскърбяването ви, но защото наскърбяването ви доведе до покаяние; понеже скърбяхте по Бога, та да се не повредите от нас в нищо. 10 Защото скръбта по Бога докарва спасително покаяние, което не причинява разкаяние; но светската скръб докарва смърт. 11 Защото, ето, това гдето се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи във вас, какво себечистване, какво негодувание, какъв страх, какво ожидане, каква ревност, какво мъздовъздаване! Във всичко вие показахте, че сте чисти в това нещо.*

„Мнозина живеят в самоизмама и се захващат с планове, с които Господ няма нищо общо. Но единственият безопасен за следване път е покоряването на Божието слово. Вместо да правят това обаче, мнозина възнамеряват да извършат чудеса. За тях е по-лесно да планират нещо велико за бъдещето, отколкото да се освободят от егото си, да предадат на Бога сърцето, ума и волята си и да се покорят за преобразяване на онази сила, която може да създава и разрушава. Нека младежите критично да изследват мотивите си чрез молитва и изследване на Писанията и да видят дали тяхната собствена воля и наклонности не ги отклоняват от Божиите изисквания.” *Младежки инструктор, 23 март 1893 г.*

Сряда

1 март

4. ЕДИН ПРИМЕР ЗА ИСТИНСКО ПОКАЯНИЕ (ПСАЛМ 51)

а. Какво се случва, когато, вместо да признаем греховете си пред Бога, си замълчаваме за тях? Псалм 32:3, 4.

Псалом 32:3, 4: *Когато мълчах, овехтяха костите ми От охкането ми всеки ден; 4 Понеже денем и нощем ръката Ти тежеше върху мене, Влагата ми се обърна на лятна суша. (Села).*

б. Как реагира цар Давид, след като пророк Натан избличи директно греха му? 2 Царе 12: 1-12, 2 Царе 12: 13

2 Царе 12: 1-12: *1 Тогава Господ прати Натана при Давида. И той като дойде при него, каза му: В един град имаше двама човека, единият*

богат, а другият сиромаш. 2 Богатият имаше овци и говеда твърде много; 3 а сиромашът нямаше друго освен едно малко женско агне, което бе купил и което хранеше; и то бе пораснало заедно с него и чадата му, от залька му ядеше, от чашата му пиеше, и на пазухата му лежеше; и то му беше като дъщеря. 4 И един пътник дойде у богатия; и нему се посвдих да вземе от своите овци и от своите говеда да сготви за пътника, който бе дошъл у него, но взе агнето на сиромаша та го сготви за човека, който бе дошъл у него. 5 Тогава гневът на Давида пламна силно против този човек; и той каза на Натана: В името на живия Господ, човекът, който е сторил това, заслужава смърт; 6 и ще плати за агнето четворократно, понеже е сторил това дело, и понеже не се е смилил. 7 Тогава Натан каза на Давида: Ти си този човек. Така казва Господ Израилевият Бог: Аз те помазах за цар над Израиля, и те избавих от Сауловата ръка; 8 и дадох ти дома на господаря ти, и жените на господаря ти в пазухата ти, и дадох ти Израилевия и Юдовия дом; и ако това беше малко, приложил бих ти това и това. 9 Защо презря ти словото на Господа, та стори зло пред очите Му? Ти порази с меч хетееца Урия, и си взе за жена неговата жена, а него ти уби с меча на амонците. 10 Сега, прочее, няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме презря, та взе жената на хетееца Урия, за да ти бъде жена. 11 Така казва Господ: Ето, отсред твоя дом ще подигна против тебе злини, и ще взема жените ти пред очите ти, та ще ги дам на ближния ти; и той ще лежи с жените ти пред това слънце. 12 Защото ти си извършил това тайно; но Аз ще извърша туй нещо пред целия Израил и пред слънцето.

2 Царе 12:13: Тогава Давид каза на Натана: Съгреших Господу. А Натан каза на Давида: И Господ отстрани греха ти; няма да умреш.

„Изобличението на пророка докосна сърцето на Давид. Съвестта му се събуди. Той осъзна огромната величина на вината си. Душата му се преклони в покаяние пред Бога.“ *Патриарси и пророци, стр. 722.*

„Давидовото покаяние бе искрено и дълбоко. Нямаше никакво усилие да смекчи престъплението си. Никакво желание да избяга от заплашващата го съдба не вдъхновяваше молитвата му. Но той видя колко огромно бе престъплението му против Бога, видя, че бе осквернил душата си. Отврати се от греха си. Той се молеше не само за прощение, но и за чистота на сърцето. Давид не се отказа отчаяно от борбата. В Божиите обещания към каещите се грешници той видя доказателство за своето прощение и приемане. *Пак там, стр. 725.*

в. Как стана покаянието и в сърцето на Симон от Витания? Лука 7:40-48. Кой е единственият начин, по който може да се постигнат мир и възстановяване на взаимоотношенията с Бога? Псалм 32:5; Еремия 3:13; 1 Йоаново 1: 9.

Лука 7:40-48: А Исус в отговор му рече: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, кажи. 41 Някой си заемодавец имаше двама длъжника; единият дължеше петстотин динари, а другият петдесет. 42 И понеже нямаха с какво да му платят, той прости и на двамата. И тъй, кой от тях ще го обикне повече? 43 В отговор Симон рече: Мисля, че оня, комуто е простил повечето. А той му рече: Право си отсъдил. 44 И като се обърна към жената, рече на Симона: Видиш ли тая жена? Влязох в къщата ти, и ти вода за нозете Ми не даде; а тя със сълзи обля нозете Ми, и с косата си ги изтри. 45 Ти целувка ми не даде; а тя, откак съм влязъл не е престанала да целува нозете Ми. 46 Ти с масло не помаза главата Ми; а тя с миро помаза нозете Ми. 47 Затова ти казвам: Прощават ѝ се многото грехове; (защото тя обикна много); а комуто малко се прощава той малко обича. 48 И рече ѝ: Прощават ти се греховете.

Псалом 32:5: Признах греха си пред Тебе, и беззаконието си не скрих; Рекох: Ще изповядам Господу престъпленията си; И Ти прости вината на греха ми. (Села).

Еремия 3:13: Само признай беззаконието си, Че си станала престъпница против Господа своя Бог, И безогледно си отивала при чужденците Под всяко зелено дърво, И че не сте послушали гласа Ми, казва Господ.

1 Йоаново 1:9: Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.

„Както Натан стори с Давид, така и Христос прикри целта си под булото на една притча. Той предостави на домакина сам да изрече присъдата си. Симон бе вкарал в грях жената, която сега презираше. Тя бе дълбоко неоправдана от него. Двамата длъжници в притчата представляваха Симон и жената. С притчата Исус не възнамеряваше да предаде поуката, че двамата длъжници трябва да се чувстват различно задължени, защото всеки дължеше благодарност, която не можеше да отплати. Но Симон смяташе себе си за по-праведен от Мария, а Исус искаше той да осъзнае колко голяма всъщност бе неговата вина. Той искаше да му покаже, че неговият грях бе по-голям от нейния с толкова, с колкото дългът от петстотин динара надвишава този от петдесет.

Симон започна да вижда себе си в нова светлина... Засрами се и осъзна, че стои пред Един, Който го превъзхожда...

Симон се трогна от добротата на Исус, че не го избличи пред гостите... Търпеливото увещаване го убеди в грешката му. Той осъзна колко голям е дългът

му към Господа. Гордостта му отстъпи, той се покая и надменният фарисей стана смирен, себепожертвувателен ученик.” *Копнежът на вековете*, стр. 566-568.

5. ДАРЪТ НА ПРОШКАТА

а. Ако сме дълбоко въвлечени в престъпване на Божия закон, как можем да бъдем доведени до дълбока, истинска скръб за греховете ни? Деяния 5:30, 31; Исаия 55:6, 7; Евреи 4:16.

Деяния 5:30, 31: Бог на бащите ни възкреси Исуса, Когото вие убихте като Го повесихте на дърво. 31 Него Бог възвиси до десницата Си за Началник и Спасител, да даде покаяние на Израила и прощение на греховете.

Исаия 55:6, 7: Търсете Господа, докле може да се намери. Призовавайте Го докато е близо; 7 Нека остави нечестивият пътя си, И неправедният помислите си, Нека се обърне към Господа, и Той ще се смили за него, И към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро.

Евреи 4:16: Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно.

„Покаяние като това не можем да постигнем със собствени сили; то се получава единствено от Христос, Който “се възнесе нависоко и даде дарове на хората” Пътят към Христа, стр. 25.

„Ако виждате собствената си греховност, не чакайте докато станете по-добри. Колко много хора смятат, че не са достатъчно праведни, за да дойдат при Христос! Надяваш се да станеш по-добър чрез собствени сили? Но “може ли етиопянинът да промени кожата си или леопардът петната си? Тогава ще можете да правите добро и вие, които сте научени на зло” (Еремия 13:23). Само в Бога има помощ за нас. Не трябва да чакаме, докато получим по-силни убеждения, по-добри възможности или по-свят нрав. Сами не можем да направим нищо. Трябва да дойдем при Христос такива, каквито сме.“ Пак там, стр. 31.

б. Колко обстойно можем да очакваме това Божие дело да бъде извършено за нас и в нас? Евреи 12:12; Филипияни 1:6.

„Покаянието, както и прошката, са дар от Бога чрез Христос. Чрез влиянието на Светия Дух биваме осъдени за грях и чувстваме нуждата си от прошка. Опростени са единствено съкрушените по сърце, но Божията благодат е тази, която довежда сърцето до покаяние. Бог познава всички наши слабости и немощи и ще ни помогне.” *Избрани вестии, кн. 1, стр. 353.*

**в. Какъв ще бъде резултатът от този вид истинска изповед?
Римляни 8:1.**

Римляни 8:1: Сега прочее, няма никакво осъждане на тия, които са в Христа Исуса, [които ходят, не по плът но по Дух].

Петък

3 март

Въпроси за личен преговор

- 1. Какво можем лично да научим от молитвата на Соломон при освещаването на храма?**
- 2. Какви стъпки трябва сериозно да предприемем, ако искаме да участваме в завършването на Божието дело под силата на Късния дъжд?**
- 3. Защо е налице такава нужда да изповядаме греховете си пред Бога? Доколко отговорни сме всъщност, когато извършваме грях?**
- 4. Колко внимателни трябва да бъдем, когато разкриваме на някого вината му?**
- 5. Как може един грешник да се покае?**

„Освети ги чрез Твоята истина“

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Но пътеката на праведните е като светлата зора, която свети все по-ярко, докато стане съвършен ден.“ (Притчи 4:18)

„Когато изцяло се предадем на Бога и повярваме напълно, кръвта на Христос ни очиства от всеки грях. Съвестта може да бъде освободена от осъждане. Чрез вяра в Неговата кръв, всички могат да бъдат направени съвършени в Христос Исус. Да благодарим на Бога, че тук не става дума за нещо невъзможно. Можем да предявим желание за осветение. Можем да се насладим на Божието благоволение. Не трябва да се тревожим за това, което Христос и Бог мислят за нас, а за това, което Бог мисли за Христос, нашия Заместник“ *Избрани вестии, кн. 2, стр. 32, 33.*

Препоръчано четиво: „Деяния на апостолите“, гл. 55 „Преобразен чрез благодат“ (стр. 557-567 - англ. изд.)

Неделя

5 март

1. ОПРАДВАНЕ

а. Когато наистина изповядваме греховете си и предадем живота си на Исус, било то в началото на християнския ни опит или на всяка стъпка по пътя, какво получаваме от Бога? Римляни 3:24-26.

Римляни 3:24-26: а с Неговата благост се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса, 25 Когато Бог постави за умилюстивение чрез кръвта Му посредством вяра. Това стори за да покаже правдата Си в прощаване на греховете извършени по-напред, когато Бог дълготърпеше, - 26 за да покаже, казвам правдата Си в настоящето време, та да се познае, че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исуса.

„Преди грехопадението за Адам бе напълно възможно да изгради праведен характер чрез послушание на Божия закон. Но той не успя да направи това. Поради неговия грях нашето естество стана също така греховно и вече не можем да направим себе си праведни. Тъй като сме грешни и несвяти, не може да бъдем съвършено послушни на святия закон. Не претенждаме никаква собствена праведност, с която да удовлетворим изискванията му. Но Христос издейства за нас път за излизане от това положение

ние. Той живя на земята всред такива изпитания и изкушения, каквито ние трябва да посрещаме. Живя безгрешен живот. Умря за нас и сега ни предлага да вземе нашите грехове, а да ни даде Своята праведност. Ако Му се отдадем напълно и Го приемем като свой Спасител, колкото и грешен да е бил животът ни, заради Него биваме сметени за праведни. Христовият характер застава на мястото на нашия и ние биваме приети от Бога така, като че ли никога не сме съгрешавали.” *Пътят към Христа, стр. 62.*

б. Колко дълго ще продължи това пътуване? Притчи 4:18; Марк 13:13.

Притчи 4:18: Но пътя на праведните е като виделото на разсъмване, Кое то се развиделява, догдето стане съвършен ден.

Марк 13:13: И ще бъдете мразени от всички заради Моето име; но който устои до край, той ще бъде спасен.

Понеделник

6 март

2. УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ХРИСТИЯНСКИТЕ ДОБРОДЕТЕЛИ

а. Освен прошката и оправданието, какво друго иска Бог да ни даде? 2 Коринтяни 7:1; Евреи 6:1; Филипяни 3:12-14.

2 Коринтяни 7:1: И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в светост със страх от Бога.

Евреи 6:1: Поради това, нека оставим първоначалното учение за Христа и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме изново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога,

Филипяни 3:12-14: Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса. 13 Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като забравям задното и се простирам към предното, 14 пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса.

„Такова преобразяване на характера както в живота на Йоан е винаги резултат от общуване с Христос. Може да има забележителни дефекти в нрава на един човек, но когато стане истински Христов ученик, силата на Божествената благодат го преобразява и осветява. Той гледа като в огледало славата на Господа и се променя от слава в слава, докато стане подобен на Онзи, Когато обожават.” *Деяния на апостолите, стр. 559.*

„Без Христовата благодат грешникът е в безнадеждно състояние; нищо не може да се направи за него; но чрез божествената благодат на човека се дава свръхестествена сила и тя действа в ума, сърцето и характера. Чрез придаването на Христовата благодат грехът бива разпознат в своята омразна природа и накрая изгонен от храма на душата.“ *Избрани вестни, кн. 1, стр. 366.*

„Нищо освен божествената сила не може да възроди човешкото сърце и да пропие душите с Христовата любов, която винаги ще се проявява чрез любов към онези, за които Той е умрял. Плодът на Духа е любов, радост, мир, дълготърпение, благодост, вяра, кротост, въздържание. Когато човек се обърне към Бога, му се дава нов нравствен вкус, дават му се нови подбуди и той започва да обича нещата, които Бог обича; защото животът му е свързан с живота на Исус чрез златната верига на неизменните Божии обещания. Любов, радост, мир и неизразима благодарност ще обхванат душата, и езикът на онзи, който е благословен, ще бъде: „Твоята благодост ме е направила велик“ (Псалм 18:35).“ *Пак там, стр. 336.*

б. Кои са някои от стъпките за усъвършенстване на християнските добродетели, от които се нуждаем по пътя към Небесното царство? 2 Петрово 1: 5-11.

2 Петрово 1:5-11: то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благо-разумие, 6 на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, 7 на благочестието си братолюбие, и на братолюбието си любов. 8 Защото ако тия добродетели се намират у вас и избилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос. 9 Но оня, у когото те не се намират, е спял, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. 10 Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. 11 Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

„Христос, Който свързва земята с небето, е стълбата (от съня на Яков). Основата е здраво вкопана в земята чрез Неговото човешко естество, а най-горното ѝ стъпало достига до Божия престол чрез Неговото божествено естество. Човешкото естество на Христос прегръща падналото човечество, докато Неговата божественост се държи за трона на Бога. Ние сме спасени, като се изкачваме стъпало след стъпало по стълбата, гледайки към Христос, прилепвайки се към Христос и изкачвайки се стъпка по стъпка до Неговата височина, така че Той става за нас мъдрост и правда,

освещение и изкупление.” Свидетелства към църквата, кн. 6, стр. 147.

Вторник

7 март

3. СИЛА ЧРЕЗ БОЖИЕТО СЛОВО

а. Как Бог просветлява умовете ни, за да може духовното развитие на християнина да върви постоянно напред? 2 Коринтяни 4:4-6; Псалм 119:105; Левит 20:7, 8.

2 Коринтяни 4:4-6: За тия, невярващите, чиито ум богът на тоя свят е заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога. 5 (Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Исуса). 6 Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е озрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово.

Псалом 119:105: Твоето слово е светилник на нозете ми, И виделина на пътеката ми.

Левит 20:7, 8: И тъй, осветете се и бъдете свети, защото Аз съм Господ вашият Бог; 8 и да пазите повеленията Ми и да ги вършите. Аз съм Господ, Който ви освещавам.

„Когато си сътрудничи с Божията воля, човешката става всесилна. Всяко нещо, което трябва да се извърши по Негова заповед, може да се извърши чрез Неговата сила. Всичките му нареждания са възможности.” *Притчи Христови, стр. 333.*

„Усъвършенстването на характера се основава на това, което Христос е за нас. Ако сме в постоянна зависимост от заслугите на нашия Спасител и ходим в Неговите стъпки, ние ще бъдем като Него - чисти и неосквернени.

Нашият Спасител не изисква невъзможни неща от никоя душа. Той не очаква от учениците Си нищо, за което не е готов да им даде благодат и сила да изпълняват. Той не би ги призовал да бъдат съвършени, ако не беше в Него властта да предостави способност за усъвършенстване на всяка добродетел на онези, които би удостоил с толкова висока и свята привилегия. Той ни е уверил, че е по-склонен да даде Светия Дух на онези, които Го молят, отколкото родителите да дават добри дарове на децата си.” *За да Го позная, стр. 130.*

б. Как наричаме този процес на християнско израстване в истината чрез силата на Божието слово? Йоан 1:14; 17:17.

Йоан 1:14: *И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.*

Йоан 17:17: *Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.*

Когато истината стане ръководен принцип в живота, душата се възражда “не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието слово, което живее и трае до века”. Това новорождение е резултат от приемането на Христос като Божие слово. Когато чрез Светия Дух божествените истини се отпечатват върху сърцето, се събуждат нови представи и сили, спящи до този момент, за да сътрудничат с Бога.” *Деяния на апостолите, стр. 520.*

„Освещаването на църквата — това е Божията цел във всичкото Му отношение към Неговите чада. Той ги е избрал от вечността, за да бъдат свети. Даде им Своя Син да умре за тях, за да може да се осветят чрез послушание към истината, като се освободят от нищожността на личното “аз”. От тях Той изисква едно лично усърдие, лично предаване на душата. Бог може да бъде почетен от онези, които изповядват, че вярват в Него само, когато се преобразяват по Неговия образ и се ръководят от Неговия дух. Тогава, като свидетели за Спасителя те могат да покажат какво е направила за тях божествената благодат.” *Пак там, стр. 559.*

Сряда

8 март

4. ФАЛШИВИ ПРЕТЕНЦИИ

а. Взимайки предвид светите Божии мъже през библейските времена, какво трябва да разберем относно претенциите за постигане на окончателната победа? 1 Йоаново 1:8, 10; Римляни 7:18; Галатяни 6:14.

1 Йоаново 1:8: *Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината не е в нас. 10 Ако речем, че не сме съгрешили, правим Бога лъжец, и Неговото слово не е в нас.*

Римляни 7:18: *Защото зная, че в мене, сиреч, в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам, но не и сила да го върша.*

Галатяни 6:14: *А далеч от мене да се хваля освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез който светът за мене е разпнат, и аз за света.*

„Почестите, отдадени на Даниил, възбудиха завистта на ръководните мъже в царството. Тогава началниците и сатрапите търсеха да намерят повод за обвинение против Даниил, „но не можаха да намерят

никакъв повод или вина, защото той беше верен и в него не се намери никаква грешка или вина.“ (Даниил 6:4).

Какъв урок е представен тук за всички християни! Пронизващите погледи на ревността бяха вперени в Даниила ден след ден; наблюденията им бяха изострени от омраза; и все пак нито дума или действие от живота му не можеха да направят да изглеждат погрешни. Въпреки това, той не претендираше, че е свят, но стори онова, което беше безкрайно по-добро - живя живот на вяроност и посвещение.“ *Осветеният живот, стр. 42.*

„Фалшивото осветение директно отдалечава от Библията. Религията е сведена до басня. Чувствата и впечатленията са превърнати в критерий. Докато изповядват, че са безгрешни и се хвалят със своята праведност, претендиращите за осветение учат, че хората са свободни да престъпват Божия закон и че онези, които се подчиняват на Неговите заповеди, са отпаднали от благодатта. Представянето на изискванията на закона предизвиква тяхното противопоставяне и възбужда гнева и презрението им. По този начин характерът им бива разкрит, „защото плътското мъдруване е вражда против Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пък може.“ (Римляни 8: 7).“ *Вяра и дела, стр. 53.*

б. Вярата в необходимостта от осветение означава ли, че трябва да заслужим с делата си нашето спасение? Йоан 14:15; 1 Йоаново 3:5, 6.

Йоан 14:15: Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди.

1 Йоаново 3:5, 6: и знаете, че Той се яви да носи греховете. В Него няма грех. б Никой, който пребъдва в Него, не съгрешава; никой, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал.

„Правдата има своя корен в благочестието. Никой човек не е праведен по-дълго, отколкото има вяра в Бога и поддържа жизнена връзка с него. Както полското цвете има корен в почвата; както то трябва да получава въздух, роса, дъжд и слънчева светлина, така и ние трябва да получаваме от Бога това, което служи за живота на душата. Само като станем участници в Неговото естество, получаваме сила да се покоряваме на Неговите заповеди. Никой човек, висш или нисш, опитен или неопитен, не може постоянно да поддържа пред ближните си чист, изпълнен със сила живот, ако животът му не е скрит с Христос в Бога. Колкото по-голяма е дейността на човек между хората, толкова по-тясно трябва да бъде общението на сърцето му с Бога.“ *Свидетелства към църквата, т. 7, стр. 194.*

5. КАКВО ДА КАЖЕМ ЗА ОСВЕЩЕНИЕТО?

а. Освещението, т.е. растежът в християнския характер, забелязва ли се обикновено от личността, в която то се извършва? **Марк 4:26-29.** А може ли да се наблюдава от околните?

Марк 4:26-29: *И каза: Божието царство е също, както кога човек хвърли семе в земята. 27 и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. 28 Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. 29 А когато узрее плодът, на часа изпраща сърпа, защото е настанала жетва.*

„Непреднамереното, несъзнателно влияние на святия живот е най-убедителната проповед, която може да бъде дадена в полза на християнството. Аргументът, дори и неоспорим, може да предизвика само съпротива, но благочестивият пример има сила, на която е свършено невъзможно да се устои.“ *Деяния на апостолите, стр. 511.*

б. Какво показва, че този растеж е постоянен и че никога не можем да останем доволни от нашия напредък и постижения? **1 Коринтяни 15:31; Матей 10:22; Филипяни 3: 12-16.**

1 Коринтяни 15:31: *Братя, с похвалата, с която се гордея за вас в Христа Исуса нашия Господ, аз всеки ден умирам.*

Матей 10:22: *Ще бъдете мразени от всички, поради Моето име; а който устои до край, той ще бъде спасен.*

Филипяни 3:12-16: *Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече свършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса. 13 Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като забравям задното и се простирам към предното, 14 пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса. 15 И тъй, ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако мислите вие нещо другояче, Бог ще ви открие и него. 16 Само нека [имаме за правило да] живеем според това, в което сме достигнали [същото да мъдруваме]*

„Господ би искал всички Негови синове и дъщери да бъдат щастливи, да имат мир и да бъдат послушни... Чрез вяра се запълва всеки недостатък в характера. Очиства се всяка порочност, поправя се всяка грешка, развива се всяко свършенство.“ *Деяния на апостолите, стр. 564.*

„Освещаването не е моментно дело или дело на един час или на един ден, а на цял живот. То не се постига чрез щастлив полет на чувството, но е резултат от постоянно умиране към греха и непрекъснато живеене в Христос. Злините не могат да бъдат поправени, нито характерът — реформиран, чрез слаби усилия, правени от време на време. Само чрез продължителни, упорити усилия, сурова дисциплина и сурова борба ще победим. Ние не знаем колко ожесточен ще бъде следващият конфликт. Докато Сатана царува, все ще подчиняваме себелюбието си, ще побеждаваме грехове, докато сме живи. Няма да има точка, в която, след като я достигнем, да кажем: напълно съм постигнал. Освещението е резултат от послушанието на цял живот.“ *Пак там, стр.560, 561.*

Петък

10 март

Въпроси за личен преговор

- 1. Как се отнася към нас Бог по повод всеки един момент, в който сме оправдани?**
- 2. Как Бог разкрива, че желанието Му за нас е повече само от прошка?**
- 3. Каква е тайната на преобразуването на характера?**
- 4. От какво ни отдалечава фалшивото освещение?**
- 5. Как разбираме, че освещението включва цял един живот на непрекъснат растеж?**

Стария Завет

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Ето, настъпват дни, казва Господ, когато ще склуча с дома Израилев и с дома Иудин нов завет“ (Евреи 8:8).

„Бог видя какво става в лагера. Видя, че дори докато божествената слава все още почиваше на Синай, хората се бяха поддали на изкушенията на Сатана и заговорничеха срещу закона, който бяха обещали да спазват.“ Младежки инструктор, 21 ноември 1901 г.

Препоръчано четиво: „Патриарси и пророци“, гл. 32 „Законът и заветите“ от „Но собственото им зло сърце на неверие, контролирано от Сатана, накара израилтяните....“ до края на главата (стр. 370-373 англ. изд.).

Неделя

12 март

1. РОБСТВОТО ОБЪРКВА УМОВЕТЕ

а. Какво беше състоянието на Израил в продължение на много години и как тази ситуация се отрази на познанието им за Бога и Неговите закони? Изход 20:1, 2; Второзаконие 5:15.

Изход 20:1, 2: Тогава Бог изговори всички тия думи, като каза: 2 Аз съм Иеова твоят Бог, Който те изведох из Египетската земя, из дома на робството.

Второзаконие 5:15: И помни, че ти беше роб в Египетската земя, и че Господ твоят Бог те изведе от там със силна ръка и издигната мишца; за това Господ твоят Бог ти заповяда да пазиш съботния ден.

„В робството си хората до голяма степен бяха загубили познанието за Бога и за принципите на Авраамовия завет. При избавлението от Египет Бог се постара да им разкрие Своята мощ и милост, за да Го заобичат и да Му се доверят. Той ги доведе при Червеното море — където, подгонени от египтяните, бягството им изглеждаше невъзможно — за да могат да осъзнаят своята пълна безпомощност, своята нужда от Божествена помощ; и тогава издейства тяхното избавление. По този начин те бяха изпълнени с любов и благодарност към Бога и с доверие в Неговата сила да им помага. Той ги бе привързал към Себе Си като техен избавител от светското робство.

Но в умовете им трябваше да се запечата една много по-голяма истина. Живеещи сред идолопоклонство и поквара, те нямаха истинско понятие за све-

тостта на Бога и за извънредно голямата греховност на собствените им сърца, за своята съвършена неспособност да отдават послушание на Божия закон и за нуждата им от Спасител. Всичко това те трябваше да научат.” *Патриарси и пророци, стр. 371.*

б. Къде ги доведе Бог, за да могат да разберат божествената святост на Неговия закон? Изход 19:1, 5, 6.

Изход 19:1, 5, 6: Три месеца подир излизането на израилтяните из Египетската земя, на същия ден дойдоха в Синайската пустиня. 5 Сега, прочее, ако наистина ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, то повече от всичките племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят; 6 и вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ. Тия са думите, които трябва да кажеш на израилтяните.

Понеделник

13 март

2. ПОРОЧНОСТТА НА ГРЕХА

а. Как израилтяните реагираха на обещанията за благословения, дори след като разбраха закона, когато бе изговорен от Бог? Изход 19:8; 24:3.

Изход 19:8: И всичките люде отговориха едногласно, казвайки: Всичко, което Господ е казал, ще сторим. И Моисей отнесе Господу думите на людете.

Изход 24:3: Тогава Моисей дойде та каза на людете всичките думи на Господа и всичките му съдби; и всичките люде едногласно отговориха казвайки: Всичко, което е казал Господ, ще вършим.

„Людете не осъзнаваха греховността на собствените си сърца и че без Христос бе невъзможно да пазят Божия закон; и те с радост влязоха в завет с Бога. Чувствайки, че са в състояние да установят своя собствена правда, те заявиха: “Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим и ще бъдем послушни” (Изход 24:7). Бяха свидетели на страшното величие, с което бе провъзгласен Божият закон, и бяха треперили от страх пред планината; но само няколко седмици изминаха и нарушиха завета си с Бога, и се поклониха на направен образ. Те не можеха да се надяват на Божията благодат чрез един завет, който бяха нарушили. И сега, виждайки своята греховност и нужда от прощение, бяха доведени до там, че да почувстват нуждата си от Спасителя, разкрит в Авраамовия завет и представен сянкаво в жертвоприношенията. Сега чрез вяра и любов

те бяха привързани към Бога като към техен избавител от робството на греха. Сега бяха подготвени да оценят благословенията на новия завет.”
Патриарси и пророци, стр. 371, 372.

б. Какви бяха условията на този завет? Второзаконие 27:26; Езекиил 20:11; Левит 18:5.

***Второзаконие 27:26:** Проклет, който не потвърждава думите на този закон, като ги изпълнява. И всичките люде да кажат: Амин!*

***Езекиил 20:11:** Затова като ги изведох из Египетската земя, заведох ги в пустинята.*

***Левит 18:5:** Затова, пазете повеленията Ми, и съдбите Ми, чрез които, ако човек прави това, ще живее. Аз съм Иеова.*

в. Какво не можеха да разберат древните израилтяни, че е като наше естествено състояние? Еремия 17:9; Исаия 1:5, 6; 64:6.

***Еремия 17:9:** Сърцето е измамливо повече от всичко, И е страшно болно; кой може да го познае?*

***Исаия 1:5, 6:** Защо да бъдете още бити, че се бунтувате повече и повече? Вече всяка глава е болна и всяко сърце изнемоляло; 6 От стъпалото на ногата дори до главата няма в някое тяло здраво място. Но струпей, и посинения, и гноясали рани. Които не са изстискани, нито превързани, Нито омекчени с масло.*

***Исаия 64:6:** Защото всички станахме като човек нечист, И всичката ни правда е като омърсена дреха; Ние всички вехнем като лист, И нашите беззакония ни завличат както вятъра.*

„Не ще можете да служите Господу, защото Той е Бог пресвят... — каза Исус (Навиев); — ...не ще да прости престъпленията и греховете ви.” Преди да бъде изцяло реформиран, хората трябваше да бъдат доведени до способността да почувстват тяхната пълна невъзможност да живеят в послушание към Бога със свои сили. Те бяха нарушили закона Му, който ги осъждаше като престъпници, а законът не предоставя никакъв изход. Докато се доверяваха на своите обствени сили и праведност, бе невъзможно да получат прощение на греховете си. Не можеха да задоволят изискванията на съвършения Божия закон и напразно се заклеха да служат на Бога. Само чрез вяра в Христос те можеха да получат прощение за греха и сила да се покоряват на Божия закон. Трябваше да престанат да се уповават на собствените си усилия за спасение и ако искаха да бъдат приети от Бога, трябваше да се доверят изцяло на заслугите на обещания Спасител. *Пак там, стр. 524.*

3. ПОТВЪРЖДАВАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО

а. След като Мойсей прочете закона с всичките му условия от проклетия и благословения, как Израил неизменно отреагира? Изход 24:7.

Изход 24:7: После взе книгата на завета и я прочете, като слушаха людетте; и те рекоха: Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим, и ще бъдем послушни.

„Умовете на хората, заслепени и деградирани от робството, не бяха готови напълно да оценят всеобхватните принципи на Божиите десет заповеди. За да могат задълженията на Декалога да бъдат по-напълно разбрани и приложени, бяха дадени допълнителни предписания, илюстриращи и прилагащи предписанията на Десетте заповеди. За разлика от Декалога, тези бяха предадени насаме на Мойсей, който трябваше да ги съобщи на народа.“ *Основи на християнското възпитание, стр. 506.*

„Мойсей беше написал не десетте заповеди, а съдбите, които Бог искаше от тях да спазват, и обещанията, които щяха да получат, при условие, че Му се покоряват. Като прочете това на людетте, те се заклеха да пазят всичките думи, които Господ беше казал. Тогава Мойсей записа тържествения им обет в книга и принесе жертва на Бога за народа. „И взе книгата на завета и прочете гласно пред народа, и те рекоха: всичко, каквото е казал Господ, ще сторим и ще бъдем послушни. И взе Мойсей кръвта и поръси народа, като думаше: ето кръвта на завета, която Господ сключи с вас според всички тия думи“ (Изход 24:7). Людетте повториха тържествения обет към Бога да вършат всичко, което Той е заповядал и да бъдат послушни.“ *Духът на пророчеството, т. 1, стр. 240.*

б. Какво беше извършено веднага, за да се демонстрира сериозността на такова споразумение? Изход 24:6, 8.

Изход 24:6, 8: А Мойсей взе половината от кръвта и тури я в паници, а с другата половина от кръвта поръси върху олтара. 8 Тогава Мойсей взе кръвта и поръси с нея върху людетте, като казваше: Ето кръвта на завета, която Господ направи с вас според всички тия условия.

„Така людетте потвърдиха тържествения си обет към Господа да вършат всичко, което Бог е изговорил и да бъдат послушен.“ *Знаменията на времето, 6 май 1880 г.*

„Тук народът получи условията на завета. Те сключиха тържествен завет с Бога, символизиращ онзи, направен между Бога и всеки вярващ в Исуса Христа. Ус-

ловията бяха ясно изложени пред хората. Не бяха оставени да ги разберат погрешно. Когато от тях се изискваше да решат дали ще се съгласят с всички дадени условия, те единодушно се съгласиха да се подчинят на всяко задължение. Вече бяха приели да се покоряват на Божиите заповеди. Принципите на закона сега бяха конкретизирани, за да бъдат хората наясно какво обхваща обещанието да го изпълняват; и те приеха така конкретно определените детайли на закона." *Ръкописи, т. 1, стр. 114.*

Сряда

15 март

4. ЕДНО ИЗГУБЕНО ПОКОЛЕНИЕ

а. Какво се случи с огромното мнозинство от народа на Израил, понеже те не успяха да схванат неспособността си да спасят сами себе си и да спазват съвършено закона без божествена помощ? Числа 26:63-65.

Числа 26:63-65: Тия са преброените чрез Моисея и свещеника Елеазар, които преброиха израилтяните на моавските полета при Йордан, срещу Ерихон. 64 Но между тях не се намираше човек от ония, които бяха преброени от Моисея и свещеника Аарон, когато те преброиха израилтяните в Синайската пустиня; 65 защото за тях Господ бе казал: непременно ще измрат в пустинята. От тях не остана ни един, освен Халев Ефониевият син и Исус Навиевият син.

„Всичко, което можем сами да сторим, е осквернено от греха." *Притчи Христови, стр. 311.*

„Никодим беше слушал проповедите на Йоан за покаянието и кръщението, при които той сочеше на Този, Който щеше да кръщава със Светия Дух. Той самият чувстваше, че между евреите липсва истински духовен живот и че до голяма степен те се ръководят от фанатизъм и светски амбиции. Надяваше се, че с идването на Месия състоянието на народа ще се подобри. И все пак изпитващата сърцето вест на Йоан Кръстител не го бе накарала да осъзнае греховете си. Той беше строг фарисей и се гордееше с добрите си дела. Бе високо почитан заради благотворителността и щедростта си в поддържане на храмовата служба, поради което беше сигурен в Божието благоволение към него. Но се стресна при мисълта за едно царство твърде чисто, че да може да го види в сегашното си състояние." *Копнежът на вековете, стр. 171.*

б. В този така наречен „стар“ завет, проблемът в Бог ли е бил, или в хората? Евреи 8:8.

Евреи 8:8: *А напротив, когато порицава израилтяните, казва: „Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще склуча с Израилевия дом и с Юдовия дом нов завет;*

„Християнин по природа!“ Тази измамна идея е послужила на много хора като дреха на собствена праведност и е довела мнозина до измамна надежда в Христос; това са онези, които са нямали от опит познанието за Него, за Неговите преживявания, за Неговите изпитания, за Неговия живот на себеотрицание и саможертва. Праведността, на която толкова разчитат, е като едни омърсени дрехи. Христос, възлюбеният Учител, заявява: „Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и така нека ме последва“ (Марк 8:34.) Да, следвайте Го, когато за вас говорят зло, и когато говорят добро. Последвайте Го в сближаването с най-нуждаещите се и с онези, които нямат приятели.” *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 177, 178.*

„Какво представлява окаяността, голотата на онези, които се чувстват богати и притежаващи много блага? - Това е липсата на Христовата праведност. В собствената си праведност те са представени като облечени в мръсни дрипи, и при все това, в такова състояние те се ласкаят, че са облечени с Христовата праведност. Може ли да има по-голяма измама? Те могат и да викат, както ги представя пророкът: „Храмът Господен, храмът Господен - това сме ние , (виж Еремия 7: 4), когато сърцата им са пълни с нечестива търговия и неправедни сделки.” *Този ден с Бога, стр. 228.*

Четвъртък

16 март

5. НЕОБХОДИМ Е ДРУГ ЗАВЕТ

а. Тъй като Старият завет се оказва толкова безнадежден, какво беше единственото обещание, което можеше да даде надежда на живеещите в старозаветния период? Еремия 31:31-33.

Еремия 31:31-33: *Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще направя с Израилевия дом и с Юдовия дом Нов завет; 32 Не такъв завет, какъвто направих с бащите им, В деня, когато ги хванах за ръка, За да ги изведа из Египетската земя; Защото те престъпиха Моя завет, Поради което Аз се отвърнах от тях, казва Господ. 33 Но ето заветът, Който ще направя с Израилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще полага закона Си във вътрешностите им, И ще го напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат Мои люде;*

„Чрез вяра в Христос е възможно покоряването на всеки принцип на закона.

Духът на робството се поражда от стремежа да живеем в съответствие с една законническа религия, чрез стремежа да изпълним изискванията на закона със собствени сили. За нас има надежда само, когато застанем под Авраамовия завет, който е заветът на благодатта чрез вяра в Христос Исус. Благовестието, проповядвано на Авраам, чрез което той имаше надежда, беше същото, което се проповядва и на нас днес, чрез което ние имаме надежда. Авраам гледаше към Исус, Който е Начинателят и Завършителят на нашата вяра.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, стр. 1077.*

б. Назовете някои герои на Писанието, които приеха тези обещания за божествена помощ. Евреи 11:4-32.

Евреи 11:4-32: С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелствува, че е праведен, понеже Бог свидетелствува за даровете му; и чрез тая вяра той и след смъртта си още говори. 5 С вяра Енох бе преселен, за да не види смърт, и не се намираше, защото Бог го пресели; понеже преди неговото преселване беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на Бога. 6 А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят. 7 С вяра Ное, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си; чрез която вяра той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез вяра. 8 С вяра Авраам послуша, когато бе повикан да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе без да знае къде отива. 9 С вяра се засели в обещаната земя като в чужда, и живееше в шатри, както и Исаак и Яков, наследниците заедно с него на същото обещание. 10 Защото очакваше града, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог. 11 С вяра и сама Сара доби сила да зачне в преминала възраст, понеже счете за верен Този, Който се бе обещал. 12 Затова само от един човек, и той замъртъвял, се народи множество, колкото небесните звезди и като крайморския пясък, който не може да се изброи. 13 Всички тия умряха във вяра, тъй като не бяха получили изпълнението на обещанията; но ги видяха и поздравиха отдалеч, като изповядаха, че са чужденци и пришелци на земята. 14 А ония, които говорят така, явно показват, че търсят свое отечество; 15 и ако наистина, така говорейки, са имали в ума си онова отечество, от което бяха излезли, намерили биха случай да се върнат. 16 Но на дело желаят едно по-добро отечество, сиреч, небесното; затова Бог не се срамува от тях да се нарече техен Бог, защото им е приготвил град. 17 С вяра Авраам, когато го изпитваше Бог, принесе Исаака жертва, да! оня, който беше получил обещанията принасяше единородния си син, - 18 оня, комуто беше казано: „По Исаака ще се наименоува твоето потомство“, 19 като разсъди, че Бог може да възкресява и от мъртвите, - отдето по един начин на възкресение го и

получи назад. 20 С вяра Исаак благослови Якова и Исава даже за бъдещите неща. 21 С вяра Яков, на умирање, благослови всекиго от Иосифовите синове и поклони се Богу подпирайки се върху края на тоягата си. 22 С вяра Иосиф, на умирање, спомена за излизането на израилтяните и даде поръчка за костите си. 23 С вяра, когато се роди Моисей, родителите му го криха три месеца, защото видяха, че бе красиво дете; и не се бояха от царската заповед. 24 С вяра Моисей, като стана на възраст, се отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря 25 и предпочете да страда с Божиите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха, 26 като разсъди, че укорът за Христа е по-голямо богатство от египетските съкровища; защото гледаше на бъдещата награда. 27 С вяра напусна Египет, без да се бои от царския гняв; защото издържа, като един, който вижда Невидимия. 28 С вяра установи пасхата и поръсването с кръвта, за да се не допре до тях този, който погубваше първородните. 29 С вяра израилтяните минаха през Червеното море като по сухо, на което като се опитаха и египтяните, издавиха се. 30 Чрез вяра ерихонските стени паднаха след седмодневно обикаляне около тях. 31 С вяра Раав блудницата не погина заедно с непокорните, като прие съгледателите с мир. 32 И какво повече да кажа? Защото не ще ми стигне време да приказвам за Гедеона, Варака, Самсона и Иефтае, за Давида още и Самуила и пророците;

„От век на век героите на вярата са носели белега на вярността си към Бога и са били явявани пред света, за да може светлината им да озари онези, които са в тъмнина. Даниил и тримата му другари са забележителни примери за християнски героизъм. . . . От техния опит в двора на Вавилон можем да научим какво ще стори Бог за онези, които Му служат с цялото си сърце.“ *Моят живот днес*, стр. 68.

Петък

17 март

Въпроси за личен преговор

1. Как повтаряме опита на евреите, несъумявайки да разберем истинското значение на божествения морален закон?
2. Защо евреите с готовност обещаха неща, които не можеха да изпълнят?
3. Как можем днес и ние да бъдем лесно подведени да дадем подобни обещания на Бога?
4. Какво продължи да се повтаря по-нататък в историята на Израил?
5. Какви примери имаме, разкриващи, че националното вероотстъпничество не е извинение нашата лична вяра да бъде колеблива?

Дойдете сега, та да разискаме

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна. „ (Исаия 1:18).

„Божият закон бе основата на този (нов) завет, който бе просто начин за довеждането на хората отново в хармония с Божествената воля, поставяйки ги там, където те биха могли да бъдат послушни на Божия закон.” *Патриарси и пророци, стр. 371.*

Препоръчано четиво: „Мисли от планината на блаженствата“, гл. 3 „Духът на закона“ (стр. 45-77 англ изд.)

Неделя

19 март

1. ДВА ЗАВЕТА

а. За да бъдем оправдани от Бога, какъв вид споразумение е потребно да сключим от наша страна? Псалм 50:5.

Псалм 50:5: Съберете Ми Моите светици, Които направиха с Мене завет с жертви.

б. За да сключим такова споразумение, какво отношение трябва да имаме? Исаия 1:18.

Исаия 1:18: Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; Ако са греховете ви като мораво, Ще станат бели като сняг; Ако са румени като червено, Ще станат като бяла вълна.

в. Какви варианти за завет са ни дадени? Евреи 8:6-13.

Евреи 8:6-13: но на дело Христос е получил служение толкоз по-превъзходно, колкото и завета, на който Той е ходатай, е по-превъзходен, като узаконен върху по-превъзходни обещания. 7 Защото, ако оня първи завет е бил без недостатък, Бог не би търсил място за втори. 8 А напротив, когато порицава израилтяните, казва: „Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще сключа с Израилевия дом и с Юдовия дом нов завет; 9 Не такъв завет, какъвто направих с бащите им В деня, когато ги хванах за ръка, за да ги

изведа из Египетската земя; Защото те не устояха в завета Ми, И Аз ги оставих, казва Господ. 10 Защото, ето заветът, който ще направя с Израилевия дом След ония дни, казва Господ: Ще положи законите Си в ума им И ще ги напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще бъдат мои люде; 11 И няма вече да учат всеки съгражданина си И всеки брата си, като му казват: Познай Господа; Защото всички ще Ме познават, От малък до голям между тях. 12 Защото ще покажа милост към неправдите им И греховете им (и беззаконията им) няма да помня вече“. 13 А като каза „нов завет“, Той обявява първия за остарял. А онова, което овехтява и остарява, е близо до изчезване.

„Условията на “стария завет“ бяха “слушай и живеи“: “...ако човек прави това, ще живее чрез тях” (Езекиил 20:11, Левит 18:5), но “проклет, който не потвърждава думите на тоя закон, като ги изпълнява” (Втор. 27:26). “Новият завет” бе установен върху “по-добри обещания” — обещанието за прощението на греховете и за Божията благодат, която подновява сърцето и го довежда в хармония с принципите на Божия закон. “Но ето завета, който ще направя с израилевия дом след ония дни, казва Господ: ще положи закона Си във вътрешностите им и ще го напиша в сърцата им... ще простя беззаконието им и греха им (Аз) няма да помня вече” (Еремия 31:33,34).” *Патриарси и пророци, стр. 372.*

Понеделник

20 март

2. ЗАЩО Е НЕОБХОДИМО ДА ИМА ЗАВЕТ?

а. Какво ни отделя от общуването с нашия Създател? Исая 59:2. Какво заслужаваме? Битие 2:17; Римляни 6: 23.

Исая 59:2: Но вашите беззакония са ви отлъчили от Бога ви, и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, та не ще да чува.

Битие 2:17: но от дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.

Римляни 6:23: Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христа Исуса, нашия Господ.

„В мига, в който Адам се поддаде на изкушението на Сатана и направи точно това, което Бог беше казал, че не трябва да прави, Христос, Божият Син, заста на между живите и мъртвите и каза: „Нека наказанието падне върху Мен. Ще заема мястото на човека. Дай му още един шанс.“

Престъпването на закона постави целия свят под смъртна присъда. Но на небето се чу глас, който каза: „Аз намерих откуп. „ Този, Който не знаеше грях,

стана грях за падналия човек. „Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.“ (Йоан 3:16) Христос свали царската Си мантия и царската корона и се отказа от властта си над цялото небе. Той облече Своята божественост с човешко естество, за да може да понесе всички немощи и да издържи всички изкушения на човечеството. Той беше човек на скърби и навикнал на печал. Бе наранен заради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония. Върху Него падна наказанието за нашия мир и с Неговите рани ние се изцелихме (вж Исаия 53:3-5). Той стана беден заради нас, та чрез Неговата бедност ние да станем богати. За нас Той остави поклонението на ангелите и го замени с обидите и проклятията на тълпа, възбудена до лудост от свещениците и управниците.” *Знаменията на времето, 27 юни 1900 г.*

б. Как се погрижи Бог от самото начало да избегне тази смъртна присъда за човека? Йов 33: 24; сравни с 1 Йоан 4:19; Откровение 13:8.

Йов 33:24: И ако Бог му бъде милостив И рече: Избави го, за да не слезе в гроба, Аз промислих откуп за него,

1 Йоаново 4:19: Ние любим [Него], защото първо Той възлюби нас.

Откровение 13:8: И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне.

„Планът за нашето изкупление не бе съставен след грехопадението на Адам. Той бе откровение “на тайната, която е била замълчана от вечни времена” (Римл. 16:25). Бе разкриване на принципите, които от вечни времена бяха в основата на Божия трон. От началото Бог и Христос знаеха за отстъплението на Сатана и за грехопадението на човека, подмамен от лукавата сила на отстъпника. Бог не нареди грехът да съществува, но го предвиди и взе мерки за да посрещне това ужасно бедствие. Толкова голяма бе любовта Му към света, че се закле да даде “Своя единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16).” *Копнежът на вековете, стр. 22.*

Вторник

21 март

3. СЕМЕТО НА ЖЕНАТА

а. Когато онази стара Змия, Дяволът, измами нашите първи родители в Едем, какво обещание изговори Бог, което дава надежда на човешката раса? Битие 3:15.

Битие 3:15: *Ще поставя и вражда между тебе и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата.*

„Нашите естествени наклонности, ако не бъдат коригирани от Светия Божи Дух, носят в себе си семената на моралната смърт. Ако не се сдобием с една жива, жизнена връзка с Бога, не можем да устоим на греховните ефекти на себелюбието, себегуждането и изкушението да съгрешаваме. „Свидетелства към църквата, т. 8, стр. 315, 316.

б. Кое е това семе на жената? Битие 22:18; Галатяни 3: 8, 16; Евреи 2:14.

Битие 22:18: *в твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми.*

Галатяни 3:8, 16: *и писанието, като предвидя, че Бог чрез вяра щеше да оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраама, казвайки: „В тебе ще се благославят всичките народи“. 16 А обещанията се изрекоха на Авраама и на неговия потомък. Не казва: „и на потомците“, като на мнозина, но като за един: „и на твоя потомък“, Който е Христос.*

Евреи 2:14: *И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч, дявола*

„Откакто бе произнесена първата евангелска проповед, когато в Едемския рай бе заявено, че потомството на жената ще смаже главата на змията, Христос е бил въздиган като пътят, истината и животът. Той бе пътят, когато Адам живееше, когато Авел поднесе на Бога кръвта на закланото агне, символизираща кръвта на Изкупителя. Христос бе пътят, по който се спасяваха патриарсите и пророците. Той е единственият път, по който и ние можем да имаме достъп до Бога.“ *Копнежът на вековете, стр. 663.*

в. Какъв беше резултатът от вярата на Авраам, при положение, че той не се доверяваше на никой друг, освен на Христос за опрощаване на греха (Галатяни 3:6-8)? Битие 26:5.

Битие 26:5: *понеже Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми.*

„Смъртта на Христос на кръста гарантира унищожаването на онзи, който има властта на смъртта и който е инициаторът на греха. Когато Сатана бъде унищожен, няма да има кой да изкушава към зло; изкуплението никога няма да се наложи да се повтаря и повече няма да съществува опасност от друг бунт в Бо-

жията вселена. Единственото нещо, което може ефективно да ограничи греха в този свят на тъмнина, ще предотврати греха в небето. Значимостта на Христовата смърт ще бъде видяна от светии и от ангели. Падналите хора не биха могли да имат дом в Божия рай, ако не беше Агнето, заклано от основаването на света. Не ще ли възвеличаваме тогава Христовия кръст? Ангелите отдават чест и слава на Христос, защото дори и те не са в безопасност, освен когато гледат на страданията на Божия Син. Чрез силата на кръста небесните ангели са предпазени от отстъпничество. Без кръста те не биха били по-предпазени от злото, отколкото бяха ангелите преди падението на Сатана. Ангелското съвършенство се провали на небето. Човешкото съвършенство се провали в Едем, рай на блаженството. Всички, които желаят сигурност на земята или на небето, трябва да гледат към Божия Агнец.” *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, стр. 1132.*

Сряда

22 март

4. УТВЪРЖДАВАНЕ НА ЗАВЕТА

а. Въпреки че този завет е бил сключен с Адам и подновен към Авраам, кога е могъл да бъде ратифициран, и следователно да бъде наречен нов или втори завет? Евреи 9:16.

Евреи 9:16: Защото гдето има завещание, трябва, за изпълнението му, да се докаже и смъртта на завещателя.

„Макар този завет да бе направен с Адам и подновен с Авраам, той не можеше да бъде утвърден до смъртта на Христос. Заветът съществуваше чрез Божието обещание, от времето, когато за първи път бе съобщено за изкуплението; той се приемаше чрез вяра; но откакто бе установен чрез Христос, бе наречен нов завет.” *Патриарси и пророци, стр.370, 371.*

б. След като заветът не е бил утвърден до смъртта на Исус, по какъв начин се отнасяше за децата на Небесния Цар, които са живели преди кръста? Евреи 6:13-18.

Евреи 6:13-18: Защото, когато Бог даваше обещание на Авраама, понеже нямаше никого по-голям, в когото да се закълне, закле се в Себе Си, казвайки: 14 „Наистина ще те благословя премного и ще те умножа и преумножа“. 15 И така, Авраам, като устоя, получи обещаното. 16 Защото както, човеците се кълнат в някого по-голям от тях, и клетвата, дадена в потвърждение на думата, туря край на всеки спор между

тях, 17 така и Бог, като искаше да покаже по-пълно на наследниците на обещанието, че намерението Му е неизменимо, си послужи с клетва, 18 така щото чрез две неизменими неща, в които не е възможно за Бога да лъже, да имаме голямо насърчение ние, които сме прибегнали да се държим за поставената пред нас надежда;

„Авраамовият завет бе потвърден с кръвта на Христос и бе наречен “вторият” или “новият” завет, защото кръвта, чрез която бе запечатан, се проля след кръвта на първия завет. Че Новият завет бе валиден в дните на Авраам, е очевидно от факта, че тогава той бе потвърден както чрез обещания, така и чрез клетва на Бога — тези “две неизменими неща, в които не е възможно за Бога да лъже” (Изход 24:7; Евреи 6:18)” *Патриарси и пророци, стр. 371.*

„Неговата дума е дадена. Планините ще отстъпят, и хълмовете ще се преместят; но милостта Му няма да се отдалечи от хората му, нито ще се отмени заветът на Неговия мир. Гласът Му се чува: „Наистина те възлюбих с вечна любов“ (Еремия 31:3). „С вечна благодост ще се смиля за тебе“ (Исаия 54: 8). Колко удивителна е тази любов, че Бог се навежда до нас да отстрани всяка причина за съмнение, породена от човешките страхове и слабости, и хваща здраво преперещата ръка, протегната към Него с вяра. Той ни помага да Му се доверим като умножава Своите уверения и гаранции. Той ни е направил обвързващо споразумение при условието на нашето покорство и се снижава до нашето собствено разбиране за нещата. Ние считаме, че един обет или обещание от нашите съчовеци, пак се нуждае от гарант, дори и да е записано. Исус отговори на всички тези особени страхове и потвърди обещанието си с клетва: „така и Бог, като искаше да покаже по-пълно на наследниците на обещанието, че намерението Му е неизменимо, си послужи с клетва“ (Евреи 6:17)... Какво повече можеше да направи нашият Господ, за да укрепи вярата ни в Неговите обещания?” *За да Го позная, стр. 262.*

Четвъртък

23 март

5. ПЛОЧИТЕ НА СЪРЦЕТО

а. Каква възможност получаваме, заради Христовата жертвата на кръста? Евреи 9:15.

***Евреи 9:15:** Той е посредник на нов завет по тая причина, щото призваните да получават обещаното вечно наследство чрез смъртта, станала за изкупване престъпленията, извършени при първия завет.*

б. Когато анализираме отговорността си пред Бога, Той какъв призив от-

правя лично към всеки от нас? 2 Коринтяни 6:2.

2 Коринтяни 6:2: (Защото казва: - „В благоприятно време те послушах, И в спасителен ден ти помогнах“; *ето, сега е благоприятно време, ето, сега е спасителен ден*).

„Същият закон, който бе издълбан на каменните плочи, бива записан от Святия Дух на плочите на сърцето. Вместо да тръгнем да установяваме своя собствена правда, ние приемаме Христовата правда. Неговата кръв изкупва нашите грехове. Неговото послушание бива прието за нас. Тогава подновеното от Святия Дух сърце ще принася “плодовете на духа”. Чрез благодатта на Христос ние ще живеем в послушание на Божия закон, написан в сърцата ни. Имайки Христовия дух, ние ще ходим така, както Той е ходил. Той заявява за Себе Си чрез пророка: “Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам Твоята воля. Да! Законът ти е дълбоко в сърцето Ми” (Пс. 40:8). А когато беше между човеците, Той каза: “Не Ме е оставил Отец самичък, защото Аз правя всякога онова, което е Нему угодно” (Йоан 8:29 — ЦП).

Апостол Павел ясно представя взаимоотношението между вярата и закона в Новия завет. Той казва: “...оправдани чрез вяра имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос.” “Тогава чрез вяра разваляме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона!” “Понеже това, което бе невъзможно за закона поради туй, че бе отслабнал чрез плътта — законът не можеше да оправдае човека, защото в греховното си естество той не можеше да спазва закона, — Бог..., като изпрати Сина Си в плът, подобна на греховна плът, и в жертва за грях, осъди греха в плътта, за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, но по дух” (Римляни 5:1; 3:31; 8:3,4).“ *Патриарси и пророци, стр.372, 373.*

Петък

24 март

Въпроси за личен преговор

1. Какви са вашите опитности по отношение сключване на завети с Бога?
2. Защо Бог вече бе подготвен, когато Адам съгреша?
3. Какви нагледни примери използва Бог, за да напомня постоянно на хората за идващия Месия?
4. Откъде знаем, че Авраам е бил под Новия завет?
5. Какъв завет или споразумение сте готови вие да сключите с вашия Създател?

РАЗМИСЛИ ЗА НАШЕТО РЕФОРМИРАНЕ

„Исус беше изкушаван във всичко като нас, за да знае как да помага на изкушаваните. Неговият живот е нашият пример. Чрез доброволното Си послушание Той показва, че човек може да спазва Божия закон и че именно престъпването на закона, а не послушанието към него, го вкарва в робство. Спасителят бе изпълнен със състрадание и любов; Той никога не отблъсна истински каещите се, колкото и голяма да бе вината им; но Той строго осъди всякакъв вид лицемерие. Той е запознат с греховете на хората, той знае всичките им постъпки и чете тайните им мотиви; и при все това не се отвръща от тях в беззаконието им. Той умолява и разсъждава с грешника и в известен смисъл, понеже сам е носил слабостта на човешкото естество, Той се приравнява с човека. „Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна.“ (Исаия 1:18)

Човек, който е обезобразил Божия образ в душата си чрез покварен живот, не може просто ей-така с човешки усилия да извърши радикална промяна в себе си. Той трябва да приеме предписанията на евангелието; трябва да се примири с Бога чрез послушание към Неговия Закон и чрез вяра в Исус Христос. Животът му от този момент нататък трябва да се ръководи от нов принцип. Чрез покаяние, вяра и добри дела той може да усъвършенства праведен характер и да предяви искане, чрез заслугите на Христос, към привилегиите на Божиите синове. Принципите на божествената истина, приети и съхранени в сърцето, ще ни отведат до една висота на морално превъзходство, която не сме си представяли, че можем да достигнем...

Ето едно нещо, което човекът има да свърши. Той трябва да се изправи пред огледалото, което е Божият закон, да забележи недостатъците в своя морален характер и да отстрани греховете си, като изпере дрехата на характера си в кръвта на Агнето. Завистта, гордостта, злобата, измамата, раздорите и престъпленията ще бъдат очистени от сърцето, което приеме Христовата любов и което пази грижливо надеждата да бъде преобразен като Него...

Но влиянието на евангелската надежда няма да кара грешника да гледа на спасението на Христос като на безплатна благодат, докато той продължава да живее в нарушение на Божия закон. Когато светлината на истината изгрее в ума му и той напълно разбере изискванията на Бога и осъзнае размера на своите прегрешения, той ще реформира пътищата си, ще стане верен на Бога чрез силата, получена от неговия Спасител, и ще води един нов и по-чист живот.” Свидетелства към църквата, т. 4, с. 294, 295.

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ЯНУАРИ

7 - 17:08 ч.
14 - 17:15
21 - 17:24
28 - 17:33

ФЕВРУАРИ

4 - 17:42 ч.
11 - 17:51
18 - 18:00
25 - 18:09

МАРТ

4 - 18:18 ч.
11 - 18:26
18 - 18:35
25 - 18:43

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 1 април 2023 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично освещение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще започнем изучаването на книгата „Ум, характер, личност“ от Елън Уайт.

	ЯНУАРИ	стр.
7	Необходимост от изследване на ума	10
14	Християнството и психологията	17
21	Опасности в психологията	25
28	БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	
	ФЕВРУАРИ	
4	Духовните влияния и ума	34
11	Фанатичният ум	45
18	Здравословна нормалност	55
25	БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	
	МАРТ	
4	Болест, която започва в ума	64
11	Умът - крепостта	76
18	Начин на действие, който може да остави неличими белези и рани	85
25	БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	

ЯНУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Неделя	Изход 23:20-22, 25	2 Солунци 1:11, 12
2	Понеделник	Псалм 143:1, 8, 10	Исаия 66:5, 14
3	Вторник	Откровение 22:12-15	Лука 12:35-40
4	Сряда	Йов 22:21, 22	Матей 16:24-27
5	Четвъртък	1 Коринтяни 14:20	Еремия 17:14
6	Петък	2 Летописи 27:6	Молитвен час
7	Събота	Исаия 58:6-11	
<hr/>			
8	Неделя	Тит 2:11-14	Лука 6:20-23
9	Понеделник	2 Тимотей 1:13, 14	Исаия 57:14, 15
10	Вторник	Йов 22:27-29	Римляни 12:21
11	Сряда	Псалм 4:23-27	Еремия 45:4, 5
12	Четвъртък	Филипяни 4:10-13	Лука 12:35-37
13	Петък	Йоан 6:32-35	Молитвен час
14	Събота	Исаия 64:6, 7-9	
<hr/>			
15	Неделя	Филипяни 2:12-15	Лука 8:43-48
16	Понеделник	Второз. 11:13, 18, 19	Псалм 22:26-29
17	Вторник	Колосяни 2:6, 7	Матей 25:14-19
18	Сряда	2 Летописи 27:6	Йов 23:11-14
19	Четвъртък	1 Тимотей 6:2, 7, 9	Исаия 49:14-16
20	Петък	Йоан 8:31, 32	Молитвен час
21	Събота	Исаия 56:1, 2, 6-8	
<hr/>			
22	Неделя	Изход 23:20-22	Даниил 6:7-10
23	Понеделник	Исаия 26:7-9	Марк 10:42-45
24	Вторник	Ефесяни 5:15-17	Притчи 14:26, 27
25	Сряда	Тит 2:7, 8	Лука 9:61, 62
26	Четвъртък	Колосяни 3:12-15	Римляни 12:16
27	Петък	Псалм 36:7-10	Молитвен час
<hr/>			
28	Събота	1 Петрово 1:3-9	
29	Неделя	Матей 21:18-22	Притчи 19:23
30	Понеделник	Псалм 90:12, 17, 18	Колосяни 1:9-13
31	Вторник	1 Йоаново 3:21-24	Йоан 6:47-51

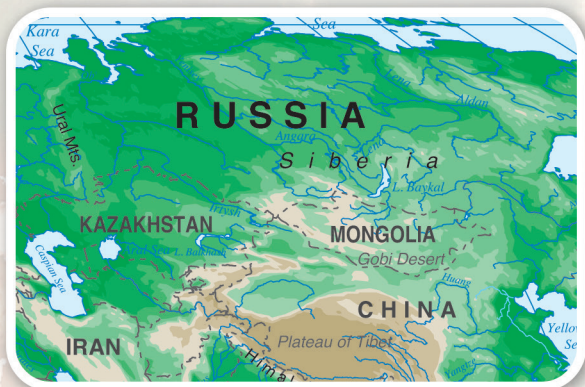
ФЕВРУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Сряда	Колосяни 3:16, 17	Колосяни 3:1-4
2	Четвъртък	Лука 6:37, 38	Притчи 18:10
3	Петък	2 Коринтяни 5:9, 10	Молитвен час
4	Събота	1 Петрово 1:3-9	
<hr/>			
5	Неделя	Йоан 8:31, 32	Галатяни 6:14-15
6	Понеделник	Псалм 34:12-15	Филимон ст. 4-7
7	Вторник	Колосяни 3:23, 24	Исая 40:27-31
8	Сряда	Исая 59:1, 2	Еклисиаст 8:12
9	Четвъртък	Изход 33:14-16	Псалм 149:4-6
10	Петък	Римляни 13:8-10	Молитвен час
11	Събота	Второз. 31:11-13	
<hr/>			
12	Неделя	Лука 12:35-38	Йоан 6:37-40
13	Понеделник	Псалм 28:2, 7, 9	Лука 12:39, 40
14	Вторник	Пл. Ерем. 3:21-25	Псалм 6:2-6, 9
15	Сряда	Амос 5:12-15	Ефесяни 1:3-7
16	Четвъртък	1 Царе2:2, 3	Езекийл 14:19-22
17	Петък	Исая 63:17-19	Молитвен час
18	Събота	Псалм 84:1-10	
<hr/>			
19	Неделя	Псалм 3:3-5	2 Коринтяни 7:1
20	Понеделник	Изход 23:20, 22	Йоан 14:1-3
21	Вторник	Колосяни 4:2, 5, 6	Деяния 4:32, 33
22	Сряда	Матей 7:7-12	Битие 3:8-11
23	Четвъртък	Йоан 8:31, 32	Псалм 119:148, 149
24	Петък	Исая 63:7-9	Молитвен час
25	Събота	Исая 60:1-3	
<hr/>			
26	Неделя	Второз. 12:28	Римляни 13:11-14
27	Понеделник	Псалм 9:9, 10	Осия 14:1-3
28	Вторник	Псалм 144:12, 15	Исая 51:16

МАРТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Сряда	Псалм 9:7-10	Псалм 94:17-19, 22
2	Четвъртък	Михей 6:6-8	Йоан 15:18-21
3	Петък	Наум 1:7	Молитвен час
4	Събота	Второз. 10:12-17	
5	Неделя	Матей 25:34-37	Изход 13:21
6	Понеделник	Притчи 4:23	Псалм 4:5-8
7	Вторник	Псалм 90:12, 16, 17	Йоан 1:1-5
8	Сряда	Изход 15:13, 17, 21	Деяния 1:7, 8
9	Четвъртък	Авакум 2:3, 4	Филипяни 3:17-21
10	Петък	Псалм 49:3	Молитвен час
11	Събота	Еремия 31:7, 31-34	
12	Неделя	Лука 6:37, 38	Матей 9:35-37
13	Понеделник	Псалм 90:5, 6, 12, 22	Исаия 59:1, 2, 20
14	Вторник	Второз. 12:28	Еремия 31:25, 26
15	Сряда	Изход 19:5, 6	Авакум 2:13, 14
16	Четвъртък	Йоан 12:35, 36	2 Коринтяни 4:16-18
17	Петък	2 Летописи 27:6	Молитвен час
18	Събота	Исаия 64:5-9	
19	Неделя	Лука 12:15-21	Матей 9:35-37
20	Понеделник	Псалм 34:7-10	Исаия 59:1, 2, 20
21	Вторник	Второз. 15:4-6	Еремия 31:25, 26
22	Сряда	Ис. Навин 24:15	Авакум 2:13, 14
23	Четвъртък	Псалм 40:4, 5, 16	2 Коринтяни 4:16-18
24	Петък	Изход 23:1, 2, 7	Молитвен час
25	Събота	Михей 6:6-8	
26	Неделя	Лука 12:15-21	Матей 28:18-20
27	Понеделник	Матей 6:9-13	1 Царе 7:12, 31
28	Вторник	Псалм 139:23, 24	Йоил 2:23, 28-32
29	Сряда	Второз. 26:16-19	Йоан 6:66-69
30	Четвъртък	1 Царе 2:2, 3	2 Тимотей 4:3-5
31	Петък	Псалм 18:1-6	Молитвен час

Дарения от първата събота

7 януари

за образователен и здравен център в Адгея, Северен Кавказ, Русия

(с. 4)

4 февруари

за отдела “Подпомагане на бедстващите по света”

(с. 37)

4 март

за църква в Патанкот, Северноиндийски Съюз

(с. 69)